உ

கணபதி துணை

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்

பெரியபுராணம்.

இ[illegible] வசனச்சுருக்கமாக

திருமயிலை

வி-சுந்தரமுதலியாரால்

தமது - சென்னை

விக்டோரியாஜூபிலிபிரசில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு.

௧௮௯௯ ௵.

இதன்விலை அணா ௪௦.

சிவமயம்.

விநாயகர் - துதி

சீர்பூத்த கோகனக மலரயனமா லாதியவைந்
தேவர் மிக்க, ஏர்பூத்த சிருட்டிமுதற் றொழி
லதற்குக் காரணமா யிலங்கா நின்ற, பேர்பூத்த ம
றைமுடியி னொளிர்குடிலை தனிலுதித்த பெருமா
னருங், கார்பூத்த மதக்களிற்று முகக்கடவு ளடிக
கமலங் கருத்துள் வைப்பாம்.

முகவுரை.

உலகின்கண் சிறந்து, வைதிக சைவ பத்தி
நெறியை விளக்குந் திருத்தொண்டர் புராண
மென்னும் பெரிய புராணத்தை வசனச்சுருக்
கமாக, முன் யான் நடாத்திய "சென்னை இந்
துஜன பூஷணி" என்னுந் தமிழ்ப்பத்திரிகையி
ல வாரந்தோறும் பிரசுரித்துவந்தது யாவரும்
அறிந்த விஷயம அதனைப பலருக்கும் உதவி
யாக வெளியிடும்படி, எனது நண்பர்-சென்
னைக்கவர்ன்மெண்ட தமிழ் ட்ரான்ஸ்லேட்டர்

முன்ஷியாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ தண்டலம்-**பாலசுந்தரமுதலியார்** அவர்கள் விரும்பிய வண்ணம், சிறுவர், சிறுமியர் முதலிய யாவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்பொருட்டு, திருத்தொண்டத்தொகையும், தனியடியார், தொகையடியார் ஆகிய எழுபத்திரண்டு நாயன்மார் சரித்திரங்களும், **ஸ்ரீமந்-மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்** சரித்திரமும் சேர்ந்து மூன்று திருவுருவப்படங்களுடன் சிறு பாக்கெட் புத்தகமாக அச்சிட்டு முடித்தனன்.

விஜய ௵ } திருமயிலை
ஆடி ௴ } **வி-சுந்தரமுதலியார்.**

கணபதி துணை.

விருத்தம்.

பூவுலகும் பொன்னுலகும் புகழ்ந்தவத்திற் பெரியருளம் புனித மான, தேவுலவென் றமர்ந்தருளுஞ் சிவக்களிற்றை யைந்துகரத் தெய்வந் தன்னை, மூவுலகுந் துதியாறு முகத்தமுதை யெங்குருவை முக்கட் கோவை, நாவுலகு நயப்பெய்த வழுத்தியெம தாறுவினையி னகலக் காப்பாம்.

திருத்தொண்டர் புராண அட்டவணை.

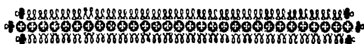
நாயனார் பெயர்.	பக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீநடராஜர் அபிஷேகநாட்கள்.

வெண்பா.

சித்திரையி லோண முதற் சேரானி யுத்திரமாம்
சத்ததனு வாதிரையுஞ் சார்வாகும்—பத்திவளர்
மாசியரி கன்னி மருவுசதுர்த் தசியன
ஈசரபி ஷேகதின மாம.

உ

கணபதி துணை.

நம்பியாண்டார்நம்பிசரித்திரம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவாரூரின்கண் சிவபத்தியிற் சிறந்த அபயகுலசேகர சோழ மஹாராஜாவானவர் அரசுசெலுத்திவருங்கால்த்தில், அவ்வரசர் பெருமான் அவைக்களத்துக்கு எழுந்தருளிவருஞ் சிவனடியார்கள் சைவசமயாசாரியர் மூவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களுள் ஒவ்வொன்றைக்கேட்டு, நெஞ்சநெக்குருக ஆனந்த பரவசராய், அத்தேவாரத்திருமுறையை எங்குந்தேடிக் கிடையாமையால் மனத்துயருற்றிருந்தனர். இப்படி யிருக்குநாளில்,

திருநாரையூரென்னுந் திருத்தலத்தில்வீற்றிருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளையாருக்குப் பூசை செய்யும் ஆதிசைவவேதிய ரொருவருக்குச் சைவசமயம் தழைத்தோங்கும் பொருட்டு, ஒரு சற்புத்திரர் அவதரித்தருளினார். அவர் உபநயனஞ்செய்யப்பெற்று வேதாதிகலைகளை ஓதுநாளில், தந்தையார் ஒரூருக்குப்போய் விட, அவருடைய கட்டளைப்படியே பொல்லாப்பிள்ளையாருக்குத் திருமஞ்சன முதலியன யாவுஞ் செய்து, நைவேத்தியத்தைத்

திருமுன்வைத்தும், அவர் திருவமுது செய்யாமைகண்டு, மனக்கவலைகொண்டு தமது தலையைக் கல்லிலே மோதப்புகுந்தார். உடனே பொல்லாப்பிள்ளையார்வந்து தடுத்து, நிவேதனத்தைத் திருவமுதுசெய்தருளினார் அப்போது, நம்பியாண்டார்நம்பி மனங்களிகூர்ந்து, "எம்பெருமானே, இனி அடியேன் பள்ளிக்கேகில் ஆசிரியர் தண்டிப்பராகையால், தேவரீரே! வேதாதிகலைகளை ஓதுவித்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவுளமிரங்கி, அவ்வாறே யோதுவித்தருளலும், நம்பியாண்டார்நம்பி பலகலைகளும் பயின்று, அப்பிள்ளையார் மேல் திருவிரட்டை மணிமாலை பாடியருளினார்.

இச்செயல்களை யெல்லாம் அபயகுலசேகர சோழமஹாராஜா கேள்வியுற்று, பழவர்க்கங்கள், தேன், அவல், எள்ளுருண்டை முதலியன எடுப்பித்துக்கொண்டு, நால்வகைச்சேனையோடுந் திருநாரையூரையடைந்து, நம்பியாண்டார் நம்பியுடைய திருவடிகளைவணங்கி, அவற்றைப் பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்கும்படி குறையிரக்க, நம்பியாண்டார்நம்பி பிள்ளையார் திருவடிகளைவணங்கி, அப்பண்டங்களை யெல்லாம் சுத்திசெய்து படைக்க, அவர் தமது துதிக்கையை நீட்டி அவற்றை யெல்லாம் திருவமுதுசெய்தருளினார்.

அதுகண்டசோழமஹாராஜா மனமகிழ்ந்து,நம்பியாண்டார்நம்பியை வணங்கி, சுவாமி! சமயாசாரியர் மூவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரத்திருமுறையும், திருத்தொண்டர் சரித்திரமும், உலகில் விளங்கவேண்டுமென்று, விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியாண்டார்நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையாரை வணங்கி, எம்பெருமானே! தேவாரத்திருமுறைகள் இருப்பிடத்தையும், திருத்தொண்டர்கள் சரித்திரத்தையும், அடியேனுக்கருளிச்செய்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,பொல்லாப்பிள்ளையார், அன்பனே! சிதம்பரத்தில் கனகசபைக்குப் புறக்கடைப்பக்கத்தில், சைவசமயாசாரியர் மூவர்களுடைய கையடையாளத்தைக் கொண்ட அறையினுள்ளே தேவாரத்திருமுறைகள் இருக்கின்றன என்றருளிச்செய்து, பின்னர், திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரத்தையும் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் நம்பியாண்டார்நம்பி சோழமஹாராஜாவையடைந்து அவைகளைத்தெரிவிக்க, அரசன் நம்பியாண்டார்நம்பியோடு சிதம்பரமடைந்து, சபாநாயகரைத்தரிசித்துவணங்கி, தில்லைவாழந்தணர்களைநோக்கி, பொல்லாப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்தமையைக்கூற, அவர்கள் மஹாராஜாவே! அம்மூவர்கள் எழுந்தருளிவந்தால் அறை திறக்குமென்றனர் சோழமஹாராஜா நடராஜ

மூர்த்திக்கு விசேஷபூஜை செய்வித்து, சமய குரவர் மூவரைத் திருவீதி உலாவருவித்துக் கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, திருமுறைகள் இருக்கும அறையினெதிர் கொடுவந்து நிறுத்திக்கொண்டு, தில்லைவாழந்தணர்களைநோக்கி, சமயகுரவர்கள் மூவருமெழுந்தருளிவந்து விட்டனர். இனி அறைதிறக்கலாமே என்றார். தில்லைவாழந்தணர்கள் சோழமஹாராஜாவின் புத்தியைவியந்து, அறை திறக்க இசைந்தனர்.

சோழமஹாராஜா திருக்கதவைத்திறந்து, திருமுறைகளைப் புற்றுமூடி யிருப்பக்கண்டு, மனநொந்து, அவற்றை வெளியேகொணர்வித்து, செல்லுநீளயும்படி எண்ணெய்சொரிந்து, திருவேடுகள் எல்லாவற்றையும எடுத்துப்பார்க்க, அளவிறந்த திருவேடுகள் பழுதுற்றிருப்பக்கண்டு, கண்ணீர்விட்டு மனந்தளர்ந்து நிற்கையில், சிவபெருமான் திருவருளாலபலருங்கேட்ப, தேவாரத் திருப்பதிகங்களில இக்காலத்துக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம வைத்துவிட்டு ஏனையவற்றை வன்மீகமூடச்செய்தோம் என்றோரசரீரிவாக்கு ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. சோழமஹாராஜா மனக்கவலை தீர்ந்து, எமபெருமான் திருவருளை வியந்து, ஆடிப்பாடி, நம்பியாண்டார்நம்பியை வணங்கி, சுவாமி! தேவாரமுதலிய அருட்பா

க்களெல்லாவற்றையும திருமுறைகளாக வகுத்தருளும என்று, விண்ணபபஞ்செய்தனா.

நமபியாண்டார்நமபி அதற்கிசைந்து, திருஞானசமபந்தமூாத்திநாயனா திருவாய்மலாந்தருளிய தேவாரததிருப்பதிகங்களை மூன்று திருமுறைகளாகவும, திருநாவுக்கரசுநாயனா அருளிச்செய்த தேவாரத திருப்பதிகங்களை மூன்று திருமுறைகளாகவும, சுந்தரமூர்த்திநாயனா அருளிச்செய்த திருப்பதிகஙகளை ஒரு திருமுறையாகவும வகுத்தருளினர். இவ்வாறு தேவாரத்தை, ஏழுதிருமுறைகளாக வகுத்தபின்னர், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செயத திருவாசகம, திருக்கோவையார் என்னு மிரண்டையும, எட்டாந்திருமுறையாகவும, திருமாளிகைததேவா முதலிய ஒன்பதின்மா அருளிச்செய்த திருவிசைபபா, திருபபல்லாணடு முதலிய திருபபதிகங்களை, ஒன்பதாநதிருமுறையாகவும, திருமூலா அருளிச்செய்த திருமந்திரத்தைப் பததாநதிருமுறையாகவும, திருவாலவாயுடையார் திருமுகப்பாசுரமுதலிய திவ்வியப் பிரபநதஙகளைப பதிஞோராநதிருமுறையாகவும வகுத்தருளினர்.

இவ்வாறு திருமுறைகளை வகுத்தருளிய பின்னர், நம்பியாண்டாாநமபி தமக்குப் பொல்லாப்பிள்ளையார் உபதேசித்தருளியபடியே

திருத்தொண்டத்தொகையை முதனூலாகக் கொண்டு, திருத்தொண்டர்களுடைய அடிமைத்திறத்தையும், அவர்களடைந்தபேற்றையும், கலித்துறைத்திருவந்தாதியாக அருளிச்செய்தார்.

அதன்பின், நம்பியாண்டார்நம்பியும், சோழமஹாராஜாவும், தில்லைவாழந்தணர்கள் முதலானவருடன் திருவெருக்கத்தம்புலியூரையடைந்து, அங்கு சிவபெருமான் அசரீரிவாக்கால் கட்டளையிட்டருளிய வண்ணம் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் மரபிற்பிறந்த பெண்ணொருத்தியை அழைத்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தையடைந்து, கனகசபைக்குமுன் சென்று, தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்குப் பண்ணடைவு வகுத்தார்கள் அதன்பின்ன சபாநாயகரைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, நம்பியாண்டார்நம்பியும், சோழமஹாராஜாவும் தத்தம் பதிகளையடைந்தனர்.

நம்பியாண்டார்நம்பி சிவாநுபூதிப் பெருஞ்செல்வராய்ச் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து சிவபதமடைந்தனர் அப்பகுலசேகர சோழ மஹாராஜாவானவர் பதினொருதிருமுறைகளையும் செப்பேடுசெய்து, திருவாரூர்த் தியாகேசர் சந்நிதியில் ஏற்றுவித்து, திருமுறைகண்டசோழன் என்னும் திருப்பெயர்பெற்று, சைவத்திருநெறி தழைத்தோங்கும்படி.

நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து, சிவ
பதமடைந்தனர்.

சைவசமயாசாரியர்கள் மூவர் அருளிச்செ
ய்ததேவாரத் திருப்பதிகங்கள் எழுநூற்றுத்
தொண்ணூற்றேழாம். இவை யொன்று சேர்ந்
ததிருமுறை அடங்கன்முறை யெனப்படும்.
கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த சிவாலய
முனிவர், அதனை நாடோறும் பாராயணஞ்
செய்ய ஆசைகொண்டு, அது கூடாமையால்,
வருத்தமுற்று, சிதம்பரத்தையடைந்து, சபா
நாதரைவணங்கித் தமது கருத்து முற்றும்
படி நெடுங்காலம் தவஞ்செய்தனர். அப்போ
து, சபாநாதர் திருவருளால், "சிவாலயமுனிவ
னே; நீ பொதியமலையின்கணுள்ள அகத்திய
முனிவரிடத்திற் சென்றால் உனகருத்து நி
றைவேறும்" என்றோர் அசரீரிவாக்குண்டாயி
ற்று. அதுகேட்ட முனிவர் பொதியமலையை
அடைந்து அகத்தியரைச் சிந்தித்து மூன்று
வருடம் அருந்தவம் புரிந்தனர். அகத்தியர்
அவருக்கு வெளிப்பட்டு, அடங்கன்முறைமு
ழுதையும் அவருக்குபதேசித்து, அதினின்
றும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்
துத்திரட்டி, "இவற்றை நாடோறும் பாராய
ணஞ்செய்பவர்கள் அடங்கன்முறை முற்றும்
ஓதினவர்களாவார்" என்று திருவாய் மலர்ந்
து மறைந்தருளினார். சிவாலயமுனிவர் அவ்

வாறே அவற்றை நெடுங்காலம பாராயணஞ்
செய்து சிவானுக்கிரகம் பெற்றனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்நாயனுர்சரித்திரம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே குன்றத்தூ
ரில், வேளாள குலத்தில் சேக்கிழார் மரபில,
சிவபெருமான் திருவருளால அருண்மொழித்
தேவா, பாலறுவாயா என்னுஞ் சற்புததிர
ரிருவா சோதரராய்த் திருவவதாரஞ்செய்த
னா. அவர்களில் மூத்தவராகிய அருண்மொ
ழித்தேவருக்கு, தாம உதித்தமரபை விளக்கி
னமையால் சேக்கிழாா எனனுங திருநாமம்
உண்டாயிற்று. அவருடைய கலவி,அறிவு,ஒழு
க்கங்களையறிநத அநபாயசோழமஹாராஜா
வானவர்,அவரைத்தமக்கு முதன்மந்திரியாரா
க்கி, உத்தமச்சோழபபலலவன் என்னும் பெ
யரைக்கொடுத்தாா. அவா சோழநாட்டிலுள்ள
திருநாகேச்சுரமென்னுஞ் சிவஸ்தலத்தில, த
மகது அன்புமிகுதலால், தம்பதியாகிய குன்
றத்தூரில, திருநாகேச்சுரமென்னுமோா சிவா
லயம கட்டுவித்துப் பிரதிட்டைசெய்து, அதி
ல நித்திய நைமித்திகங்களைவழுவாது நடத்து
வித்துக்கொணடு, சோழமஹாராஜாவினிடத்

தில் மந்திரித்தொழிலை ஒழுங்குபெறச் செய்துவந்தனர்.

இங்ஙனம நிகழுநாளில, சைவசமயிகளிற் சிலர், மோக்ஷசாதன மெய்ந்நூலகளாகிய சைவசமயநூலகளைக்கலவாது சமணநூலாகிய சீவகசிந்தாமணியை மெய்யெனக்கருதிக் கற்றுத்தங்கள் வாணாளைவறிதே கழித்துவந்தனர். சோழமஹாராஜனும அதில சத்தியபுத்திவைத்து மேன்மைபாராட்டிக் கேட்பாராயினர். அதுகண்ட சேக்கிழார நாயனார் இராஜனைநோக்கி, மஹாராஜனே, நீர்சைவசமயியாயிருந்தும, இமமைமறுமை வீடென்னுமூன்றையும பயக்கத்தக்க சிவசரிதத்தைக் கேளாமல, புறச்சமயிகளாகிய சமணர்களுடைய பொய்க்கதையாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணியை மெய்யெனக்கருதிக்கேட்டு, உமது வாணாளை அவலமாக்குவது நன்றன்று எனறுகூற, அரசன்கேட்டு, அதன்வரலாறுயாது, தெளிவுறக்கூறுமென்று சோழமஹாராஜா வினவலும, சேக்கிழாரநாயனாரபூரவம திருவாரூரிலவனமீகநாதர உலக முய்யும்பொருட்டு,"தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன" என்று சைவசமயாசாரியர்களில் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு அடியெடுத்துக் கொடுக்க; அவர் பதினொரு திருப்பாசுரங்களாலே திருத்தொணடத்தொகை என்று பெயர

ந்தது, ஒருதிருப்பதிகம் பாடியருளினார் அத் திருத்தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூ ரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளை யார் பொருளுரைக்க, அந்தப்பிள்ளையாரிடத் தில் சகலகலைகளையும் ஓதியுணர்ந்த ஆதிசை வராகிய நம்பியாண்டார்நம்பியானவர் அத னை வகுத்துக் கட்டளைக் கலித்துறையினுல் ஒரு அந்தாதி செய்தருளினார் அத்திருவந் தாதியைத் திருமுறைகண்ட ராஜராஜ அபய குலசேகர சோழமஹாராஜா சிவாலயமுனி வர் முதலிய பெரியோர்களெல்லாரும் எடுத் து இனிது பாராட்டினார்கள் என்றார். அது கேட்டு சோழராஜன், அத்திருவந்தாதியை ஓதிப்பொருள் கூறுமென்றுகேட்க, சேக்கிழா ர்நாயனார் அதனை ஓதிப்பொருள்விரித்துரை க்க, அரசன் அதைக்கேட்டு வியந்து, மனமு ருகி இச்சரித்திரத்தைப் பெருங்காப்பியமாக விரித்துப்பாடியருளும் என்றான். அருண்மொ ழித்தேவர் அவ்வரசர்பெருமானிடத்தில் எண் ணிறந்த திரவியங்களையும் விடையையும்பெற் று, சிதம்பரதலத்தை அடைந்து, சபாநாயக ரைத் தரிசித்து நின்று,“எம்பெருமானே! அடி யேன் தேவரீருடைய திருத்தொண்டர்களது அடிமைத்திறத்தைப் பெருங்காப்பியமாக விரி த்துப்பாடத்தேவரீர் அடியெடுத்துக் கொடுத் தருளல் வேண்டும்”என்று பிரார்த்தித்துவண

ங்க, உடனே சபாநாயகரது திருவருளால், "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்" என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. தில்லைவாழந்தணர் முதலிய யாவரும் அது கேட்டு அதிசயித்து எம்பெருமான் திருவருளை வியந்தார்கள்.

சேக்கிழார்நாயனார் சைவகுரவர் மூவரையும் நமஸ்கரித்து,விபூதிருத்திராக்ஷங்களணிந்து, ஆயிரக்கால்மண்டபத்திற்சென்று அங்கிருந்துகொண்டு,சபாநாயகர் எடுத்துத்தந்த திருவாக்கைமுதலாகக்கொண்டு, புராணம்பாடி முடித்து, அதற்குத்திருத்தொண்டர் புராணமெனப் பெயர்தந்து, மைக்காப்புச் சாத்திக் கவளிகையில் வைத்தருளினார். சோழராஜன் அப்போதப்போது தூதர்களால் புராணசங்கதி தெரிந்துகொண்டேயிருந்து,முற்றுப்பெற்றமையைக் கேள்வியுற்றவுடன், மனமகிழ்ந்துசுபதினத்தில், நால்வகைச்சேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவர, யானைமேற்கொண்டு சென்று, சிதம்பரத்தையடைந்து,அருண்மொழித்தேவரைக்கண்டு, நமஸ்கரித்து, பின்னர், அவரோடும் தில்லைவாழ்ந்தணர்முதலானவர்களோடும் சென்று கனகசபையை அடைந்து, நடராஜப்பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கிஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர். அப்போது,சோழனே, நாம "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்" என்று அடியெடுத்துத்தர, சேக்கிழான் நம தொண்டர்களுடைய அடி

மைத்திறத்தை விரித்துப புராணம்பாடி முடி த்தான். நீ அதைக்கேள்" என்று அங்குள்ள சமஸ்தரும் கேட்கும்வண்ணம ஓர சரீரிவாக் கும், திருச்சிலம பொலியும் கனகசபையில யாவருங்கேட்க உணடாயின

சோழமஹாராஜாவானவா அதைக்கேட டு மனமகிழ்ந்து, திருதொணடா புராணத் தைக் கேட்கவருமபொருட்டு, எங்குமுள்ள சிவனடியார்கட்கு திருபங்கள்போககி, ஆல யத்தையும் திருவீதிகளையும அலங்கரிபபித்த னா. தில்லைவாழநதணாகளில ஒருவா, சித்தி ரைமாசம திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில, சபா நாதா சந்நிதானத்தில மெழுகி, அறுகாற்பீட மிட்டு, அதன்மேற் பசும்பட்டு விரித்து, அத ற்குமேல வெண்பட்டு மடித்திட்டு, மலர்தூ வி, தூபங்கொடுத்து, ஆசனங்கற்பித்து, அத ன்மேல திருத்தொணடா புராணத்தைவை த்து, அருச்சித்து வணங்கித்துதித்தனர்.

பின்னா, சோழராஜா முதலிய அடியார்கள் யாவரும சேக்கிழாா நாயனாரை வணங்கி, இத் திருத்தொணடர் புராணத்தைத் தேவரீரே வாசித்துப் பொருளருளிச்செய்வீா என்று வி ண்ணப்பஞ்செய்ய,அவா அவ்வாறே விரித்துப் பொருள்கூற யாவரும் இருந்துகேட்டு மகிழ் நதனா. சோழமஹாராஜாவானவர், அன்று முதல நாடோறும சபாநாயகருக்கு மஹாபூ

சைநடததி, தில்லைவாழந்தணாகளுக்கும், ம டபதிகளுக்கும், மற்றும புராணங்கேடகவநத எண்ணிறநத அடியவர்கட்கும போசனமுத வியவைகளெலலாம குறைவறநடத்தினா. யா வரும பேரனபுடன்கேட்க, அருணமொழித் தேவர் நாடோறும் புராணம வாசிததுப பொருள்கூறி அடுத்தவருடம சித்திரைமாசம திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில பூர்த்திசெய்தரு ளினா.

திருத்தொணடாபுராணம பூாததியானவு டன் தில்லைவாழந்தணா அதனை விதிபபடி அருச்சித்துவணஙகினா. அநபாயசோழமஹா ராஜாவானவர், அப்புராணததைப பசுமபட்டி ழைற் சுற்றி பொற்கலததிலவைத்து, அதனை யானையின் மத்தகத்தினமேலிருத்தி, சேக்கி ழாா நாயனாரை அவ்யானையினமேலேற்றித் தாமும பின்னேயேறி இரணடுகைகளினாலும வெண்சாமரம் வீசிவர, அந்தணாகள் வேத கோஷஞ்செய்ய, மங்கலவாததியங்கள் கடல போலொலிக்க, சிவனடியார்கள் ஹரஹர எ ன்று துதித்துவர, சேககிழாாநாயனா திரு வீதிவலஞ்செய்து, அரசரோடும யானையினி ன்றுமிறங்கி, கனகசபையிற்சென்று, திருத் தொண்டா புராணத்தைத் திருமுன்னே வைத்தனா சோழமஹாராஜா அவருக்குத் "தொணடாசிரபரவுவாா" என்னும திருநாம

ங்கொடுத்து, ஞானமுடிசூட்டி, அவரை மண டபத்திலே எழுந்தருளச்செய்து, அவருடைய திருவடிகளில விழுநது வணங்கினார்.

பின்பு, பூர்வம நமபியாண்டாாநமபியால் வகுக்கப்பட்ட பதினொருதிருமுறைகளுடன் திருத்தொண்டா புராணம ஒனறு சோத்து, அதனைப பனனிரணடாந திருமுறையென வகுததது, செபபேடுசெய்து சநநிதியில ஏற்று வித்தாா. அதன் பிறகு, சேக்கிழாரநாயனரு டைய தமபியாராகிய பாலறுவாயர் இப போதெங்குளாா எனறு வினவ, அஙகிருந்தார் சிலா வணங்கிநின்று, "அவர் குன்றத்தூரில ஒரு திருக்குளமமைத்தபின், திருநாகேசுரரு க்குத் திருபபணிசெய்துகொணடு அவ்விடத் திருக்கின்றனா" என்றாாகள். அதுகேடட அர சாபெருமான் அவரையழைபபித்து, அவரு க்குத தொண்டைமான் என்னும பெயாதந து, அவரைத் தமக்கு முதன் மந்திரியாராக்கி னா. சேக்கிழாா நாயனா சிதமபரத்திற்றுனே சிலகாலம எழுந்தருளியிருநது சபாநாதரு டைய குஞ்சிதபாத நிழலே அடைநதாா.

திருச்சிற்றம்பலம.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்-திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே, னில்லை யே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே-னிளையான் றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன், வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்-விரிபொழில் சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே, னல்லி மென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே-னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே-னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன், கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன - கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன, மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற - னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே, னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியே-னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௨)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன், முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன, செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கு மடியேன், றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம மடியார்க்கு மடியேன், மெ

ய்மமையே திருமேனி வழிபடா நிற்க, வெகுண்டெ ழுந்த தாதையை மழுவினு லெறிந்த, வமமையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே, னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ந)

திருநின்ற செமமையே செம்மையாக் கொண்ட- திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன், பெ ருநம்பி குலச்சிறைத னடியாாக்கு மடியேன்-பெரு மிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே, னொரு நம்பி யப்பூதி யடியாாக்கு மடியே-னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமஙகை நீலநக்கற் கடியே, னருநம்பி நமிநந்தி யடியாாக்கு மடியே - னாரூர னாரூரி லமமானுக் காளே. (ச)

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரு - மதுமலாநற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு, வெமபிரான் சம் பந்த னடியாாக்கு மடியே-னேயாகோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே, னமபிரான் றிருமூல னடியா ாக்கு மடியே - னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூாககற்கு மடியே, னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே - னாரூர னாரூரி லமமானுக் காளே. (ரு)

வாாகொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழ லே - மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன், சீாகொண்ட புகழ்வள்ளல சிறப்புலிக்கு மடியேன்- செஙகாட்டஙகுடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியே ன், காாகொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாறகு மடி யேன் - கடற்காழிக் கணநாத னடியாாக்கு மடியே, னாகொண்ட வேற்கூற்றன்களநதைக்கோனடியே- னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (சா)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்-
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற்கடியேன்,
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்-வி
ரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன், கைத
டிந்த வரிசிலையான கலிக்கம்பன கலியன - கழற்சத்
தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே, னையடி
கள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே-னாரூர னாரூரி
லம்மானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிரு
ந்த-கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே, னிறை
க்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற - நின்ற
சீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன, றுறைக்கொ
ண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் - தொன்
மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே, னறைக்கொ
ண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே-னாரூர னாரூ
ரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான-
காடவர்கோன கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன,
மடல்சூழ்ந்த தாரநம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை - ம
ன்னவனாஞ் செருத்துணைத னடியார்க்கு மடியேன,
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி-பொன
னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்,
னடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே - னா
ரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (கூ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன-
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன், சித்தத்

தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன் - திரு
வாரூரிற் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன், முப்
போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன் - முழு
நீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே, னப்பாலு மடிச்சார
ந்த வடியார்க்கு மடியே - னாரூர னாரூரி லம்மானுக்
காளே. (௧0)

மனனியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல் - வரிவ
ளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன், றென்ன
வனா யுலகாண்ட செங்கணாற் கடியேன் - திருநீல
கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே, னென்னவனா மர
னடியே யடைந்திட்ட சடைய-னிசைஞானி காத
லன் றிருநாவ லூர்க்கோ, னன்னவனா மாரூர னடி
மைகேட் டுவப்பா - ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வா
ரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயாசாரியர் நால்வர்வயசு.

அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத வூரருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினிற் றெய்வீக—மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

திருத்தொண்டர்பெருமை.

சகலலோகமும் பரவப்பெற்று அபாரமஹிமை வாய்ந்து புக்தி ஞான வயிராக்கியங்களில தலைமைபூணடவாகளாய் மனோவாக்குக் காயங்களால குருலிங்க சங்கமபததிசெய்து, பேரானநதப்பெருவீடெய்திய திருத்தொணடாகளுடையதிவ்விய சரித்திரங்களைச் சுருக்கமாகயாவரும எளிதில உணரும்படி எழுதபபட்டது.

"மக்களாக்கையிற் பிறத்த லேயரிது மற்றதிலுந்
துக்ககூன்குரு டுமைமையைத் துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடை வருதலுமரிது ஞானத்தான்
முக்கணீசனுக் காட்படல் முற்றிலு மரிதே."

என்னும் பதிபசுபாச விளக்கச் செய்யுளுக்கிணங்கத் திருவள்ளுவரும "செயற்கரிய செய்வாாபெரியா" என்று கூறியபடி அநகாயனமார்களிற்சிலர், சிவபெருமான் ஸ்ரீபாதங்களில் வைத்த அன்பின்மிகுதியால,மனத்தானும நினைத்தற்கரியனவாயதிருதததொணடுகளை, நமமனோர் உய்யுமாறுசெய்தனா. கணணைப பிடுங்கியப்புவதற்கிசைவாரு முலகிலுளரோ? அங்ஙனஞ் செய்வதாகச் சொலலுதற்கோா வெழாதபோது, மெய்யன்பின் வயிராக்கியத்தால், துணிநதுசெய்த நமதுகண்ணப்பநாய

ஞருடைய உறுதிப்பாட்டைப் புகழ்ந்து கூறு தற்குயாவரால் முடியும். தொண்டுபுரியத்தொடங்கிய அன்றுநாளிலேயே முத்தியடைந்தவர், இவரல்லவோ? அடியார் திருவேடம் பூண்டு வந்தபரமேஸ்வரனுக்கமுதுபடைத்தற்காக, தனதொரே யருமைப்பெற்றகுமாரனை அரிதற்குடன்பட்டதென்ன சாமானியகாரியமா? தாம் பெற்ற மகவைவேறொருவரவ்வாறு அரிய செயலபுரியவே மனமிசைந்தளிக்க உலகத்திலசம்மதியாராக, வருந்தித் தவங்கிடந்து பயந்தூதாங்களே மகிழ்ச்சியோடெங்ஙனந்துணிந்துசெயல் கூடும்? எவ்வாற்றாலேனும் சிவனடியார் அமுதுசெய்யத்திருவுளமிசைந்தால் அஃதே போதுமான பெரும்பேறென்று எங்கும் யாவருஞ்செய்யாத அரியசெயல்செய்து முத்திக்கரையடைந்தசிறுத்தொண்டநாயனார், திருச்செங்காட்டு நங்கையாரிவர்களுடையபுகழ்பரவாப் புவனமுமுளதோ? மிக்கவளம்பொருந்திய தமது யௌவனகாலத்தில், பரத்தையர் கமனவிஷயத்தால், "எம்மைத்தீண்டிற்றிருநீலகண்டம்" என்று மனைவியார் கூறிய ஆணையைமேற்கொண்டு, ஏனையமாதரையுங்கருதாது வயோதிகபருவமளவும் நிலைவழாது நடந்து, இளமையையாளாதுறக்கவல்லவர், திருநீலகண்டநாயனாரல்லா லொருவர்வேறுமுண்டோ? பெருந்தேவர்களாகிய பிரமவிட்டுணுக்

களாலுஞ்சாத்தியமா? இன்னும ஏனைய நாய ன்மாாகளுடைய பிரபாவஙகளே யெடுத்துச் சொலலபபுகின், விஸ்தாரமாக விரியுமாகலின் அவற்றுள் மிக்க அரியனவாயசிலமாத்திர மீ ணடெழுதி நிறுத்தபபட்டது.

"கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபின், என்னப்பனெனனொப்பி லென்ளையுமாட்கொண டருளி, வண்ணப்பணித்தென்னை வாவென்றவான் கருணை, சுண்ணப்பொனனீற்றற்கேசென றூதாய் கோத்துமபீ."

"வாளான்மகவரிந்தூட்ட வலலேனல்லன் மா து சொன்ன, சூளாலிளமைதுறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து, நாளாறிறகண்ணிடந்தப்பவல்லே னலலனுனினிசசென, றூளாவ தெப்படியோதிரு க்காளததியப்பருக்கே."

என்று, நமது பெரியோர்களும்துதித்துள்ள னா அவ்வக்காலஙகளில, மேற்கூறிய அடி யாாகளே சசிவபெருமானசோதிக்கததிருவுளங் கொண்டெழுநதருளியது, அவாகள்பெருமை யை ஞாலததுள்ளாாக்கு வெளிபபடுத்தி, அ துவழியாக உய்விக்கக கருதியே யல்லாமல, த மக்கு அவர்கள்உறுதிபபாடு தெரியாமையாலு ம, அவாகளே வருததியாட்கொள்ள வேணடு மெனறு மெண்ணததாலுமன்று.

கண்ணிடநதபபல, மகவையரிதல, தலையை க்கல்லின்மோதல, வாளால கழுததையரிதல,

மூக்கையறுத்தல, ஆகிய இததகைய பத்திவழி பபட்டசெயலகளைச் சீவகாருண்ய மில்லாத கொடுந்தொழிலகளென்று கூறத்துணிதலபெரும்பேதமையாம. ஏனெனில, ஸ்வப்பிரயோசனத்தைக் கருதியாவது, உலகத்தில புகழை வேணடியாவது, அங்ஙனம செய்யின, பாவமும், அறியாமையுமாம். ஆனுலவை, உடல பொருளாவி மூன்றற்குமுடையானுகிய, பரமேஸ்வரப்பிரீதியாய் இயற்றப்பட்டனவாதலின், அப்பெற்றியனவன்றும. ஈஸ்வரப்பிரீதியாகச் செய்தபாவமும புண்ணியமாகவும, அவ்வாறல்லாதபுண்ணியமும பாவமாகவுமமுடியும. இதற்கு, நமது சேய்ஞ்ஞலூர்ப்பிள்ளையாராகிய, சண்டேசுர நாயனுரே போதுமான சான்றும.

"அரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாகும்
பரனடிக்கனபாசெய்த பாவமுமறமதாகும்
நராதமிற்பாலன்செய்த பாதகம்நன்மையாய்த்தே."

"தீதில்லைமாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியுமவேதியன்றுதைதனைத்தாளிரண்டுஞ்
சேதிக்கவீசன திருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறு பற்றியவாதோணேக்கம."

என்று, நமதுமுன்னேர்களுமொழிந்திருக்கின்றனர். மேலும, நமது சைவசமயாசாரிய சிகாமணிகளாயெழுந்தருளியிருந்த நால்வர் முதலாயினேர் சிவானுபூதிச்செலவாகளாயும,

திவ்வியஞான மூர்த்திகளாயு மிருந்தும், சரியைகிரியாநுசாரிகளைப்போல், ஆங்காங்கு திருத்தலங்கடோறுஞ்சென்று, மெய்வாக்குத் தொண்டுகள் செய்ததெல்லாம், மண்ணுலகத்தோர் அங்ஙனமநுசரித் துஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமென்னும் கருணாரசப் பெருக்காலே அன்றி, வேறல்ல. இங்ஙனமிருக்க, இக்காலத்திற்பலர், அதனையுணராதுஎல்லாமுணர்ந்தவர்கள் போலும், அறியவேண்டியதொன்றுமிலார்போலும், நமது சமயசாஸ்திரக்கேள்வி சற்றுமில்லாராய், வாயில்வந்தபடிக்கெல்லாமவ்வது, பெரும்பாதகத்துக் காளாகாமல் நம்மைப்பவசாகரக் கரையேற்றி உய்விக்குமாறு கருணைத்திருவுருக்கொண்டவதரித்தருளிய, திருத்தொண்டர் திருவடிகட் கன்புபூண்டு வாழ்வாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசை.

நமது சைவசமயம் தழைத்தோங்கத் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் முதலிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்கும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுக்கும், சேக்கிழார்நாயனாருக்கும், மெய்க

ண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர், உமாபதிசிவாசாரியருக்கும்,பட்டினத்துப்பிள்ளையாருக்கும், திருவள்ளுவநாயனாருக்கும், அவரவர் முத்திபெற்ற திருநக்ஷத்திரத்தில், சைவசமயிகள் யாவரும்இயன்றமட்டும் திருமடங்களிலாவது, தங்கள்வீடுகளிலாவது மகேசுரர்களை அந்தந்த நாயனாராகப் பாவித்து குருபூசைசெய்து, திருவமுது செய்வித்தல் வேண்டும். மேலும், அந்தந்த நாயனமார்களுக்கு திருக்கோயில்களிலே அத்தினத்தில் அபிஷேகம், விசேஷபூசை, மகோற்சவ முதலிய சிறப்புக்களையும் செய்வித்தல் வேண்டும்.

மகேசுரபூசையில் ஓதத்தக்க பெரியபுராணச்செய்யுள்.

அல்லார்கண்டத்தண்டர்பிரானருளாற்பெற்றபடிக்காசு, பல்லாரியன்றவளம்பெருகப்பரமனடியாரானார்கள், எல்லாமெய்தியுண்கவெனவிரண்டுபொழுதும்பறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற்சாற்றிச்சோறிட்டாரதுயர்கூர்வறுமைதொலைத்திட்டார். (௧)

தனிவெள்விடைமேனெடுவிசும்பிற்றலைவர்பூதகணநாதர், முனிவரமரர்விஞ்சையர்கண் முதலாயுள்ளோர்போற்றிசைப்ப, இனியகறியுந்திருவமுதும

மைத்தார்காண வெழுந்தருளிப, பனிவெண்டிஙகண் முடிதுளங்கப்பரந்தகருணைநோக்களித்தார். (உ)

ஆனவன்பர்தாமென்றுமரனானபாக்கமுதுசெய, மோனமைவிளஙகுபோனகமும விருமபுகறிநெயதயி ரதீம்பால, தேனினினியகனிகட்டி திருநதவமுது செய்விததே, ஏனைநிதியமவேண வெனவெல்லாமின் பமுறவளிததா. (ஙு)

திருச்சிற்றமபலம.

மாகேசுரபூசையாசீர்வாதம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானநத பரசிவால ய, கணேசாலய, குகாலய, குருவாலய மெங் கும வேதசிவாகமபபடி நிததியநைமிததிகங்க ளெலலாம சிறப்பாக நடநதுவரும பொருட்டு அனுககிரகமபணணுக. ஹர ஹர.

அடியேனுக்கு நற்புத்தி உணடாகுமபொரு ட்டு அனுக்கிரகமபணணுக. ஹர ஹர ஹர ஹர.

மாகேசுரர்களெல்லாரும், சிரமந தீரும்படி திருவமுதுசெய்தருளுக. ஹர ஹர ஹர ஹர.

திருசசிற்றம்பலம்.

குருபூசைத்திருநக்ஷத்திரம்.

சித்திரைமீ

பரணி	சிறுத்தொண்டநாயனா.
உரோகிணி	மங்கையர்க்கரசியார்.
திருவாதிரை	விறன்மிண்டநாயனார்.
அத்தம்	உமாபதிசிவாசாரியார்.
சித்திரை	இசைஞானியார். [ர.
சுவாதி	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனு
சதயம்	திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வைகாசிமீ

பரணி	கழற்சிங்கநாயனார்.
பூசம்	நமிநந்தியடிகணாயனார்.
,,	சேக்கிழாரநாயனார்.
ஆயிலியம்	சோமாசிமாறநாயனார்.
மூலம்	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனு
,,	முருகநாயனார். [ர.
,,	திருநீலநக்கநாயனார். [ணர.
,,	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாய

ஆனிமீ

மகம்	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.
பூரம்	அமர்நீதிநாயனார்.
இரேவதி	கலிக்காமநாயனார்.

ஆடிமீ

கார்த்திகை	மூர்த்திநாயனார்.
,,	புகழ்ச்சோழநாயனார்.
திருவாதிரை	கூற்றுவநாயனார்.
சித்திரை	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.
சுவாதி	சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
,,	சேரமான்பெருமாணாயனார்.
கேட்டை	கலியநாயனார்.
,,	கோட்புலிநாயனார்.
* உத்திராடம்	பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

ஆவணிமீ

பூசம்	செருத்துணைநாயனார்
ஆயிலியம்	புகழ்த்துணைநாயனார்.
,,	அதிபத்தநாயனார்.
மகம்	இளையான்குடிமாறநாயனார்.
உத்திரம	மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்
அநுடம்	குலச்சிறைநாயனார்.
மூலம்	குங்குலியக்கலயநாயனார்.

புரட்டாசிமீ

அச்சுவினி	உருத்திரபசுபதிநாயனார்.
உரோகிணி	திருநாளைப்போவாரநாயனார்.
பூரம்	அருணந்திசிவாசாரியர்.
சதயம்	நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.
உத்திராடம்	ஏனாதிநாயனார்.

ஐப்பசிமீ

அச்சுவினி	திருமூலநாயனர்.
பரணி	நெடுமாறநாயனர்.
கார்த்திகை	இடங்கழிநாயனர்.
பூசம்	சத்திநாயனர்.
சுவாதி	மெய்கண்டதேவர்.
அநுடம்	பூசலாரநாயனர்.
மூலம	ஐயடிகள்காடவர்கோனயனர்

கார்த்திகைமீ

கார்த்திகை	கணம்புல்லநாயனர்.
உத்திரம்	மெய்ப்பொருளயனர்.
அத்தம்	ஆனயநாயனர்.
மூலம்	மூர்க்கநாயனர்.
பூராடம்	சிறப்புலிநாயனர்.

மார்கழிமீ

திருவாதிரை	சடையநாயனர்.
உத்திரம்	இயற்பகைநாயனர்.
சுவாதி	மானக்கஞ்சாறநாயனர்.
பூராடம்	சாக்கியநாயனர்.
இரேவதி	வாயிலாரநாயனர்.

தைமீ

மிருகசிரிடம்	கண்ணப்பநாயனர்.
திருவாதிரை	அரிவாட்டாயநாயனர்

உத்திரம	சண்டேசுரநாயனார்.
விசாகம	திருநீலகண்டநாயனார்.
சதயம	அப்பூதியடிகணாயனார்.
இரேவதி	கலிக்கம்பநாயனார்.

மாசிமீ

*உத்திரம	திருவள்ளுவநாயனார்.
அத்தம	எறிபத்தநாயனார்.
பூராடம	காரிநாயனார்.
சதயம	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.

பங்குனிமீ

உரோகிணி	நேசநாயனார்.
திருவாதிரை	கணநாதநாயனார்,
பூசம்	முனையடுவாரநாயனார்.
சுவாதி	காரைக்காலம்மையார்.
சதயம	தண்டியடிகணாயனார்.

சைவசமயாசாரியர் நால்வர்,

சேக்கிழார்நாயனார்.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதய நிறைவன்றொண்ட
ராடியிற் சோதி திருவாத வூரர்நல் லாணிமகந்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே.

சைவசந்தானாசாரியர் நால்வர்.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி, லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த ரோதுக கன்னிச, சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதனில, வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

---

*பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

ஆடியுத்திராட மவிர்பூம் புகார்த் திருவெண் காடரொற்றித் தியாகர் கவினபதியில - நீடுமணி விற்கோலி யனுடை டிளைஞாகோ லந்தரித்துச் சிற்கோல மான தினம்.

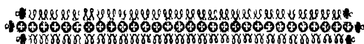
*திருவள்ளுவநாயனார்.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனா மாநிலம்விட் டாசிலபர முத்தியடைந் தாரால்-காசினியில் கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும் நல்லாரவஞ் செய்மினந்த நாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* இக்குறிப்புள்ள இரண்டு திருநக்ஷத்திரங்களி லும், அம்மகான்கள்பொருட்டு, குருபூசைசெய்ய வேண்டுவ தாவசியமாதலால், இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டன.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகின்ற

திருத்தொண்டர் புராணம்.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புராண வரலாறு.

அகிலலோகேஸ்வரனாகிய சிவபெருமான், உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரோடும் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கைலாசமலையின் அடிவாரத்தில், வியாக்கிரபாதமுனிவருடைய திருக்குமாரரும், சிதம்பரத்திற் சிவபெருமானால் வருவித்தருளப்பட்ட திருப்பாற்கடலையுண்டவரும், கிருஷ்ணரைத் திருவடிதீக்ஷைசெய்து தடுத்தாட்கொண்டருளிய சைவாசாரியரு

மாகிய உபமன்னியு மகாமுனிவர், எண்ணிற
ந்த முனிவர் குழாஞ்சூழ எழுந்தருளியிருக்
கையில, அவ்விடத்தில அவரெதிரே, ஓர்பே
ரொளி ஆயிரஞ்சூரியருடைய பிரகாசமபோ
லத் தோன்றிற்று. அதுகண்ட முனிவர்கள்
யாவரும், இது என்ன யாச்சரியம என்று
வினவவும, உடனே உபமன்னியு மகாமுனி
வர சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் கைலைகெழுந்
தருளுகின்ருர் என்றுணர்ந்து, விரைந்தெழு
ந்து, இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்கூப்பிக்கொ
ண்டு, ஆனந்தவருவி திருமேனியெங்குமபெ
ருக, அத்திசையை நோக்கி நடந்தார் அப்
போது முனிவர்கள், சுவாமீ, சிவபெருமானை
யன்றிப் பிறரொருவரையும் வணங்காத நீர்,
இங்கே வணங்கிய காரணமயாது என்று வி
னவ, உபமன்னியுமகாமுனிவர், தபோதனர்
களே, ஆதிகாலத்தில, சிவபெருமான் தமது
திருவுருவத்தைக கண்ணுடியிற்பார்த்து அ
ழைத்தருளலும, கோடிசூரியர்கள் ஒருங்குதி
ரண்டாலொத்ததிருமேனிக்காந்தியோடு மொ
ருவர் தோன்றினர். அவர் பெயர் சுந்தரர்,
அவர், சமஸ்ததேவர்களும, அஞ்சியோடிமபடி
வந்த ஆலகாலவிஷத்தைச் சிவபெருமான தி
ருவமுது செய்தருளும பொருட்டுத் தமது
உள்ளங்கையில அடக்கிக் கொண்டுபோய்க்
கொடுத்தார். அதனல, அவர் திருநாமம ஆலா

லசுந்தரரென்றாயிற்று. அவர் சிவபெருமானு க்குப புஷ்பமாலை தொடுத்துச்சாத்தலும, வி பூதி பாத்திரம தாங்குதலுமாகிய திருத்தொ ண்டுபூணடவா. அவா சிவபெருமான ஆஞ ஞையால கயிலையை நீங்கி, தக்ஷிணபூமியில திருவவதாரஞ்செய்து, உலகமுய்யத் தமிழ் வேதமாகியதிருததேவாரமருளிச்செய்து,இப போதுதேவாகள்சூழவெள்ளையானைமேறகொ ண்டு, திருக்கைலாசத்துக் கெழுந்தருளிவருகி ன்றார். அவா எமமாலும, மற்றியாவராலும வணங்கப்படும பெருந்தகைமையுடையாரெ ன்று கூறியருளினா.

முனிவர்கள் யாவரும் கேட்டு, மனமகிழ் ந்து, உபமனனியு மகாமுனிவரை வணங்கி, சுவாமீ, அப்பெருந்தகையாரது திவ்விய சரித் திரத்தை அடியேஙகட்கு ஓதியருளும எனறு பிரார்த்திக்க, உபமன்னியுமகாமுனிவா, இரு டிகளே! சுந்தரமூாத்தி நாயனாருடைய சரித த்திரத்தையும, அவா அருளிசசெய்த திருத் தொணடததொகையிறகூறபபட்ட அடியா ாகளுடைய சரித்திரத்தையும, உஙகளுக குக் கூறுவோம், கேணமின எனறு,சொலலத் தொடங்கினார்

திருச்சிற்றமபலம.

திருவாரூர்ச்சிறப்பு.

சோழமண்டலத்திலே திருவாரூரின்கணி ருந்து அரசுபுரிந்துவந்த மநுநீதிகண்ட சோழ ரென்பவர், மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போலெ ண்ணிச் செங்கோனடாத்தி வருநாளில், அவ ருக்கு ஒரு புத்திரன் அவதரித்தான். அவ்வர சிளங்குமரன் பலகலைகளும்பயின்று வாழுநா ளில், ஒருநாள், இராஜகுமாரர்கள் புடைசூழ் ந்துவரத் தேரேறி வீதியிற் செல்லுகையில், ஒருபசுக்கன்று துள்ளிக்கொண்டுபோய் அத் தேர்க்காலினடியிலகப்பட்டிறந்தது. அது கண்ட தாய்ப்பசு கதறிச்சோர்ந்து, நடுங்கி வி ழுந்தமைகண்ட சோழபுத்திரன், மனத்துய ரங்கொண்டு, அறிவழிந்து தேரினின்று மிழிந் து, அலறுகின்ற தாய்ப்பசுவைப்பார்த்து உயி ர்பதைத்து,என்னால், என்தந்தையாருக்கு இ ப்பெரும்பழி வந்து நேர்ந்ததே, இதற்கென் செய்வேன், இப்பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்த முளதாயின்,என்தந்தையார் அறியுமுன்னமே இதற்கோர் பரிகாரஞ் செய்துகொள்ளல் வே ண்டுமென்று சிந்தித்து அந்தணரிடத்தே செ ன்றான்.

கன்றிழந்தபசுவோ, அத்துயரைச் சகிக்க லாற்றாது, பெருமூச்செறிந்து கண்ணீர்வாரச் சென்று, இராஜமாளிகை வாயிலிற்கட்டிய ஆ

ராய்ச்சிமணியைத் தன் கொம்பினால் அடித்தது. அது கேட்ட மநுநீதிகண்டசோழர், சிங்காசனத்தினின்று மிறங்கி விரைந்துசென்று, வருந்திநிற்கும் பசுவைநோக்கி, மந்திரிகளால நிகழ்ந்த செய்தியை அறிந்து, பெருந்துயரங் கொண்டேங்கி, என் செங்கோன்முறைமை நன்று நன்று,இதுயாதுசெய்தாற்றீரும என்று கூறி, கன்றிழந்த பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துச் சோர்ந்துநின்றனர். அமைச்சர்கள் அஃது கண்டு, அச்சோழர்பெருமான் பாதங்களை வணங்கி நின்று, மஹாராஜாவே; உம்முடைய குமாரனைக்கொண்டு கோவதைக்குத் தருமநூலகளில விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச்செய்விப்பதேதருமம்என்றார்கள். அதற்கு மநுநீதிகண்டசோழர், நீங்கள் கூறும பிராயச்சித்தம் கன்றையிழந்தலறும் இப்பசுவின்நோய்க்கு மருந்தாமா? நான் ஏகபுத்திரனை இழக்கின்றேன் என்று கருதி, நீங்கள்சொல்லிய இவ்வார்த்தைக் கிணங்கினால் நடுவுநிலைமைதவறாதா? ஆதலால், இப்பசுத் தன் கன்றையிழந்து துயருறுதலபோல, நானும் என் புத்திரனையிழந்து வருந்துதலே நீதி என்று கூறி, தம்முடைய புதல்வனை அங்கு வரவழைத்து, ஒருமந்திரியைப்பார்த்து, நீ இப்பிள்ளையை வீதியிலே தேர்க்காலின்கீழே கிடத்தித் தேரை நடத்தக்கடவாய் என்று கட்ட

ளையிட, அம்மந்திரி அவ்வாறு செய்யாது தன்னுயிரை விடுத்தான்.

அது கண்ட மநுநீதிகண்டசோழர், தமபுத்திரனைத் தாமேகொண்டு வீதியிற்சென்று, தம முடைய குலத்துக்கு ஏகபுத்திரன் என்பதையுஞ் சிந்தியாது, அவனைக்கீழேகிடத்தி அவன் மாா பில உருளையழுந்தும்படி தேரைநடத்தினா். இவ்வரிய செய்கையைக்கண்டு, தேவர்கள் பூமழைபொழிந்தனா். சாவலோகேஸ்வரராகிய தியாகேசா இடபாரூடராய், சிவகணங்கள் சூழ எழுந்தருளிவந்துமுன்னின்றா். மநுநீதிகண்டசோழரும எமபெருமானைத்தரிசித்து வணங்கிப பேரானந்தப் பெருங்கடலின் மூழ்கினா அபபோதே பசுக்கன்றும, இராஜகுமாரனும,மந்திரியும், உயிாபெற்றெழுந்தனர். அதுகண்டசோழா பரவசராய் நின்றனர். அவர், தமதுபாதத்தில வந்துவணங்கிய புத்திரனைத்தழுவிமனமகிழ்ந்தாா. பசு தன் கன்றைக்கண்டு பாலைப்பொழிந்து துயர்நீங்கிற்று. தியாகப்பெருமான் மநுநீதிகண்ட சோழருக்குத் திருவருள்சுரந்து மறைந்தருளினா. இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த திருவாரூரில் வன்மீகநாதருடைய திருக்கோயிலில, தேவாசிரியனெனப் பெயர்பெற்ற ஆயிரக்கால் மணடபமொன்றுண்டு. அதில, திருத்தொண்டர்களுடைய திருக்கூட்டம் எபபொழுதும நிறைந்திருக்கும்.

அம்மெய்யடியார்களுடைய பெருமையை நா
ம் எங்ஙனம் அறிந்து துதிப்போம்.

இப்பால், ஆலாலசுந்தரர் தென்னாட்டில
திருவவதாரஞ் செய்து, இத்திருத்தொண்டர்
திருக்கூட்டத்தைத் தரிசித்து திருத்தொண
டத்தொகை செய்தருளிய சரித்திரத்தைக்
கூறுகின்றோம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

திருக்கயிலாயமலையிலே, சிவபெருமானுக்
குப் பூமாலைதொடுத்துச் சாத்துவதும், விபூதி
ப்பெட்டகக்கோயில் வைத்துக்கொண்டிரு
ந்து சுவாமிக்கு வேண்டியபோது ஏந்திச்செல
கின்றது மாகியதொண்டுசெய்துகொண்டு, ஆ
லாலசுந்தரரென்கிற திருப்பெயருடனிருக்கு
ம் நாளிலொருநாள், அக்கயிலாயபதிக்குத் தி
ருமாலைதொடுத்துச் சாத்துவதற்கு நந்தனவ
னத்திற்போய் மலர்கள் எடுத்துக்கொண்டிரு
க்கும்போது, அநிந்திதை கமலினி என்னுந்
தோழிகள் வந்து, பார்வதிதேவியார் சூடு
தற்கு, திவ்யகந்தமலர்கள் கொய்துகொண்
டிருக்கக்கண்டு இச்சைகொண்டு, மீண்டும் அவ்
வாறே மனஞ்செல்ல வொண்ணாதவகைதடுத்

துச் சுவாமிசந்நிதியில்வந்து சேர்ந்தார். அம் மாதர்களுந் தேவியாரிடத்திற்போய்ச் சேர்ந் தார்கள். கயிலாயபதி இதனையறிந்து, ஆலால சுந்தரரைநோக்கி,உன்மனம உமையவள் தோ ழிகளிடத்திற் சென்றமையால், நீ அவர்களு டன் பூலோகத்திலபிறந்து இன்பம அனுப வித்துப பின்புவந்து சேரக்கடவையென்று கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரர் மனங்கலங்கி அடியேன்பிழைபொறுத்து மானிடமாய் மய ங்கும்போது தடுத்தாட்கொள்ளல வேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கயிலாயபதி யானவர் அதற்குக்கிருபைகூர்ந்தருளினர்.

அந்தக்காரணத்தினல் தென்னாட்டைச் சேர்ந்த திருமுனைபபாடிநாட்டிலே, திருநாவ லூரில வாழ்கின்ற சடையனரென்னும ஆதி சைவப் பிராமணருக்குத்திருமைந்தராய, இ சைஞானியார் திருவயற்றினிடமாகத்திருவவ தாரஞ்செய்து, நமபியாரூரரென்னுந் திருநாம மும்பெற்றுச் சீராட்டுடன்வளர்ந்து வீதியில் சிறுதேருருட்டி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது, அந்தநாட்டின் அரசராகியநரசிங்கமு னையரையர்கண்டு, சடையனர் சம்மதத்தின் மேல், தமக்குப புத்திரத்தன்மையராகப்பெற் றுத் தமமுடைய அரண்மனையிலவைத்துக் கொண்டு, பிராமணகுலாசாரத்துக்கு வழுவில லாமல் ராஜபுத்திரர்களுக்குள்ள சிறப்புடன்

வளர்க்க வளர்ந்து, உபநயனச்சடங்குஞ் செய்விக்க வேதாகம சாஸ்திர புராணங்கற்றுணர்ந்து கல்யாணப்பருவஞ் சேர்ந்தமையால், சடையனார் தமமுடைய புத்திரனுக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செய்விக்கவேணடுமென்கிற விருப்பங்கொணடு, தங்கள் மரபுக்கொத்த மரபாராகியபுத்தூர்ச் சடங்கவியென்னும் ஆதிசைவப்பிராமணர் குமாரத்தியைக் குறித்துப்பேசும்படி சில பெரியோர்களையனுப்பினர்.

சடங்கவி சிவாசாரியரென்பவர், அவர்கள் தமது மாளிகைக்குவரக்கண்டு, உபசாரஞ்செய்து, அவர்கள்சொல்லிய கல்யாணசங்கதிக்கு இசைந்தவராயினர். அந்தப்பெரியோர்கள் மனமகிழ்ச்சியுடன் சென்று சடையனருக்குச் சொல்ல, அவர்கள் சந்தோஷங்கொண்டு, திருக்கல்யாணமகோற்சவத்தைக்குறித்த முகூர்த்தநாளோலை, தங்கள் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கெல்லாம ஆடம்பரத்துடன் அனுப்பிக்கல்யாணப்பந்தல அலங்காரஞ்செய்வித்தனர். நம்பியாரூரர் திருமணக்கோலம்பூண்டு மங்கலவேதகீத நாதங்கள் கோஷிக்கபுத்தூருக்குச்சென்று திருக்கல்யாணமகோற்சவச்சடங்கிலிருக்கையில, பரமசிவன் முன்னங்கயிலாயகிரியில் அருளிச்செய்தபடியே தடுத்தாட்கொள்ளும்பொருட்டு, ஒரு கிழப்பிராமணன் வடிவங்கொண்டு, அந்தக்கல்யாணப்பந்தலில

வந்து, சபையாருக்கெதிரில நம்பியாரூரரை நோக்கி, உன்னிடத்தில எனக்கொரு வழக்கி ருக்கின்றது, அந்தவழக்கைத்தீர்க்காது நீவிவா கஞ்செய்துகொள்ளக்கூடாதென்றார். அவ்வா றேநடக்கிறேன் அந்தவழக்கென்னவென்றார்.

அப்போது, அக்கிழப்பிராமணர் சபையா ரைநோக்கி, இந்த ஆரூரன் எனனடிமை இது தான் வழக்காவதென்றார். அந்த வார்த்தை யைக்கேட்ட பிராமணர்களில் சிலர் நகைத்தா ர்கள், சிலர் கோபங்கொண்டார்கள், சிலர் இந் தப்பிராமணன் என்ன நினைத்துவந்தானென் றார்கள். இவர்கள் இவ்வாறுசொல்ல, நம்பியா ரூரர் இந்தப்பிராமணன வார்த்தை நன்றாயிரு க்கிறதென்று நகைத்தார். அவ்வண்ணம நகை த்தவர் முகத்தைச் சுவாமிநோக்கி, உன்னு டைய பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோ லை இதோ இருக்கின்றது. அப்படியிருக்க, நீ நகைத்ததென்னவென்றார்.

நம்பியாரூரர், பிராமணனாகவந்திருக்கிற சு வாமியைநோக்கி, பிராமணர்கள் மறுபிராமண ர்களுக்கு அடிமையாகுதல இந்த உலகத்திலி ல்லை. நீர் பித்தனோவென்றார். பித்தனனு மாகிறேன், பேயனனுமாகிறேன், அதற்கு நாணென்றும் நாணேன், நீவிணேதமாகிய வார் த்தைகள் பேசவேணடுவதில்லை, நமக்கு அடி-

மைசெய்யவேண்டுமென்றார். அவ்வாறு சொல்லவே நம்பியாரூரர், கோபங்கொண்டவராய் ஓபிராமணரே! ஏதோ ஒரு ஓலை இருப்பதாகச சொன்னீரே அதைக்காட்டுமென்று சொன்னவளவில, சுவாமியானவர் நம்பியாரூரரை நோக்கி, நீ ஓலை காணத்தக்கவனே அல்ல, சபையோர்பார்த்துச்சொலல நீ அநதபபடியெனக்கு அடிமை செய்யத்தக்கவனென்றார். சுவாமி அவ்வாறுசொலலவே, நமபியாரூரருக்குக் கோபமூணடு, அநத அடிமையோலையை ப பறிக்கச்சென்றபோது, சுவாமி, பயநதவர் போல பநதலில ஓடினா நமபியாரூரா பின் தொடாந தோடிபபிடித்து ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்துவிட்டவளவில, பிராமணராகிய சுவாமி, அன்பரைபபிடித்துக்கொணடு முறையிடடனா. அங்கிருநதவர்கள் விலக்கிவிட்டு, உலகிலிதுவரையில நடவாதவழககுத்தொடுத்து முறையிடுகின்ற பிராமணரே! நீரெங்கிருப்பவாசொலலுமென்றார்கள். இப்போதிங்கிருக்கிற என்னுடைய ஊா தூரமலல, இநத வெணணெய்நலலூரே அது இருக்கட்டும, இவன் என்கையிலிருநத ஓலையைப பலாத்காரமாகப பிடுங்கிக்கிழித்து எனக்கடிமையெனபதை நிசப்படுத்திவிட்டானென்றனர்.

அபபோது, நமபியாரூரர், இந்தப்பிராமணா பழைய மன்றுடியாயிருக்கிராறென்று

சொல்லி, நல்லது நீ திருவெண்ணெய் நல்லூரிலிருப்பவரானால் உம்முடைய தப்புவழக்கினை அங்கே சொல்லிக்கொள்ளப் புறப்படுமென்ன, அப்படியாகில், அங்கேதானே சொல்லி நீயடிமையென்பதைச் சாதிக்கிறேனென்று முன்னே தண்டூன்றிக்கொண்டு சென்று, திருவெண்ணெய் நல்லூரையடைந்து, அங்குக்கூடியிருக்கும் பிராமணர்களெதிரில் நின்று, ஓபிராமணர்களே! இந்த நம்பியாரூரன் எனக்கடிமையென்று நான்காட்டிய ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்துவிட்டு இங்கே வந்தானென்று சொல்லினர்.

அவர்கள், நம்பியாரூரரை நோக்கி, உம்முடைய கருத்தைச் சொல்லுமென்றார்கள். அவர், அவர்களைநோக்கி, நான் ஆதிசைவப்பிராமணனென்பதை நீங்களெல்லாருமறிவீர்களே, அவ்வாறிருக்க, இப்போதிந்தப்பிராமணர் என்னை, அடிமையென்று சாதித்ததால், நான் சொல்லவதென்னுளது, இம்மாயமானகாரியம் எனக்கொன்றுந் தெரியாதென்றனர்.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சபையோர், சுவாமியைநோக்கி, இவருமக்கடிமையென்று சொல்லீராகில், உம்மிடத்தில் அடிமைச்சீட்டு, அடிமையாண்டது, அதைப்பார்த்தவர்கள் ஆகிய இம்மூன்றிலொன்று காட்டுமென்ன, இவ

ல் முனனாகிழிததது நகலோலை, அசலோலை காட்ட வைத்திருக்கின்றோன, இவன முன போல மேலவிழுநது கிழிககவொட்டாமல செய்யமாட்டீர்களாகில, இதோ காட்டுகின றேனெனறுசொலலிபபோய்க கொணடுவநது காட்ட, அஙகிருக்கிற கருணீகனைவாஙகி வாசி க்கச்சொலல, அவன் அதைவிரிதது "திருநா வலூரிலிருக்கும ஆதிசைவபபிராமணனாகிய ஆரூரனென்னும பெயருள்ளநான்,திருவெண் ணெய் நல்லூராப்பிததனுககு எழுதிககொடுதத முறியோலையாவது, இதறகுநானும பரமபரையாயினி வருகினற எனசநததியாரு ம் கொத்தடிமைசெய்யுமபடி மனவாகக்கொத தெழுதிககொடுததேன் இதற்கிதுவே யென கையெழுத்து" எனறுவாசிக்க, பிராமணாகள் கேட்டு,அதில எழுதியிருக்கும் சாக்ஷிகள் பெ யரும,நமபியாரூரா பாட்டனா கையெழுத்து மொத்திருபபக்கண்டு,நமபியாரூரரைபபாாத து நீர் தோறறுவிட்டீா, ஆகலின, இநதபபிரா மணருக்கு அடிமை செய்யவேணடியது மு றைமையே யென்றாகள்.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்டநம்பியாரூரா, இதுவிதிமுறையாயின், நான்சமமதியேனென று சொலலக்கூடுமோவென்று ஏற்றுக்கொண் டனா. அதற்குமேல, சபையார் சுவாமியை நோக்கி ஐயரே! உமக்கிவ்வூரில மாளிகை

யெங்கேன்ன, காட்டுகின்றேனவாருங்களெ
ன்று யாவரும் பின்பற்றிவரச்சென்று, அருட்
டுறையெனனும ஆலயத்துட்சென்று மறை
ந்துவிட; அது கண்ட யாவருநகைத்து நின
றார்கள். நமபியாரூரா தொடாநதழைகக, சு
வாமியானவா, பாாவதிதேவி சமேதராய் இட
பவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளி "நீமுன்னா
மே நமக்குத் தொணடன், கைலைாநதனவன
த்தில வந்தபாதாகள்பா லிச்சைகொணடதி
னால, நம்முடைய கடடளையின்படி இவ்வு
லகத்தில தோன்றினை, இவ்வுலகபாசபந்தத்
தில கட்டுணுவணணம் நாமுன்னளித்த வாக்
கின்படி வந்து தடுத்தாடகொணடோம" என
ற ஓசையை நமபியாரூரா கேட்டவளவில்,
ஆனந்தமேலிட்டுப புளகமடைநது தொழு
து, இரண்டுகரங்களையும உச்சிமேற் குவித்து
வைத்துக்கொணடு துதிசெய்தனா. சிவபெ
ருமான் மீட்டும நமபியாரூரரை நோக்கி, அன
பனே! நீ நமமை வன்மைபேசி வனறொணட
னென்னும் பெயாபெற்றனை, நமக்குபபாட்
டே அருச்சனையாதலால், நமமைபபாடக் க
டவையெனறருளிச்செய்ய, நமபியாரூரா ப
ணிந்து, காத்தனே! அடியேனுக்குத் தேவ
ரீா பெருமைகள் யாதொன்றுந்தெரியாதே,
என்னென்று பாடுவேனென்ன, நீ முன்பு நம
மைப் பித்தனென்றனை, ஆகையாலதையே

பெயராகவமைத்துப் பாடக்கடவை யென்ற ருளிச்செய்ய, அப்பெயரையே முதலடியாக வைத்துக்கொண்டு "பித்தாபிறைசூடி" என னுந் திருப்பதிகமோதித்துதிசெய்தனர். சிவபெருமான் திருவுள்ளமகிழ்ந்து, இனி இவ்வாறே தலமெங்குஞ்சென்று நம்மைப்பா டக்கடவையென்று கட்டளையிட்டருளினர். அவ்வாறு சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருள ப்பெற்றுக்கொண்டு, தமது அவதாரக்ஷேத்திர மாகிய திருநாவலூருக்கெழுந்தருளி, ஆலயத் தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்தின் எதிரில்வந்து பணிந்து திருப்பதிகமோதித் துதித்து, விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருத்துறையூரிற் சேர்ந்து, சிவபெருமானைத் தரிசித்துப்போற்றி, தவநெறியருளப் பெற்று க்கொண்டு, சிதம்பரத்துக்குப்போய்த் தரிசிக் கவேண்டுமெனகிற அன்புண்டாக எழுந்தரு ளுபவர், திருவதிகை வீரட்டானத்துக்குச் ச மீபத்திலெழுந்தருளி, அது திருநாவுக்கரசு நாயனார் உழவாரப்பணிசெய்த தலமாதலா ல, மிதிப்பதற்கஞ்சி, அதற்குள்போகாமல பு றத்திலிருக்கும் சித்தவடமடத்தி லெழுந்தரு ளி வீரட்டானேசுவரரைத் தியானித்துச சய னித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது, வீரட்டானேசுவரர் ஒரு விரு த்த பிராமணனைப்போலவந்து, வன்றொண்ட

ருடையதலைமேல் தமது திருவடியை நீட்டி நித்திரை செய்வார்போலிருக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் கண்டு, என்சிரமேல் காலைநீட்டிக் கொண்டிருக்கும் நீயாரையாவென்ன, சுவாமி, எனவயோதிகத்தால இடமறியாமல செய்தேனென்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஒத்துக் கொண்டு, வேறோர்புறம சிரமவைத்துக்கொண்டனர். மீட்டும் சுவாமிகள் அவ்வாறேசெய்ய, நாயனார், பலகாலும, என்சிரமேல கால வைத்தீரே, நீயாவாரானென்ன,என்னை யறியாயோவென்று மறைந்துவிட்டனர். பின்னர், சுவாமியென் றறிந்துகொண்டு "தமமானையறியாதசாதியாருளரோ" என்னுந திருபபதிக மோதித்துதிசெய்து, அங்கிருந்துபுறபபட்டுத் திருத்தினைநகா முதலியதலங்களை தரிசித்துக் கொண்டு,சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளித்திருப்பதிக மோதிபபணிந்தபோது, நீ திருவாரூருக்குவாவென்று அசரீரி வாக்குண்டாக, ஆனந்தமடைந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, சீகாழிக்குப்போய், அது திருஞானசமபந்தமூர்த்திநாயனார் திருவவதார க்ஷேத்திரமாகையால உள்ளேமிதித்தற்கஞ்சி, வலமாக எழுந்தருளினர். அவ்விடத்தில,சிவபெருமான் தரிசனந்தந்தருளத் திருப்பதிகமோதித்துதித்து, அங்கிருந்து மற்றதலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு, திருவாரூருக்கெழுந்தருளிப புற்றிடங்கொண்டா

ரைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதித்து, அங்கு நாள்தோறுங் காலங்களில் சுவாமியைத்தரிசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இவரிங்கிவ்வாறிருக்க, இதற்குமுன்னரே, பார்வதிதேவியார் தோழிகளாகிய அநிந்திதை, கமலினி என்பார்களிருவரில், கமலினி திருவாரூரிலுள்ள உருத்திர கணிகைமாரிலொருவரிடத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து, பரவையாரென்னுந்திருநாமம்பெற்று வளர்ந்து, புற்றிடங்கொண்டாரை நாடோறுஞ்சென்று தரிசிப்பவர் ஒருநாள்சென்றபோது, அங்குதரிசனத்துக்கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைக்கண்டு இச்சைகொண்டு, விவாகஞ்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதி இருவரும் சுவாமியைப் பிரார்த்திக்க, சுவாமி கிருபைகூர்ந்து, அத்தலத்தாருக்குந் திருத்தொண்டர்களுக்குஞ் சொப்பனத்தெழுந்தருளி, இவ்விருவருக்குமமணஞ்செய்விக்கும்படி கட்டளையிட, அவர்கள் சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையின்படி, விதிவழாமல் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கும் பரவையாருக்கும் விவாகஞ்செய்வித்தனர்.

அங்கிருந்து, நாடோறும் புற்றிடங்கொண்டாரைத் தரிசிப்பவர் ஒருநாள், தரிசனத்துக்கெழுந்தருளுகையில், தேவாசிரியமண்டபத்தில் கூடியிருக்குந் திருத்தொண்டர்களோ

கி, இவர்களுக்கு நானடியவனாகும்படி தியா
கராசப்பெருமான் என்னைக்கருள்வரோவெ
ன்னு மெண்ணத்துடன் உட்சென்றனர். அவ்
வெண்ணத்தைத் திருவுளங்கொண்ட சுவாமி
எதிரில் தரிசனந்தந்து, திருத்தொண்டர்கள்
பெருமையினைத்தமது அருமைத்திருவாக்கி
னாலே "தில்லைவாழந்தணர்" என்று முதலடி
யெடுத்துக் கொடுத்துத் திருத்தொண்டர்க
ளைப்பாடென்று கட்டளையிட, அவ்வாறே
அடியேன், அடியேன் என்று திருத்தொண
டத்தொகை யோதிப்பணிய, தேவாசிரியன்
மண்டபத்திருந்த தொண்டர்களும், அவர்க
ளுள் அடியரைவணங்காமற்சென்றனரென்று
வன்றொண்டர்மீது சினங்கொண்டிருந்த வி
றன்மிண்டநாயனாரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

பின்பு, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திரிகாலங்க
ளிலும் புற்றிடங்கொண்டாரைப்பணிந்து, தி
ருப்பதிகம் ஓதிச் சாத்தி, சிலநாள்செல்ல, அங்
கிருந்து புறப்பட்டு, திருக்கோளிலியெனுந்
தலத்துக்கெழுந்தருளி, ஆலயத்திற் சென்று
சிவபெருமானைத் தரிசித்து, குண்டையூர்க்கி
ழார்கொடுத்தநெற்களெல்லாந் திருவாரூரில
வந்துசேரும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டுமெ
ன்று திருப்பதிகம் ஓதி விண்ணப்பஞ்செய்ய,
அவ்வண்ணமே சிவபெருமானுடைய கட்ட
ளையினால், பூதங்கள் கொண்டுவந்துசேர்க்கத்

தாம் பரவையார் திருமாளிகையில வந்திருந் தனர். சிலநாட்சென்றபின்பு, கோட்புலிநாய ஞா வேண்டுதலினால், திருநாட்டியத்தான்கு டிக்கெழுந்தருளிப்போனபோது, அந்நாயனா மகிழ்ச்சியடைந்து பலவாறு உபசாரஞ்செய் து, தமதுபுத்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகை யென்பவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவந்துகா ட்டி, இவர்களைத்தேவரீருக் கடிமைசெய்யும்ப டி யங்கீகரித்தருளல்வேண்டுமென்ன, சுந்தர மூர்த்திநாயனா, அப்பெண்களைத் தமக்குப புத்திரிகளாகப்பாவனைசெய்து, திருப்பதிகக் கடைக்காப்பிலுஞ் சிங்கடியப்பனென் றெடுத் தோதி, அங்கிருந்து போந்து, திருவலிவலத் திற் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, திருவா ரூர்வந்துசேர்ந்து சிலநாளிருக்கையில, பங்கு னியுத்திரத் திருவிழா சமீபிக்க, அதுகுறித் துப் பொருள்வேண்டித் திருப்புகலூருக் கெ ழுந்தருளி சிவபெருமானைப் பணிந்துதிருப்ப திகமோதிச் செங்கலலைப்பொனனாக்கிச் சுவா மிகொடுத்தருளப்பெற்றுக்கொண்டனா.

அங்குநின் றெழுந்தருளித் திருப்பனையூ ருக்குப்புறத்தே போனா அப்பொது, சிவபெ ருமான் திருக்கூத்தோடுங் காட்சிதந்தருளச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாகண்டு பணிந்து பதிக மோதிவிடைபெற்றுக்கொண்டு திருவாரூாசே ர்ந்து, பரவையார் திருமாளிகையில சிலநாள்

இருந்து, மீண்டுமெழுந்தருளி, திருநனிபள்ளி, திருவீழிமிழலை, திருவாஞ்சியம், அரிசிற்கரைப்புத்தூர், நறையூர்ச்சித்தீச்சரம், திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருநாகேச்சுரம், சிவபுரம், திருக்கலயநல்லூர், குடமூக்கு, திருவலஞ்சுழி, திருநல்லூர், திருச்சோற்றுத்துறை, திருக்கண்டியூர், திருவையாறு, திருப்பூந்துருத்தி, திருவாலம்பொழில், திருமழபாடி, திருவானைக்கா, திருப்பாச்சிலாச்சிராமம், திருப்பைஞ்ஞீலி, திருவீங்கோய்மலை முதலிய தலங்களிலெல்லாஞ்சென்று பணிந்துதிருப்பதிகமோதி, அதற்குமேல், கொங்குநாட்டின்கணிருக்கும் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, திருப்பேரூர், திருவெஞ்சமாக்கூடலிவற்றை வணங்கிச்சோழமண்டலத்துக்குத் திரும்பி, திருக்கற்குடி, திருவாறைமேற்றளி, திருவின்னம்பர், திருப்புறம்பயம்,திருக்கூடலையாற்றூர்,இவைகளைத் தரிசித்து, விருத்தாசலத்துக் கெழுந்தருளி பொன்வேண்டித்திருப்பதிகமோதினர்.

சுவாமி,பன்னீராயிரம்பொன் கொடுத்தருளத் திருவுளங்கொண்டபோது,சுந்தரமூர்த்திநாயனார், "சுவாமி, தேவரீர் இப்பொன்னையெல்லாம் இந்தமணிமுத்தாநதியிலிட்டு, திருவாரூர்க்குளத்தில் வரக்கிருபைசெய்தல்வேண்டுமென்ன" சுவாமி, அவ்வண்ணமேசெய்தருள

ச்சுந்தரமூர்த்திநாயனா அவ்விடம்நீங்கி, கடம்பூரைவணங்கிச்சிதம்பரத்துக்குப்போய்நடரா ஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருக்கருப்பறியலூர், திருக்கோக்குடி, திருமணஞ்சேரிப்படிக்கரை, திருவாளொளிபுற்றூர், திருக்கானாட்டு முள்ளூர், திருவெதிர்கொள்பாடி, திருவேள்விக்குடி, என்னுமித்தலங்களைத் தரிசித்து, மறுபடியுமதிருவாரூருக் கெழுந்தருளிப புற்றிடங்கொண்டாரைத் தரிசித்து பரவையாருடன்கமலாலயதீர்த்தத்தையடைந்து,உள்ளிழிந்து தடவிப்பார்க்கையில், பொன்னகப்படாதிருக்க, இது சிவபெருமான் திருவிளையாட்டென்று கருதித்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து, பொன்னெல்லா மெடுத்துக்கொண்டுவந்துசேர்ந்து,புற்றிடங்கொண்டாரைத்தரிசித்துச் சிலநாளங்கமர்ந்திருந்து, மற்றதலங்களுந்தரிசிக்கவேண்டுமெனகிற விருப்புடன்புறப்பட்டு, அங்குள்ளதிருநள்ளாறு, திருக்கடவூர்வீரட்டம், திருக்கடவூர்மயானம்,திருவலம்புரம், திருச்சாய்க்காடு, திருவெண்காடு, திருநனிபள்ளி, திருச்செம்பொன்பள்ளி, திருநின்றியூர், திருநீடூர்,திருப்புன்கூர், திருக்கோலக்கா என்னும் தலங்களெல்லாவற்றையுந் தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதித்து, திருக்குருகாவூர் சமீபத்தி லெழுந்தருளும்போது, வன்றொண்டர் பசித்

துவருகின்றனரென்றுசுவாமி திருவுளமிரங்கி, மார்க்கத்தில சோலையுடன ஒருமலர்த்தடாக முந்தண்ணீர்ப்பந்தலு முண்டாக்கி, அவ்விடத்தில கட்டமுதும வைத்துககொண்டு,ஒருபிராமணர் போலிருந்து,அங்கடைந்ததமமுடைய தொண்டரைநோக்கி, நீர்மிகவும்பசித்திருக்கின்றீர் ராதலால,நம்மிடத்திலுள்ள கட்டமுதைச் சாப்பிடலாமென்று சொலலிககொடுக்கவாங்கிப் பரிசனத்தாருடன புசித்துத் தணணீர்ருந்திச் சற்றுநேரஞ் சயனித்துக்கொணடிருந்தனர்.இவரிவ்வாறிருக்க, சுவாமியார், அங்கிருந்தசோலைமுதலானவைகளுடன மறைந்துவிட்டனர். பினனர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துயினீத்தெழுந்து முன்னுள்ளவைகாணுமற்போகவே, இதுசிவனசெயலென்று அறபுதமடைந்து, திருக்குருகாவூருக்குட் சென்று, சுவாமியைததொழுது பதிகஞ்சாத்தி விடைபெற்றுக்கொணடெழுந்தருளி, மத்தியிலுள்ள திருக்கழிப்பாலை, சிதமபரம, திருத்தினைநகர் இவைகளை வணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்துசுவாமிதரிசனமசெய்து கொணடு,தொணடைமணடலததில இருக்கிறஸ்தலங்களை தரிசிக்கவிருமபி பிரஸ்தானமாகி, திருக்கழுக்குன்றிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொணடு, திருக்கச்சூருக்குவர, அங்குப பரிசனத்தா ரொருவருமவந்து சேராமையால்,தமமு

டைய தொண்டர் பசியுடனிருக்கக்கண்டு, சுவாமி, ஒருவேதியர்போலவந்து, நீர்பசித்து இருப்பதால், இங்குள்ள பிராமணர்கள்வீட்டில் அன்னமும் கறியும்வாங்கிக்கொண்டுவருகிறேனென்று சொல்லிப்போய்யாசித்துக்கொண்டுவந்தளிக்க, நாயனார், தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடனே புசித்துப்பசியாறினர் அப்போது, சுவாமியார் மறைந்துவிட, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளுக்கு வருத்தங்கொடுத்தோமென்று மனம் வருந்தித்துதிசெய்து, பின்பு, காஞ்சிபுரத்துக்கெழுந்தருளி, திருவேகாம்பரமுதலிய தலங்களைத் தரிசித்துப்பதிகமோதி, அங்கிருந்தெழுந்தருளி, மத்தியிலிருக்குந் தலங்களையெல்லாந் தரிசித்துக்கொண்டு, திருக்காளத்திக்கெழுந்தருளித்தரிசித்து வணங்கிப்பதிகமோதித் திருவொற்றியூருக் கெழுந்தருளி, படம்பக்கநாதரைத்தரிசித்துப் பதிகமோதி அவ்விடத்தமாந்திருந்தனர்.

அங்கு, ஆலயத்தில் தொண்டுசெய்துகொண்டிருக்குஞ் சங்கிலியாரைக்கண்டு, இச்சைபூண்டு, பரவையாரிடம் போவதில்லையென்று சுவாமிமுன்னிலையில் மகிழமரத்தின்கீழ்ப் பரவசஞ்செய்துகொடுத்து, விவாகம்புரிந்துகொண்டுசிலநாளங்கிருந்து, அதற்குமேல் திருவாரூர் வீதிவிடங்கப்பெருமானைத் தரிசியாமல

நெடுநாள்நீங்கிய ஆராமையால் புறப்பட்டு,திருவொற்றியூரெல்லையைக் கடந்தமாத்திரத்தில, சிவபெருமான் திருவிளை யாட்டினால், இரணடுவிழிகட்கும அபாவமுணடாக, மிகவருத்தங்கொண்டு, அங்கிருந்து திருமுல்லைவாயிலுக்குபபோய் சுவாமியைவணங்கி,திருவெணபாக்கத்தை அடைந்து ஊனறுகோலபெற்று திருப்பதிகமபாடி,பழையனூருக்குபபோய்த் திருவாலங்காட்டடிகளைபபாடி, திருவூரலிற் செனறு சுவாமியைவணங்கி, காஞ்சிபுரத்துக்கெழுந்தருளிப் பதிகமோதி இடக்கணபெற்று, அங்கிருந்தெழுந்தருளி, தொணடைமணடலத்தைககடந்து, மத்தியிலுள்ள திருவாமாத்தூர், திருவறத்துறையைவணங்கித திருப்பதிகம் பாடிக்கொணடு,சோழமணடலத்தை அடைந்து,திருவாவடுதுறையில சுவாமியைவணங்கிப் பதிகமபாடி, திருத்துருத்திக்குபபோய், அத்தலத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானமபண்ணி திருமேனிநோய்நீங்கிபபதிகமபாடி சுவாமியை வணங்கித்திருவாரூருக்கெழுந்தருளி, பரவையுண்மணடலி என்னுந திருக்கோயிலை வணங்கிக்கொண்டு,திருமூலட்டானத்தில சுவாமியைத்தரிசித்துதிருபபதிகமோதி,வலக்கண்ணும அருளப்பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு, பரவையார்பிணக்கை நீக்குமபொருட்டு,வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரவிலஇரணடுதரந்தூதுசெலுத்தி, ஊட

ல்நீங்கினபின்பு,அவர்மாளிகைக்கெழுந்தருளி மிக்கமகிழ்வடைந்து, வன்மீகநாதரைக்காலங் கடோறுஞ்சென்று தொழுது திருப்பதிகமோ திச்சாத்தித்துதித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறிருக்க,இச்செய்தியெல்லாம் திருப்பெருமங்கலத்திலிருந்த ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று, தன்காதலி யிடத்திற் செல்லுமாசையால்,சகலலோகநாயகனாகிய சிவபெருமானைத்தூதாகத்திருவடிவருந்தச் செலுத்தியசெய்கைமிகவும் நன்று! நன்று! இக்கொடியகாரியஞ்செய்ய உள்ளம் நடுங்காதவனை நான்காண்பேனாயின், ஏதாவிளையுமோ வென்று மிகவுஞ் சீற்றங்கொண்டிருந்தனர்.

இதைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அறிந்து, தாமசெய்தது குற்றமேயென்றுடன்பட்டு, சுவாமியினிடத்தில விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள, சிவபெருமான், இருவரையும் நட்புப்படுத்தக்கருதி, கலிக்காமநாயனார் வயிற்றில் சூலைநோய்விடுத்துவருத்தி, அவரிடத்திலெழுந்தருளி, அன்பனே! நமது வன்றொண்டனாலன்றி இச்சூலைநோய் தீராதென்ன, அவனவநது தீர்ப்பதைப்பார்க்கிலும இவ்வாறிருப்பதே நலமென்றுவருந்தாநிற்ப, சுவாமி, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடமபோய், நீயுடனேசென்று கலிக்காமன் சூலைநோயைத் தீர்க்கக்கடவையெ

ன்றருளி, அப்பணிசிரமேற்கொண்டு புறப்பட்டுப்போகையில், இவர் வருகையைக் கேள்வியுற்ற கலிக்காமநாயனார் மிகத்துயரெய்தி வனெருண்டர் வருவதற்குமுன் உடைவாளினால் வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டிறக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் போய்க்கண்டு,இது எனலைவிளைந்ததாகலின், நானுமாய்வேனென்றுகலிக்காமநாயனார் கையிற்பற்றிய உடைவாளை வாங்கும்போது, சிவபெருமான் திருவருளால், கலிக்காமநாயனார் உயிர்பெற்று மிகுந்தநண்பினராய்,ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு மிகுந்தமகிழ்ச்சியடைந்து, திருப்புன்கூருக்கெழுந்தருளி சுவாமியைத்தரிசித்து, பதிகமோதித் துதித்து, சிலநாளங்கிருந்து, பின்பு, அவருடன் திருவாரூருக்கெழுந்தருளி வீதிவிடங்கப் பெருமானைத்தரிசித்து, கலிக்காமநாயனார் தமமுடைய க்ஷேத்திரத்துக்கெழுந்தருளத்தாம் திருவாரூரிலிருந்தனர்

பின்பு, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருநாகைக்காரோணத்துக்குப்போய், திருப்பதிகம்பாடிப் பொன்னும், நவரத்தினங்களும், ஆபரணங்களும், வஸ்திரங்களும், குதிரைகளும், உடைவாள்முதலியவையும் பெற்று பிறஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரிற்சேர்ந்து எழுந்தருளி இருக்குநாளில், சேரமான் பெருமானாயனார் தம்மிடத்துவர, அவருடன் சிலநாள்

பரவையார்வீட்டிலிருந்து, பின்பு, சேரமானு டன்சென்று, சோழநாட்டுள்ள கீழ்வேளூர், திருநாகைக்காரோணம், வேதாரணியம், அகத்தியான்பள்ளி, குழகர்கோடி என்னும் தலங்களைத்தரிசித்துப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு,பாண்டியநாட்டிற்போய், அங்குள்ள திருப்புத்தூரைவணங்கி, மதுரைக்குப்போய் சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடிச் சில நாள் அங்கே இருந்து, திருப்பூவணம், திருவாப்பனூர், திருவேடகம், திருப்பரங்குன்றம், திருக்குற்றாலம், திருக்குறும்பலா, திருநெல்வேலி முதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, இராமேச்சரத்துக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்து திருக்கேதீச்சரத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அதனை நீங்கித் திருச்சுழியலுக்குப்போய்த் தரிசனஞ் செய்து பதிகம்பாடி, அப்பால், திருக்கானப்பேருக்குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடி, திருப்புனவாயிலை அடைந்து பதிகம்பாடி, பாண்டிநாட்டைக் கடந்து, சோழமண்டலத்தை அடைந்து, திருப்பாதாளீச்சரத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடி, சேரமான் பெருமாணயனாரோடும் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையார்வீட்டுக்குப்போய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

பலநாட்சென்றபின், நாயனாரைச்சேரமான் வணங்கிதமமுடைய ஊருக்கு எழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனா அதற்கு இசைந்து, திருவாரூரைநீங்கி, திருக்கண்டியூரை அடைந்து, சுவாமியைத்தரிசித்துக்கொண்டு செலலும்போது, திருவையாற்றுக்குச்செல்ல வொண்ணாத தடையாகக்காவேரிநதி பெருகிவரக்கண்டு, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருபபதிகமோத, வந்தவெள்ளம அப்படியே அணைபோட்டதுபோல் நிற்க, மததியமணல்வழியே பரிசனங்களுடன் நடந்து போய்ப்பஞ்சநதீஸ்வரரைத் தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதிச் சாத்தி, அங்கிருநதெழுநதருளி, கொங்குநாட்டிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்து, மலைநாட்டுக்குச்செலல, சேரமான் பெருமாணயனா நகரமாகிய கொடுங்கோளூரிலிருப்பவாகள் எதிாவந்துவணங்க, அவாகளுடன் திருவஞ்சைக்களமென்னும தலத்திற்சென்றுபணிநது பதிகமோதித்துதித்துச் சேரமானுடன் அவர் மாளிகையில் சோநதிருந்து, அங்கிருந்து திருவாரூருக்குப் புறப்படும்போது, சேரமான்பெருமாணயனார், தம்முடைய பொக்கிசத்திலுள்ள நிதிகளை யெல்லாம் பொதிகட்டி, ஆள்கள்வசத்தில அனுப்பத்திருமுருகன் பூண்டியென்னும தலத்தை யணையவருமபோது, அப்பொருளையெல்லாம் சிவ

பெருமான், தமதுபூதகணங்களை வேடர்கள் போல ஏவ, அவர்கள் வழிமறித்துப்பயப்படுத்தி நிதிகளையெல்லாங் கவர்ந்துகொள்ளப் பறிகொடுத்து சுவாமிசந்நிதியிற்போய்ச்சேர்ந்தனர்.

அச்செய்தியைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கேள்விப்பட்டு, சுவாமிசந்நிதியிற் சென்று வணங்கித்திருப்பதிகம்பாட, சிவபெருமான் கட்டளையினால், அப்பொருளெல்லாம் கோபுரவாயிலில் வந்திருப்பக்கண்டு, எடுப்பித்துக் கொண்டு, திருவாரூரிற்சேர்ந்திருந்தனர்.

இவ்வாறு சிலநாளங்கிருந்து, பின்னர், சேரமானைக்காணவேண்டுமெனகிற விருப்பத்தால், கொங்குநாட்டை அடைந்து, திருப்புக்கொளியூரிற் செல்லும்போது, ஒரு வீட்டிலமங்கல வோசையும், மற்றொருவீட்டில் அழுகையோசையுமா யிருப்பக்கண்டு, அங்கிருந்த பிராமணர்களால் நிகழ்ந்தசெய்தியை அறிந்து, அப்பிள்ளையிறந்த ஏரிக்கருகிலெழுந்தருளித் திருப்பதிகமோதினபோது, முதலைவந்து முன்விழுங்கின பிள்ளையைக் கரையிலக்கினவுடன், அங்கிருந்துசென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துவந்து, அப்பிள்ளைக்கும் அடுத்தவீட்டுப் பிள்ளையைப்போலவே, உபநயனச்சடங்கு நிறைவேற்றி, அதன்பின்னர், மலைநா

டை அடைந்து, மகோதையென்னும் நகரத்துக்குப்போய்அங்குச் சிலநாள் இருக்கையில், ஒருநாள், முன்போலச்சுவாமியைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுத் திருவஞ்சைக்களமென்னுஞ்சிவாலயத்துக்குச்சென்றனர். அச்சமையம்சேரமான்பெருமாணாயனார் திருமஞ்சனசாலையிலிருந்தனர்.

அப்போது, சிவபெருமான் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலியதேவர்களைநோக்கி, நீங்கள் வெள்ளை யானையுடன்போய் நமது அன்பனாகிய வன்றொண்டனை இங்கழைத்துக்கொண்டுவாருங்க ளென்று கட்டளையிட்டருள, அவர்களவ்வாறே சென்று, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருமதிற்புறத்தில் எழுந்தருளுகிற சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைக்கண்டுதொழுது, ஸ்ரீகயிலாயபதியின் கட்டளையைச்சொல்ல மகிழ்ந்து, நாயனார், சுவாமியைநினைந்து வணங்கி, வெள்ளையானையின்மேலாரோகணித்துக்கொண்டு எழுந்தருளுபவர், தமமுடைய நண்பராகிய சேரமானைநினைத்துக்கொண்டு செல்ல, சேரமான் பெருமாணாயனார் அதனையறிந்து, உடனே குதிரைமேலேறிக்கொண்டு, அதிசுவிரைவாகத்திருவஞ்சைக் களத்துக்குவந்து

சுந்தரமூர்த்திநாயனா எழுந்தருளிச் செலவ தைக்கண்டு, அந்தக்குதிரையின்காதில் பஞ்சாக்ஷரமோதினவுடன், அது அந்தரமார்க்கத்திற்செல்லச்சென்று, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை பபிரதக்ஷணஞ்செய்து, வெள்ளானைக்கு முன்னாகபபோயினர்.

இவருடைய பரிசனமாகிய மந்திரிமுதலாயினோர் திடபக்திவலிமையால், உடைவாளினால்குத்தி உயிரை மாய்த்துக்கொண்டு வீரயாக்கையைப்பெற்று, சேரமானுடன் கலந்து கொணடாாகள். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "தானெனை முன்படைத்தான்" என்னுந்திருபபதிகம் ஓதிக்கயிலாயத்துக் கெழுந்தருளிச் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து,முன்னிருந்தபடி ஆலாலசுந்தரராகித் திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தனா.அத்திருபபதிகம் வருணதேவனால் திருவஞ்சைக்களத்துக்குவந்து எங்கும் விளக்கமுற்றது.

சேரமான்பெருமாணயனார், திருக்கயிலாயத்திற்சென்றபோது, தடைபட்டுப் பின்தாம் அருளிச்செய்த ஞானவுலாவைச்சிவபெருமான் முன் அரங்கேற்றத்திருவுளமகிழ்ந்து, சிவபெருமா னருள்பெற்று, சிவகணநாதராகி

சுவாமியைச்சேவிப்பாராயினார். அவர், அருளிச்செய்த திருக்கயிலாயஞானவுலாவை, அன்று கேட்டிருந்த மாசாத்தரானவர், அதனைத்தமிழ்நாடெங்கும் விளங்கும்படிச் செய்தனர்.

முன்னேபூமியில் அவதரித்த, பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநிந்திதையாருமாகி, பார்வதிதேவியாருக்குத் தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

தில்லைவாழந்தணர்சருக்கம்.

தில்லைவாழந்தணர்புராணம்.

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணாவுமாகித தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யாணுமாகிப் [றி.
போதியாநிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம் போற்றிபோ

உலகமெல்லாந் திருவுருவமாகக் கொண்டு விளங்கும், விராட்புருடனுக்கு, இதயஸ்தானமாகவும், பிருதிவியாதி பஞ்சபூத க்ஷேத்திரங்களில ஆகாசஸ்தலமாகவும், இலங்காநின்ற தில்லையினகண்ணே, ஆதிமத்தியாந்த சமானுதிக ரஹிதனுகிய சிவபெருமான், ஆன்மகோடிகளுக்கநுக்கிரகஞ்செய்யும் பொருட்டு, தில்லைவனத்தின்கண்ணே திருமூலத்தானமாகிய சிவலிங்கவடிவமாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். அந்தத்திருமூலத்தானத்துக்குத் தெனபாகத்திலே திருவருள்வடிவாகிய கனகசபை யிருக்கின்றது. அந்தக்கனகசபையின் கண்ணே, பரமகருணு மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான், தமது அருட்சத்தியாகிய சிவகாமியம்மையார்காண, அனவரதமும் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுவர்.

திருமூலத்தான லிங்கத்துக்கும், சபாநாத ருக்கும, வேதசிவாகமவிதிபபடி பூசைமுதலி யவை செய்பவா தில்லைவாழநதணா எனறு சொலலபபடுவோாகள். அவாகள் மூவாயிரமு னிவர்கள். சிவபுண்ணியங்களெலலாம் ஒருங் குதிரண்டு வடிவுகொண்டாற் போன்று, குற் றமற்றவமிசத்திலுதித்து, பாவமென்பது சிறி தும எய்தப்பெறாதவர்கள். இல்லறத்திலுள்ள வர்கள். இருக்கு, யசுர், சாமம, அதர்வணம் என்னுஞ் சதுர்வேதங்களையும, சிக்ஷை, வியா கரணம, சநதோவிசிதி, நிருத்தம், சோதிடம, கற்பம் என்னும் ஆறுவேதாங்கங்களையும் ஐய நதிரிபற ஓதியுணாந்தவர்கள். ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம என்னும மூ ன்றக்கினிகளையும் விதிப்படி வளாக்கின்றவ ர்கள். ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வே ட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல, என்னும அறு தொழிலினுலும் கலியை நீக்கினவாகள், விபூ தி உருத்திராக்ஷம் என்னும சிவசின்னங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு தரிக்கின்றவர்கள். சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபாதத்தின் கண்ணே இடையறாது பதிந்தவுள்ளன்பே தங்களுக்கு ப் பெருமபாக்கியமெனக் கொள்கின்றவர்கள்.

அவர்கள் சமயம், விசேஷம், நிருவாணம் ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும சதுர்வித தீக்ஷா

விசிட்டராயுள்ளவர்கள். காமிகமுதல், வாதுளமீறுகச் சொல்லப்பட்ட சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டையும் ஓதியுணர்ந்தவர்கள் அவ்வாகமங்களால வீட்டுநெறிகள் இவையெனவுணர்த்தப்படுஞ்சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம என்னும நான்குபாதங்களையும், வழுவாவண்ணம் அநுட்டிக்கின்றவர்கள்.

அவர்கள், சபாநாயகர், "இவ்விருடிகளில் நாமொருவர்" என்று அருளிச்செயப்பெற்ற பெரும பேறுடையவர்கள். இமமட்டோ? திருவாரூர்த்தியாகேசர், சுந்தரமூர்த்திநாயனுருக்குத் திருத்தொண்டத் தொகைபாடும்படி அருளிச்செய்தபோது, "தில்லைவாழந்தணாதமடியார்க்குமடியேன்" என்று அவர்களைத் தமது அருமைத் திருவாக்கினுலே எடுத்துச் சொல்லியருளினுரென்றுல், அவர்களுடைய அளவிறந்த மகிமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

சிதம்பரத்திலே, குயவர் குலத்தில் அவதரித்த திருநீலகண்டநாயனுரென்பவர் இல்லறதருமத்தில் சிறிதுந் தவருது நடந்து சிவபக்தி அடியார் பக்திகளிலே மிகச்சிறந்தவராய் வா

ழ்ந்துவந்தார். அவர் தமமுடைய குலத்துக்கேற்ப, மட்பாத்திரங்கள்செய்து விற்றுச் சீவனஞ்செய்தும, திருவோடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தும் வந்தார் ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர் வேசியிடத்துச் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்ப, கற்பிற்சிறந்த அவர்மனைவியார் அதையறிந்து, எம்மை நீர் தீண்டுவீராகில் "திருநீலகண்டம்" என்று ஆணையிட்டார். அதைக்கேட்ட தொண்டர், சிவபெருமானுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம் வைத்த பக்தி குன்றுவண்ணம, மனைவியாரைத் தொடாமல நீங்கி, என்னை யென்னுமல் "எம்மை" என்று பன்மையாகச் சொன்னதனுல, இவரைமாத்திரமன்று, மற்றப்பெண்களையும் நான் மனத்தால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிகொண்டார்.

இவ்வாறு அவர்களிருவரும் தங்கள்வீட்டினின்றும் புறப்படாதொழிந்து, அவ்வீட்டிலதானேயிருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிறகாரியங்களெல்லாஞ் செய்துகொண்டு, புணர்ச்சியின்மையைப் பிறரறியாமல, இளமைப்பருவங்கடந்து வயோதிகப் பருவமடைந்தும், தாங்கொண்ட ஆணையைக் கடவாமலும், சிவபக்தி குறையாமலும் வாழ்ந்துவந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கும் காலத்திலே, கருணைமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அவ்வடியார் மகி

மையை உலகத்தவர்கள் அறிந்துய்யும்பொரு ட்டு, ஒருசிவயோகி வடிவங்கொண்டு, அவ்வ டியாரவீட்டுக்குச்சென்று, அவரிடம ஓர்திரு வோட்டைத்தந்து,—இவ்வோடு தனக்குவே றொப்பில்லாதது;தன்னிடத்தில சேர்ந்தபொ ருள்க ளெல்லாவற்றையும சுத்தி செய்வது; பொன்மணிகளைப் பார்க்கிலும் இது காப்பா ற்றப்படத்தக்கது—என்று அதிக மேன்மை படச்சொலலி, இந்தத்திருவோட்டை நீயுன் னிடம் வைத்திருந்து நாமகேட்குமபோது த ருவாய் என்று சிவயோகியார் நலக வணங்கிப் பெற்றுக்கொண்டு, வீட்டின் ஒருபக்கத்தில் சேமித்துவைத்துவிட்டு, திரும்பிவந்து, போ ம்படியாகத் திருவுளங்கொண்ட சிவயோகியா ருக்குப்பின் சிறிது தூரஞ்சென்று அவரிடத் தில விடைபெற்றுக்கொண்டு, வீட்டுக்குத்தி ருமபினார்.

நெடுநாள்சென்றபிறகு, ஒருநாள் சிவபெரு மான் தாம்கொடுத்த திருவோட்டைவைத்த இடத்தில இல்லாதொழியும்படி செய்து, அ வ்வடியாருடைய உண்மையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு, முன்போலச்சிவ யோகிவடிவந்தாங்கி, அவர்வீட்டுக்கெழுந்தரு ளித் தாம்முன்னேதந்த திருவோட்டைக்கே ட்க, அடியவர், உள்ளேபோய்ப் பார்த்துக்கா ணமையாலே திகைத்து, அங்குநின்றவர்களி

டத்திலேகேட்டும், பிறவிடங்களிலே தேடியு
ங் காணுதவராகிபபயந்து, அடியவா சிவயோ
கியாருக்கு முன்வந்து, "சுவாமீ! தேவரீர்த
ந்த வோட்டைவைத்த இடத்திலும் பிறவிட
ங்களிலும் தேடிக்காணேன். மிக்க பழமை
யதாகிய அந்தத்திருவோட்டைபபார்க்கிலும,
நல்ல புதியவோடுதருகிறேன். அதையேற்று
க்கொணடு அடியேன்செய்த பிழையைப்பொ
றுத்தல்வேண்டுமென்று பிராாத்திக்க, சிவ
யோகியார் கோபித்துபபார்த்து, "நான்வைத்
தமண்ணோட்டையன்றிப் பொன்னோட்டை
த்தந்தாயாயினும நான் ஏற்றுக்கொள்ளேன்.
நீயிழந்தது உண்மையாயிருக்குமாகில, உன்பு
த்திரனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, குளத்திலே
மூழ்கி, சத்தியம பண்ணித்தரலவேணடு"
மென்ன, அடியவர் - எனக்குப் புத்திரனில
லையே! என் செய்வே-னென்ன, சிவயோகி
யார், "உன் மனைவிகரத்தையேனும்பற்றி மு
ழுகிச்சத்தியம்பண்ணித்தா" என்றுர், அடிய
வர் "எங்களுக்குள் நிகழ்ந்த ஓர்சபதத்தால
ஒருங்கு மூழ்குதல்கூடாது" என்றுசொல்ல,
சிவயோகியார் சினந்து, "நான்தந்தஓட்டை
யுந்தராமலும், அதைக்கவராதது உண்மை
யெனின் மனைவியைப்பற்றி முழுகிச் சத்திய
ஞ்செய்து தராமலும் நீ கடினசித்தங்கொண்
டு பேசுகிறுய். தில்லைவாழந்தணர்கள் கூடி

யிருக்கும் பெரிய சபையிலே இவ்விஷயத்தை க்குறித்துப் பேசப்போகின்றேன்.'' என்று விரைந்து செல்ல, தொண்டரும் பின்சென்றார்.

சிவயோகியார், நிகழ்ந்த சங்கதிகளைத் தில்லைவாழந்தணரிட முரைக்க, அவர்கள், திருநீலகண்டநாயனாரையும விசாரித்து, "நீர் இவர் தந்த ஓட்டை இழந்தீராகில், உம்முடைய மனைவியைப்பற்றிக் குளத்தில் மூழ்கிச் சத்தியஞ் செய்துக்கொடுத்தலே நீதி'' என்றார்கள். அடியவர் அதைக்கேட்டு, தாம் மனைவியாரைத் தீண்டாதிருத்தலைக்குறித்துப் பேசமாட்டாதவராகி, தகுந்தபடி குளத்தில் மூழ்கிச் சத்தியஞ் செய்து தருகிறேன் என்று வீட்டுக்குப் போய், மனைவியாரை அழைத்துக் கொண்டுவந்து, திருப்புலீச்சரத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற திருக்குளத்திலே போய், ஒரு மூங்கிற்றண்டை ஒருபுறத்தில் மனைவியார் பிடிக்க, மற்றப்புறத்தில தாம பிடித்துக்கொண்டு இறங்க, அதைக்கண்ட சிவயோகியார், "உன்மனைவியைப் பிடித்துக்கொண்டு மூழ்கு'' என்று சொல்ல, திருநீலகண்டநாயனார், அவ்வண்ணஞ் செய்யக்கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி, தமக்குள் நடந்தனவெல்லாஞ் சொல்லி மூழ்கினார். மூழ்கிக்கரையிலேறிய திருநீலகண்ட நாயனாரும் மனைவி

யாரும் மூப்பு நீங்கி யெளவன பருவமடைந்து பிரகாசித்தார்கள்.

உடனே, தேவர்களும் முனிவர்களும் புஷ்பமாரி பொழிய, அவ்வதிசயத்தைக்கண்ட சகலரும் அங்குநின்ற சிவயோகியைக்காணாதவர்களாய் மயங்கிநின்றார்கள். சிவபெருமான் பார்வதி சமேதராய் இடபவாகனத்திலெழுந்தருளி, ஆகாயத்தில் காக்ஷிதர, திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து துதித்து நின்றார்கள். சிவபிரான் அவர்களை நோக்கி, "இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து மேன்மையெய்திய அன்பர்களே! என்றும் இவ்விளமை நீங்காமல நம்மிடத்திலிருங்கள்!" என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். திடபக்தியுடைய திருநீலகண்டநாயனாரும், அவர் மனைவியாரும் சிவலோகமெய்தி பேரின்பமனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயற்பகைநாயனார்புராணம்.

சோழநாட்டிலே, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழ்கின்ற வைசியர் குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து, இயற்பகைநாயனார் என்னும்

திருநாமம் பெற்றுப் பரமசிவனிடத்தில் மிகு ந்த அன்புள்ளவராய்ச் சிவனடியார்கள் விரு ம்பிய பொருள்களையெல்லாம் கொடுத்துப் ப க்தி செய்துகொண்டு வருங்காலத்தில், சிவ பெருமான், அவரன்பினுறுதிப்பாட்டினை யா வருமறிந்துய்வது காரணமாக, அவரிடத்துக் கு விபூதிதிருமேனியில் பிரகாசிக்க தூர்த்தவ வேடமுள்ள ஒருபிராமண வடிவங்கொண்டு வந்து நாயனாரை நோக்கி, உம்மிடத்திலுள்ள ஒரு பொருளை விரும்பி யிங்குவந்தேன். நீர் தருதற்கிசைவீராயில், அப்பொருளின்னதெ ன்று சொல்வேன் என்ன, இயற்பகைநாயனார் எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும், என்னிடத் திருக்குமாயின், அஃது நமது கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கேயுரிய பொ ருளாகையால், தேவரீர் திருவுள்ளழ் விரும்பி யதை இன்னதென்று திருவாய் மலர்ந்தருளு மென்று சொல்ல; ஐயர், உம்முடைய மனைவி யை இச்சித்து வந்தேன் என்றார். அப்பொ ழுது இயற்பகைநாயனார் முன்னிலு மிக்கமகி ழ்ச்சியோடு உள்ளே சென்று கற்பிலேசிறந்த தம்முடைய மனைவியாரை அழைத்துக்கொ ண்டுவந்து, ஐயரிடத்தில் விட்டு வணங்கி இன் னுமடியேன் செய்யவேண்டிய பணியாது எ ன்றுவினவ, ஐயர், "இந்தப்பெண்ணை நான் தனியே கொண்டுபோகையால், உங்கண்மீது

பற்றுள்ள பந்துக்களையும், ஊரார்களையும் க டக்கும் வரைக்கும், அவர்களால் எனக்கோரி டையூறும் உணடாகாதிருக்கும்படி நீ துணை யாகவரவேண்டும்" என்றார். இயற்பகை நா யனா உடனே ஆயுதசாலையிலே போய், போ ர்க்கோலங்கொண்டு, ஐயரிடம் வந்து அவரை வணங்கி அவரையும மனைவியாரையும் மு ன்னே போமபடிசெய்து தாம்பின்னேசெ ன்றா.

அவ்வாறு செல்லும்பொழுது, இயற்பகை நாயனருடைய சுற்றத்தவாகளும ஐயருக்கி ருபக்கததிலும்நெருங்கி யாரவாரித்துக்கொ ண்டு போகவொட்டாமல் தடைசெய்ய, அது கண்டு நாயனர், கோபங்கொண்டு, பலவகை யாகச் சொல்லியுங்கேளாமையினாலே, எதிர்த் தவர்களை யெல்லாங்கொன்று, மேல் எதிர்ப்ப வரொருவரு மின்மையைக்கண்டு, ஐயரை நோ க்கி, சுவாமீ! தேவரீர் அஞ்சாவண்ணம் இந் தக்காட்டைக்கடக்கும் வரைக்கும் உம்மோடு வருகின்றேன் என்றுசொல்லி அவரோடு தி ருச்சாய்க்காடு என்னும் சிவஸ்தலத்துக்குச்ச மீபத்திலேபோனபொழுது, ஐயர், இயற்பகை நாயனாரை நோக்கி, இனிநீர் திரும்பிப் போக லாம் என்று சொல்ல, நாயனர், அவருடையதி ருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோ த்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினர்.

அப்பொழுது, ஐயா இயற்பகையே! இங்கேவா என்று சொல்லி ஓலமிட்டார். நாயனார் அந்த ஓசையைக்கேட்டு அடியேன் இதோ வந்துவிட்டேன். இன்னும் இடையூறுசெய்பவர்கள் உண்டாயின் அதுஞ்செய்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுவர ஐயா மறைந்தருளினார் வந்தநாயனார் அவ்வய்யரைக்காணாமல் மனைவியைமாத்திரங் கண்டார். பின்னர், ஆகாயத்தில்சிவபெருமான் பார்வதிசமேதராய் இடபவாகனத்திலெழுந்தருளிக் காக்ஷிதரக்கண்டு, ஆராமையினாலே உடனே விழுந்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். சிவபெருமான் அவரைநோக்கி நம்மேலும் நம்முடையடியார்கள் மேலும் நிஷ்களங்கமாகிய அன்புவைத்த இயற்கையே! நீ உன் மனைவியோடும் நம்முடனேவா என்று திருவாய்மலர்ந்து அந்தர்த்தானமாயினார். இயற்பகைநாயனாரும் மனைவியாரும் சிவலோகத்தை யடைந்து பேரின்பமனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்தில் இறந்த அவர்கள்பந்துக்களும் வானுலகத்தை அடைந்து இன்பமனுபவித்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இளையான்குடிமாறநாயனார்புராணம்.

இளையான்குடியென்னும ஊரிலே வேளாளா குலத்தில, திருவவதாரஞ்செய்து, சிவபெருமானிடத்தில மிகுநத அன்புள்ளவராய்ச் சிவனடியாாகளுக்குத் திருவமுதுபடைக்குந திருத்தொணடுவழுவாமல நடத்திக்கொண்டு வாழுநாளில, செலவமாறின காலத்திலும இந்தததொண்டுமாறுமல செய்யத்தக்க உறுதிப்பாடுள்ளவரென்னும நிலைமையினை உலகத்தாா அறிந்துய்யுமபடி விளக்கிக்காட்டத் திருவுள்ளங்கொண்டு, சிவபெருமான் தம்முடைய அடியாாக்கிருந்த செல்வமெல்லாம் நாளுக்குநாட்குறையுமபடிக்குச் செய்துவநதமையால, இளையான்குடிமாற நாயனா வறுமையடைந்தும முன்னிலைமையில வழுவாமல கடன்வாங்கியுஞ் செய்துவருகையில், மழைக்காலத்தில் நன்முய் வருஷித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருநாளிரவில, நெடுநேரம் எதிர்பாாத்திருநதும ஒருவருடைய உதவியுமிலலாமல் பகல்முழுதும போஜனஞ்செய்யாமையால் பசியதிகப்பட்டு, வீடடுக்கதவைப் பூட்டியபின்பு, திருக்கைலாயபதியானவர் சைவவேடங்கொண்டு அம்மழையில்நாயனார்மாளிகைக்குவந்து கதவைத்தட்டினர். நாயனர் கதவைத்திறந்து உள்ளேவரவழைத்து வேறே வஸ்திரங்கொடுத்து, பிறகு அமுதுபடைக்கவேண்டுமென்றுதமது

மனைவியைவினவினர். அதற்குமனைவியார "நம்முடையவீட்டிலயாதொன்றுமில்லையே, அயலாரகொடுப்பவாகளுமிலலை; நாழிகையு மதிகமாய்விட்டது; அடியேனலாவதென்னி ருக்கின்றது? ஆயினும், இன்றுபகல் விதைத் தநென்முளையை வாரிக்கொணடுவந்தால் இய ன்றமட்டும் அமுது சமைக்கிறே" னென்று சொலல, இளையான்குடிமாறநாயனா மிகவு மனமகிழ்ந்து அதற்குடன்பட்டு பெருமழை பொழிகின்ற மகா அந்தகாரமாகிய அாத்தரா த்திரியிலே, ஒருபெரிய இறைகூடையைத் த லையிலே கவிழ்த்துக்கொண்டு காலினலேதட விக் குறிவழியே தமமுடையவயலிற்சென்று, அதிலே அதிகமழையினல் நீரமேலே மிதக்கி னற நென்முளைகளைக் கையினலே கோலிவா ரி இறைகூடை நிறைய இட்டு தலையிலேவை த்துச் சுமந்துகொண்டு சீக்கிரம்வீட்டுக்குத்தி ருமபிவந்தார். அவாவரவை எதிாபார்த்திரு நத மனைவியாாகையில கொடுக்க, அப்புண ணியவதி அதைச்சமைக்க விறகில்லாமையா ல வீட்டுமேற்கூரையினல் அடுப்பெரித்துப் பக்குவப்படுதத்தி அரிசியாக்கி, அமுதுசமைத் து, குழிப்பயிரைத் தமது சாமாததியத்தின ல் வெவ்வேறு கறியமுதுகள்செய்து முடித்து கணவனரைநோக்கி, அமுதுசித்தமாயிருக்கி றதென்றுசொல்ல, அவாநித்திரைகொள்பவா

போலிருக்கின்ற சுவாமியை அணுகி, சுவாமீ! அமுதுசெய்ய எழுநதருளும் என்றுசொலலி யழைக்க, அவர் ஒருசோதிவடிவமாய் எழுந் துதோன்றினர். அதைக்கண்ட இளையானகுடிமாறநாயனரும் மனைவியாரும திகைத்து நின்றார்கள். பின்பு சிவபெருமான் பாரவதிதேவியாரோடும் இடபாரூடராய்த் தோனறி இளையான்குடிமாறநாயனரை நோக்கி, "அன்பனே! நமமுடைய அடியாரகளை அமுதுசெய்வித்த நீ உன்மனைவியோடும நமமுடைய பதத்தையடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிரு" என்று திருவாய்மலர்நதருளி உடனே மறைந்தருளினர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ப்பொருளுயனர்புராணம்.

சேதிநாட்டிலே, திருக்கோவலூரில் மலையமானுட்டாருக்கு அரசரும, வேதாகமங்களின் உண்மையறிநதவரும, சிவனடியார்களுடைய திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளெனச் சிந்தைசெய்பவருமாகிய மெய்ப்பொருளுபனரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர்தம்முடைய இராச்சியத்தில் தருமநெறிதவறுமல செஙகோல் செலுத்திவருங்காலத்தில்,

முத்திநாதன் என்னும் ஓரரசனானவன் அவரைவெல்லுதற்குவிரும்பி, பலமுறையுத்தஞ்செய்து தோல்வியடைந்து பங்கப்பட்டதனால், அவரிடத்துள்ள அடியார்பக்தியை யறிந்து, கபடத்தினால் அவரைவெல்லக்கருதி, சரீரமுழுதும் விபூதிதரித்து, சடைகளைச் சேர்த்துக்கட்டி, ஆயுதத்தை வைத்திருக்கும் ஓர் கவளியைப் புத்தகக்கவளிபோலத் தோன்றும்படி கையிலெடுத்துக்கொண்டு, திருக்கோவலூரிற்சென்று, மெய்ப்பொருணாயனாருடைய திருமாளிகையடைந்து, காவலோடுங்கூடிய பலவாயில்களையுங் கடந்து, நாயனார் சயனக்கிரகத்தில் மஞ்சத்தின்மீது நித்திரைசெய்ய, அவருடைய மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக் கண்டும், சமீபத்திலேசென்றான்.

அப்போது, மனைவியார் சீக்கிரமெழுந்து மெய்ப்பொருணாயனாரையெழுப்ப, அவர் விழித்தெழுந்து அவ்வஞ்சகனை யெதிர்கொண்டு வணங்கி "சுவாமீ! தேவரீர் இங்கெழுந்தருளுதற்குக் காரணம்யாது?" என்றுவினவ, முத்திநாதன் "உங்கள் கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஆதிகாலத்தில் அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்திலுங் காணப்படாத ஓராகமத்தை உமக்குப்போதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன்" என்றான். மெய்ப்பொருணாயனார் அதைக்கேட்டு மிக்க மகிழ்கூர்ந்து "இதி

னிலுமுயர்ந்தபேறு எனக்கென் னிருக்கின் றது? அந்தச்சைவாகமத்தை யிப்போதே வாசித்துப்பொருளருளிச்செய்தல்வேண்டு” மென்று பிரார்த்திக்க, முத்திநாதன் “உம்முடைய பட்டத்தரசி இல்லாமல் நீருமநானும வேறிடத்திருக்கவேண்டு” மென்றுசொல்ல, உடனேநாயனார் தமமனைவியாரை அந்தப்புரதது க்குபபோமபடி செய்து, பொய்வேடங்கொண்ட முத்திநாதனை விதிப்படி ஆசனத்தின் மேலிருத்தி, தாம்கீழேயிருநதுக்கொண்டு, இனி அருளிச்செய்யுமென்ன, முத்திநாதன் தன்கையிலிருந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியின்மேலவைத்து புத்தகம அவிழ்ப்பவன்போலெடுத்து, நாயனார வணங்குமபோது அக்கவளிகையில்மறைத்து வைத்துள்ள உடைவாளையெடுத்து அவரைக்குத்த, அவர்சிவவேடமே மெய்ப்பொருளெனறுகருதி அவனைவணங்கினார. உடனே வாயிற்காவலாளனாகிய தத்தனென்பவன் உள்ளேபுகுந்து தன்கைவாளால்பகைவனை வெட்ட முயலுமபோது, நாயனார் “தத்தனே! இவர்சிவனடியாராதலால் இவர்க்கிடையூறொன்றுஞ் செய்யாமல், ஒருவருமிவரைநெருங்கித் துன்பஞ்செய்யாவண்ணம அழைத்துக்கொண்டுபோய் நகர்ப்புறத்தே விட்டுக்கடவாய்” என்று கட்டளையிட, அக்கட்டளையைச்சிரமேற்றாங்கி நாயனாரைவணங்கி

க்கொண்டு முத்திநாதனை யழைத்துப்போம் பொழுது தடுத்தவாகட்கெல்லாம் வேந்தனு டைய ஆஞ்ஞையைத்தெரிவித்து, நகரத்தை க்கடந்துசென்று அவனுக்குரிய காட்டுவழியி லேயவனைவிட்டுத் திரும்பிவந்து, முத்திநாத ன் இடையூறின்றி தனனகரம்போய்ச்சேர்ந்த சங்கதியைக்கேட்கும் பொருட்டாக முன்ன ரே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத்தாங்கிக்கொ ணடிருக்கும் மெய்ப்பொருணாயனாருக்கு மு ன்சென்று வணங்கிநின்று "அரசே! சிவபத்த ரை இடையூறின்றிக்கொண்டுபோய் விட்டே ன்" என்று சொலல, உள்ளங்களிகூர்ந்து தம க்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரராகளையு ம மந்திரிமுதலானவாகளையும் நோக்கி, சை வாகமவிதிப்படி விபூதிமேல வைத்த அன்பை ப்பாதுகாக்கும்படி போதித்து. கனகசபையி லே அநவரதமும ஆனந்ததாண்டவம் புரியு ம் சபாநாதரைத் தியானமபண்ணினார். அப் பொழுது சபாநாதா நாயனாருக்குத்தோன்றி அவரைத்தமமுடைய திருவடியிலே சேர்த்த ருளினா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விறன்மிண்டநாயனார்புராணம்.

மலைநாட்டிலே, செங்குன்றூரிலே, வேளா
ளர்குலத்திலே அவதரித்து, சிவபெருமானு
டைய ஸ்ரீபாதங்களை மனத்தின்கண்ணே இரு
த்தி, உட்பற்று புறப்பற்றுக் களையறுத்தவரு
ம், அடியார் பத்தியிலே உயர்வொப்பில்லாத
வருமாகிய விறன்மிண்டநாயனாரென்பவர் ஒ
ருவரிருந்தார் அவர், சிவஸ்தலங்களுக்குப்
போனபொழுதெல்லாம், முன்னர் அடியார்
திருக்கூட்டங்களுக்கெதிரே சென்று அவர்க
ளை வணங்கிக்கொண்டே, பின்னர் சிவபெரு
மானைவணங்குகின்றவர். அவர்தாம் வசிக்கி
ன்ற மலைநாட்டைநீங்கி பலதலங்களினுஞ் ச
ஞ்சரித்து, சிவனடியார்கள் ஒழுக்கத்தையநு
சரித்து, திருவாரூரை அடைந்து, சுவாமிதரி
சனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாசிரி
யமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவ
னடியார்களை அடைந்து வணங்காமல், ஒரு
பிரகாரம் ஒதுங்கிச் சென்றதை அவ்விறன்மி
ண்டநாயனார் கண்டு, "அடியார்களை வணங்கா
மற்செல்கின்ற வன்றொண்டன் அவ்வடியார்
களுக்குப்புறகு; அவனைவலிய ஆட்கொண்ட
சிவபெருமானும் புறகு" என்றார். சுந்தரமூர்
த்திநாயனார், அவ்விறன்மிண்டநாயனாரிடத்து
ள்ள சங்கமபக்தி வைராக்கியத்தைக்கண்டு,

அவ்வடியாாகளை மேலே திருத்தொண்டத்தொகை எனனும திருபபதிகததைப பாடினா. அதைக்கேட்ட விறன்மிணடநாயனார் மிக மகிழ்ந்து, "இவ்வனறொணடருடையமனம் அடியாரிடத்திலேயேபதிநதிருக்கின்றது" என்றருளிச்செய்தாா இச்சங்கமபக்தி வலிமையைக்கணட சிவபெருமான் அவ்விறன்மிண்டநாயனாரைத் தம்மைச் சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினாா.

திருச்சிற்றம்பலம.

அமர்நீதிநாயனார்புராணம்.

சோழநாட்டிலேயுள்ள பழையாறை என்னும ஊரில், வைசியாகுலத்தில், பெருஞ்செலவமுடையவரும், சிவனடியாாகளுக்கு திருவமுது செய்விதது, அவரவா குறிபபறிநது கநதைகள், சீலைகள், கோவணம முதலியவை கொடுப்பவருமாகிய அமாநீதிநாயனார் என்பவர் ஒருவரிருநதாா. அவா திருநலலூா எனனுஞ் சிவஸ்தலத்திலே மஹோறசவதரிசனஞ்செய்யுஞ் சிவனடியாாகள் திருவமுதுசெய்யும்பொருட்டு ஒருதிருமடங் கட்டுவித்து, தம்முடைய சுற்றததாாகளோடும அவ்விடம போய்ச் சோநது, உச்சவ தரிசனஞ்செய்து,

தமமுடையமடத்திலே சிவனடியார்களுக்கு திருவமுது செய்வித்துக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும இருந்தார்.

இப்படியிருக்குங்காளில், ஒருநாள், சிவபெருமான் பிராமணபிரமசாரிவடிவங் கொண்டு, இரண்டு கௌபீனங்களையும விபூதிபையையும் கட்டியிருக்கிற ஒருதண்டைக்கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருமடத்துக்கு எழுந்தருளிவந்து, நாயனாரைநோக்கி, "நீர அடியாாகளுக்குத் திருவமுதுசெய்வித்து, அவாகளுக்கு வஸ்திரங்களும, கந்தைகளும், கீள் கௌபீனங்களும் தருகின்றீரென்று கேளவியுற்று, உம்மைக்காணுதற்கு விரும்பிவந்தோம" என்ன, நாயனார், "சுவாமீ! தேவரீரும் இங்கே திருவமுதுகொண்டருளல வேண்டு" மென்று பிரார்த்திக்க, பிரமசாரியானவர் அதற்குடன்பட்டு, "நாமகாவேரியிலே ஸ்நானமபணணிக்கொண்டு வருவோம். ஒருபோதுமழைவரினும் தரித்துக்கொள்ளுமபொருட்டு, நீர இந்த உலாந்த கௌபீனத்தை வைத்திருந்து தாரும" என்று சொல்லி, தண்டிலேகடடபபட்டிருக்கின்ற இரண்டு கௌபீனங்களிலொன்றை யவிழ்த்து, "இந்தக்கௌபீனத்தின் மகிமையை உமக்குநான்சொலல வேணாடியதில்லை! நான் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொணடு வருமளவும இதைவைத்திருந்துதா

ரும்" என்று அவர் கையிலே கொடுத்துவிட்டு காவிரியிலே ஸ்நானம் பண்ணுதற்குப்போக, அமர்நீதிநாயனார் அந்தக்கௌபீனத்தை ஒருசுத்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தார். ஸ்நானத்துக்குப்போன பிரமசாரியானவர், நாயனார் சேமித்துவைத்த கௌபீனத்தை மறைத்து, ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு மழைபொழிய நனைந்து, திருமடத்தையடைந்து நாயனாரை நோக்கி, "தண்டிலேகட்டப்பட்டிருக்கின்றகௌபீனம நனைந்துவிட்டது. உமமிடத்திலே தந்த உலர்ந்த கௌபீனத்தைக் கொண்டு வாரும்," என்றுசொல்ல, நாயனார் சீக்கிரம் உள்ளேபுகுந்துபார்த்து, கௌபீனத்தைக்காணாதவராகி திகைத்து, பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்காணாமையால துக்கங்கொண்டு, வேறொருகோவணத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபிரமசாரியார்முன்வந்து, "சுவாமீ! தேவரீர்தந்த கௌபீனத்தை எங்குந்தேடிக்கண்டிலேன். வேறொருநல்ல நெய்தகௌபீனங்கொண்டுவந்தேன். தேவரீர்நனைந்தகோவணத்தைக்களைந்து, இதைச்சாத்தி, அடியேன்செய்த குற்றத்தைக்க்ஷமித்தருளலவேண்டு" மென்றுபிரார்த்திக்கக்கேட்டபிரமசாரியானவர் மிகக்கோபித்து, "நன்று! நன்று! சிவனடியார்களுக்குநல்லகௌபீனங் கொடுப்பேனென்று நீர்ஊரெங்கும் பிரசித்தப்படுத்தியது, என்னுடைய கோவணத்தைக்கவ

வதற்கோ! நீர்செய்கின்ற இவ்வாணிகம் மிக அழகியதாயிருக்கின்றது" என்றுசொல்ல அமரநீதிநாயனார் மிகவும்பயந்து நடுநடுங்கி, "சுவாமீ! அடியேன் இக்குற்றமறிந்து செய்தேனல்லேன். இக்கோவணமன்றி வெகுபொன்மணிகளையும், பட்டாடைகளையுந் தருகிறேன் ஏற்றருளும்" என்ன, அதற்குப்பிரமசாரியார் கோபந்தணிந்தவர்போலக்காட்டி, "அவைகள் எனக்கு ஏன்? இக்கௌபீனத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கோவணந்தந்தாற் போதும்" என்று தண்டிலேகட்டப்பட்டிருந்த கௌபீனத்தை யவிழ்த்துக்கொடுக்க, அமரநீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, ஒருதராசைக் கொண்டுவந்து நாட்டி, பிரமசாரியார்தந்த கௌபீனத்தை யொருதட்டிலும், தம்கையிலுள்ள நெய்யற் கோவணத்தை யொருதட்டிலும்வைக்க, தம்முடைய கோவணத்தட்டு மேலெழும்பக் கண்டு, அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம் வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்திடவும், நிறையொவ்வாமல் மேலுமே லுந்தம்முடைய தட்டு எழ, மிக்கவியப்பெய்தி, பலவஸ்திரங்களையும் பட்டாடைகளையும், நூற்கட்டுகளையும், சுமைசுமையாக எடுத்துவந்து இடுந்தோறும், தட்டு எழுந்தபடியேமேல நின்றது. அமரநீதிநாயனார் அதைக்கண்டு, பிரமசாரியை வணங்கி, "சுவாமீ!

என்னுடைய திரவியங்களில் சேஷித்துள்ள து இனியொன்றுமில்லை. நானும் என்மனைவி யும் புத்திரனுமாத்திரம நிற்கின்றோம். தேவ ரீருக்குத் திருவுளமானால், அடியேங்களும இந்தத்தட்டில் ஏறுவதற்கு அனுமதிதந்தரு ளு" மென்ன, பிரமசாரியாரும் அதற்குநோ ந்தார். அதுகண்டு, அமார்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, பிரமசாரியாரை வணங்கி, தம்முடைய மனைவியாரோடும் புத்திரரோடும தராசை வலஞ்செய்து, "சிவனடியார்களுக்குச் செய் யுந்திருத்தொண்டிலே அடியேங்கள் தவறும ல் இருந்தோமாகில், யாங்கள் ஏறினமாத்திர த்தில்,இந்தத்தட்டு ஒத்துநிற்கக்கடவது" என் றுசொல்லி, திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கின்ற சி வபெருமானை வணங்கி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலேறினா ர்; ஏறினமாத்திரத்தில், துலாக்கோலின் இர ண்டுதட்டுகளும் ஒத்துநின்றன.

அவ்வற்புதத்தைக் கண்டவர்களெல்லோ ரும், அமர்நீதிநாயனாரை வணங்கி ஸ்தோத்தி ரஞ்செய்தார்கள். தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொ ழிந்தார்கள்!! ஸ்ரீ கைலாசபதியானவர் தாம் கொண்டுவந்த பிரமசாரிவடிவத்தையொழித் து, ஆகாயத்தில் பார்வதிதேவியாரோடு இட பாரூடராய்க் காட்சிதந்து, தம்மைத்தரிசித் துத் தராசுதட்டிலே தானேநின்றுக்கொண்டு

ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்ற அமர்நீதிநாயனார், மனைவியார், புத்திரர் ஆகிய மூவர்மேலும் திருவருணோக்கஞ்செய்து, "நீங்கள் மூவிருநம்முடைய அருளைப்பெற்று, நமமுடைய சந்நிதானத்திலே வணங்கிக்கொண்டிருங்கள்" என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமாயினா. அமர்நீதிநாயனாரும், அவர்மனைவியாரும, புத்திரரும, சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் அந்தத்தராசுதானே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல, சிவலோகத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணாசருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

இலைமலிந்தசருக்கம்.

எறிபத்தநாயனார்புராணம்.

கொங்குதேசத்திலே, இராஜதானியாகிய திருக்கருவூர் ஆனிலை யென்னும ஆலயத்தில எழுநதருளியிருக்கும பரமசிவனிடத்தில மிக்க அன்புள்ளவராய்த் தொழுது துதிப்பது மன்றி, சிவனடியாாகளுக்கேதேனும் இடர்நேரிடுமாறுல அவ்வாபத்தை நீக்கும அன்புள்ளவராயும இருநத எறிபத்தநாயனுர் என்பவர் வாழுமநாளில்,சிவகாமியாண்டார் என்னும் ஒருதொண்டர், திருக்கருவூர்ச்சிவபெருமானுக்குத் திருமாலை கட்டிச்சாத்தும்பொருட்டு, புட்பக்குடலை நிறைய மலரெடுத்துக்கொண்டு போமபொழுது, மஹாநவமி முன்னுள், காவிரியில முழுகுவித்துக்கொண்டு வருகிற அவ்வூர் அரசராகிய புகழ்ச்சோழநாயனுருடைய பட்டத்து யானையானது, அப்பூக்குடலையைத் துதிக்கையால் பறித்துக் கீழேசிநதிவிட்ட மாத்திரத்தில், சிவகாமியாண்டார மிகவும் சிந்தைவருந்திச் சுவாமியைநோக்கி முறையிடுமபோது, எறிபத்தநாயனுர் அமமுறையைக்கேட்டோடிவந்து, தமமுடைய கையி

விருந்த மழுவாயுதத்தினால் அக்கரியின் துதி க்கையை அறவெட்டி, மேலிருந்த பாகரையும குத்துக்கோற்காரரையும் வெட்டிக்கொன்றனா.

இச்செய்தியைப் புகழ்ச்சோழநாயனார் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்தெய்தி நோக்கி, இவர் சிவனடியாராகையால், பிழைகண்டல்லது இவ்வண்ணம் புரியாரென்றுணர்ந்து, எறிபத்த நாயனார்க்கருகேவந்து, இஃது அடியேனுடைய குற்றமாகையால், என்னைச் சேதிக்கவேண்டுமென்று தன்வாளாயுதத்தை யுருவிக்கொடுக்க, எறிபத்தநாயனா, அரசனுடைய அன்பின் மிகுதியைக்கண்டு பயந்து, தம்மையே சேதித்துக்கொள்ளுமபடி அவ்வாளாயுதத்தைத் தம்முடைய கழுத்தில் வைத்தரியத்தொடங்குகையில, அஞ்சலியுடனிரங்கிக்கொண்டிருந்த அரசனறிந்து, அதிக விரைவில் அவர்கையைப் பற்றிக்கொண்டபோது, பரமசிவனுடைய அநுக்கிரகத்தினால், "நாமேயுங்கள் அன்பினை உலகத்தார் அறிந்துய்யும்பொருட் டிவ்வாறு விளைவித்தன" மென்று அசரீரிவாக்குண்டாக, யானையும், பாகர்களும் பிழைத்தெழுந்தார்கள்.

புகழ்ச்சோழநாயனாரும், எறிபத்தநாயனாரும் ஒருவரையொருவா வணங்கி யெழுந்து, அசரீரிவாக்கைத்துதித்தார்கள். பரமசிவனு

டைய திருவருளால் திருப்பூங்கூடையிலே முன்போல பூக்கள் நிறைவுபெற்றிருக்கச் சிவகாமியாண்டார் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பின்னர், சிவகாமியாண்டார் திருப்பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்குத் திருமாலை கட்டிச்சாத்தும்படி போனார். இப்படியே, எறிபத்தநாயனார் அடியார்களுக்கு இடையூறுகள் வந்தகாலத்திலே முற்பட்டு வந்து அவைகளை நீக்கி, பக்திவலிமையிற் சிறந்தவராயிருந்து, பின்பு திருக்கைலாயத்திலுள்ள சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏனாதிநாதநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, எயினனூரில், சான்றார்குலத்தில் விபூதியில் மகாபக்தியுடையவராகிய ஏனாதிநாதர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அரசர்களுக்கு வாள்வித்தைபயிற்றி, அதனால்வரும்பொருளையெல்லாம் சிவனடியார்களுக்குபயோகப்படுத்தி வாழுநாளில், அவ்வாட்படைகற்பிக்குந் தொழிலுடையோனாகிய அதிசூரன் என்பவனொருவன் தனக்கு எதிரில்லாமையால், நாயனாரோடு மாறுகொண்டு, "போர்செய்யக்கருதி, வீரர்கூட்டத்தோடும்போய், அவர்வீட்டுத்தலைக்கடை

யில்நின்று, "நாமிருவருமபோர்புரிந்து, வெற்றி யடைபவா எவரோ அவரேவாள்விதகைபயி ற்றும் உரிமையைப்பெறல்வேண்டும்" என்று பராக்கிரமங் கூறியழைக்க, அதற்கு நாயனு ருடன்பட்டுப் போர்புரியாநின்றகாலையில, அதிசூரன்தோல்வியுற்றுப புறங்காட்டியோடிப் போனதால், அவன், அன்றிரவுமுழுதும நித்திரையின்றித் துக்கித்துக்கொணடிருந்து, நாயனுரை வஞ்சகத்தால் ஜயிக்கும்படி துணிந்து, மறுநாளுதயத்தில, நாமிருவரும் படைஞரின்றி வேறோரிடத்திலே தனித்து யுத்தஞ்செய்வோமென் ஜெருவனிடஞ் சொல்லியனுப்ப, நாயனுரதற்குடனபட்டு, ஒருவருமறியாதபடி வாளையும, பரிசையுமெடுத்துக்கொணடு தனியேபுறப்பட்டு அவ்வதிசூரன்குறித்த போர்க்களத்திலே சென்று அவனுடையவரவை எதிர்பார்த்துநின்றூர். முன்னொருபோதும் விபூதி தரியாத அதிசூரன், ஏனுதிநாதநாயனுர்க்குள்ளவிபூதிபக்தியை அறிந்து நெற்றியிலே விபூதியைபபூசி, வாளையும, பரிசையும எடுத்துக்கொண்டு, குறித்தவிடத்திற்சென்று, ஏனுதிநாதநாயனுரைக்கணடு, அவரைச்சமீபிக்கும் வரைக்கும நெற்றியைபபரிசையினுல் மறைத்துக்கொண்டு, அவருக்குமுன்னே முடுகிநடந்தான. நாயனுர், அவனைக்கொல்லுதற்குச் சமயந்தெரிந்துகொண்டு அடிபெயர்த்தார். அப்

பொழுது அதிசூரன் தன்முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப்புறத்திலேயெடுக்க, நாயனூர் அவனுடையநெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விபூதியைக்கண்டு பயந்து நடுநடுங்கி, "ஆ கெட்டேன்! முனனொருபோதுங் காணுதவிபூதியை இன்றைக்கிவர் நெற்றியிலேகண்டேனுகையால, இவர் சிவபெருமானுக்கடியரென்பதிற்சிறிதும ஐயமில்லை இனி இவருடைய உள்ளக்குறிப்பின் வழிநிற்பேன் என்று திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, வாளையும, பரிசையும கைவிடக்கருதி, பின்பு "நிராயுதரைக்கொன்றதோஷம இவரை யடையாதிருக்க வேணடும" என்றெண்ணி, அவைகளைவிடாமல எதிர்ப்பவர்போல் நேர்நிற்க, பாதகனுகிய அதிசூரன் அவரைக்கொன்றுன்.

அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவருக்குத்தோன்றி, அவரைத்தமமுடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினுர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பநாயனூர்புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, போத்தபபிநாட்டைச்சேர்ந்த உடுப்பூரில்வாழும் வேடர்குலராஜனுகிய நாகனும அவன் மனைவி தத்தை

யுஞ்செய்த தவத்தினால்,புதல்வராகத் திருவவ தாரஞ்செய்து, திண்ணனாரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமம்பூண்டு,விலவித்தை கற்றுணர்ந்து, த மபிதாவினால தங்கள் குலத்தலைமை தரப்பெற் றுக்கொண்டுவேடர்களுடன் கானகஞ்சென்று மிருகவேட்டையாடும்போது, ஒருபன்றியான து, வேடர்களையும்,வலைகளையுந் தப்பியோடுவ தைக்கண்டு,துரத்திக்கொண்டு போய் அதனை ச்சுரிகையாற் குத்திக்கொன்றபோது,தமமுட ன்தொடர்ந்துவந்தநாணன், காடன் என்னுமி ரண்டு வேடருமதிசயித்து, "அரசனே! இந்த ப்பன்றி யிறைச்சியைத்தேவர் சிறிதுண்டு, எ ங்களுக்குங் கொடுத்தால நாங்களுமுண்டு பசி யாறுவோம்" என்றுசொல்லி, நீரிருக்குமிடங் காட்ட, அவர்களோடுசென்று பொன்முகலி யாற்றையடைந்து, அந்நதிக்கரையில் பன்றி யையிட்டபோது நாணன், திண்ணனாரைநோ க்கி, "இம்மலையின்மீதுகுடுமித்தேவா இருக்கி ன்றார் அங்குபோனால்கும்பிடலாமென்றான்." திண்ணனார் "அங்ஙனமாயின், செல்லுவோ" மென்று மலையிலேறும்போதே சத்திநிபாதம் பதிந்ததுபோல் அன்புவளரச் சுவாமியைக் கட்டிக்கொண்டு, ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் புளகம்போர்ப்பப் பரவசமடைந்து, சுவாமி யைநோக்கி, "தேவர்வேடுவர்போலத்தனியே யிருக்கின்றீர். இறைச்சிகொண்டுவந்து கொ

டுப்பாருமில்லையாதலால், நான்கொண்டுவரு
வே"னென்றுசென்று, நதிக்கரையிலிட்டபன்
றியின்தசையை அமபினுற்கொத்தி யெடுத்து
க்காடன்மூட்டிவைத்த தீயிற்காய்ச்சி, வாயி
லிட்டுப் பக்குவம்பார்த்து, 'தேக்கிலையைத்
தொன்னையாகத் தைத்து, அதில்வைத்துத்
தேனும்விட்டு, பொன்முகலியாற்றுநீர வாயி
னிடத்தும், திருப்பள்ளித்தாமம சிரசினிடத்
தும், வைத்துக்கொண்டுவந்து சுவாமி திரு
முடியில் சிவகோசரியார் அருச்சனைசெய்த
பத்திரபுட்பங்களைத் தமது காலில் தொடுத்தி
ருக்கும பாதரக்ஷையால் மாற்றி, வாய்நீரால்
மஞ்சனஞ்செய்து, முடியிலிருந்த பத்திரபுட்
பங்களைச்சாத்தித் தையலிலைத் தொன்னையை
எதிரில்வைத்து, "சுவாமீ! இதுபக்குவமுள்ள
இறைச்சி,நானும் பென்று சுவைபார்த்தேன்,
தேனுங்கலந்திருக்கின்றது, அமுதுசெய்தரு
ளும" என்றுசொல்லி அமுதுசெய்வித்தவுட
ன் அந்திப்பொழுதாக, அன்றிரவு முழுதும்
நித்திரையின்றிக் காவலிருந்து, மறுநாள்சென்
று வேட்டையாடி, இறைச்சிகளைப் பக்குவஞ்
செய்து, முன்னுட்போல திருமஞ்சனமுதலா
னதும் ஐந்துநாள்வரையில்குறைவறச்செய்து
வருகையில், இச்செய்தி அருச்சகராகியசிவ
கோசரியாருக்கு அநுசிதமா யிருப்பதனல்,*
"சுவாமீ! இதுதேவரீர்திருவுளத்துக்குடப்பாங்கு

தானே" வென்று அவர்வருந்தினமையால், அவருக்குத்தம்முடைய தொண்டனார் அன்பினுறுதிப்பாட்டைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு, ஆறுநாள் வலக்கண்ணில் உதிரமொழுகும்படியிருக்க, அதனை ஊனமுதுகொண்டுவருகிற நாயனார்கண்டு,மிகவுமவருந்தி பச்சிலைமூலிகைகளைப்பிசைந்துவிட்டும் நிற்காமையால "ஊனுக்கு ஊனிடல்வேண்டும்" என்னும் பழமொழிப்படி தம்முடைய வலக்கண்ணைப்பெயர்த்து அப்பினார்.

உடனே உதிரம் நிற்கக்கண்டுமகிழும்போது, சிவபெருமான்நாயனாருடைய பேரன்பைப்பின்னுஞ் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, இடக்கண்ணிலும் உதிரம் பெருகும்படிபண்ண, அதை நோக்கி நாயனார் "இதற்கு நானஞ்சேன் என்னிடத்தில் கைகண்டமருந்திருக்கின்றது" என்று உதிரம்பெருகுங்கண்ணில் அடையாளத்துக்காகத் தமதுசெருப்புக்காலைத் தூக்கி அக்கண்ணிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, தமமுடைய மற்றொரு கண்ணினைப்பாணத்தினாற் குத்திப் பெயர்க்கத்தொடங்கினபோது, தயாநிதியாகிய காளத்திநாதர் அதைச்சகிக்கலாற்றாதவராகி, அன்பாகையைத் தமது திருக்கரத்தாற்பற்றிக்கொண்டு "கண்ணப்பநிற்க" என்று அருமைத்திருவாய்மலர்ந்தருளி எப்போ

தும் நீ நம்முடைய வலப்புறத்திலிருக்கக் கடவையென்று திருவருள் புரிந்தருளினார்.

அதைக்கண்ட தேவர்கள் பூமாரிபெய்தார்கள். அன்பிற்சிறந்த சிவகோசரியாரும இவ்வற்புதத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து, சுவாமியைத் துதித்து வணங்கினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குங்கிலியக்கலயநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருக்கடவூரில் பிராமணகுலத்தில கலயா என்பவர் திருவவதாரஞ்செய்து, அப்பதியிலே திருவீரட்டானமென்னுந் திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானிடத்தில் மிகுந்த அனபுள்ளவராய்க் குங்கிலியத் தூபப்பணிசெய்துகொண்டு வாழுநாளில, அவரன்பினுறுதிப்பாட்டினை யுலகத்தாரறிந்துய்யும்பொருட்டு, சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் செல்வங்குறைந்து வறுமை மேலிட்டும, அந்தத்திருப்பணியில் வழுவாமலிருநதார்.

இப்படியிருக்க, மக்களும் சுற்றத்தவர்களும் இரண்டுநாள் உணவின்றி வருந்துகின்றதை அவருடைய மனைவியார்நோக்கி, தம்முடைய திருமங்கிலியத்தைப்பர்த்தாவினிடத்தில்கொ

டுத்து நெல்வாங்கிக் கொண்டுவரச்சொல்ல, நாயனார் அதனைவாங்கிக்கொண்டு கடைவீதியிற்போமபோது, ஒருவர்த்தகன் குங்கிலியப்பொதிகொண்டு எதிரேவரக்கண்டு, அவன் கையில் திருமங்கிலியத்தைக்கொடுத்துப்பொதியைவாங்கிக்கொண்டு, கோயிலுக்கு விரைந்துசென்று அங்குள்ள பண்டாரத்தில் அக்குங்கிலியத்தைவைத்துவிட்டு, சுவாமியைத்துதித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திருக்கையில், சிவபெருமான், நாயனாருடைய இல்லத்தில் செல்வம்நிறைத்து அவருக்குத்தோன்றி "நீமிகப்பசிகொண்டிருக்கின்றாய். வீட்டுக்குப்போய், பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பமொழிக" என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, கைகூப்பிவணங்கி கடவுள் ஆஞ்ஞையை மறுத்திருத்தற்கஞ்சி, உடனே தமதுமாளிகைக்குச்சென்று, அவ்வீடெங்கும் நிறைந்துள்ள நிதிக்குவைகளைக்கண்டு, கருணாநிதியாகிய பரமசிவனுடைய திருவருட்பாங்கை வியந்து, தமதுமனைவியார் அறுசுவையோடுஞ் சமைத்த திருவமுதைச் சிவனடியார்களுட னுண்டு திருப்பணிதவறாமல் நடாத்திவந்தார்.

இப்படி நடக்குங்காலத்திலே, திருப்பனந்தாளில் திருமேனி சாய்ந்திருந்த சிவலிங்கப்பெருமானை நோக்கி, நிமிரப்பண்ணிக்கும்பிட விரும்பி, சோழமகாராஜன் யானைகளைக்கட்

டியிழுப்பித்தும் நிமிராமையால், நீராதகவலை யுற்று வருந்துவதை அறிந்து, நாயனார் அச் செய்தி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற் றைத் தமமுடைய கழுத்திலே கட்டிக்கொ ண்டு, தமமுள்ளத்திலுணடான அன்பின்வ லிமையால வலித்துச் சிவலிங்கப்பெருமான் நேரே நின்றருளத்தரிசித்து, மீட்டுந திருக்க டவூர்வந்து, தமபணியைக் குறைவறச்செய் துகொணடு வருநாளில், அந்த ஸ்தலத்திற் கு எழுநதருளிவாநத திருஞானசமபந்தமூர்த் திநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் இவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கித் தமதுவீட்டுக்கழை த்துக்கொண்டுபோய் திருவமுதுசெய்வித்து, அவர்களுடைய திருவருளையும், சிவபெருமா னுடைய திருவருளையும பெற்றார். பின்னுஞ் சிலகாலம அன்பு மேன்மேலுமபெருகப பல திருப்பணிகளையுஞ் செய்துகொணடிருந்து சி வபதமடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம்.

கஞ்சாறூரிலே, வேளாளர் குலத்தில் மா னக்கஞ்சாறநாயனார் என்பவர் திருவவதாரஞ் செய்து, அரசர்களிடத்தில் சேனுதிபதி உத்

தியோகத்தில இருக்கின்ற குடியிலே இருந்து, மிகுந்தசிவநேசங்கொண்டு திருத்தொண்டர்களுக்கு ஏவலசெய்து, அவர்கள் வேண்டும் பொருள்கள் இல்லையென்னது கொடுக்கும நியமமபூண்டு, பரமசிவனுடைய அநுக்கிரகத்தினல ஒருபெண் குழந்தையைப பெற்றுச் சீராட்டி வளாக்க, அக்குழந்தை வளாந்து, மணபபருவம் வாய்ந்திருக்க, அவர் குலத்துக்குத்தக்க ஏயர்கோனகலிககாமநாயனா என்பவருக்கு விவாகம செய்துகொடுக்க நிசசயித்துக் கலியாணபபந்தல அலங்கரித்து, மாப்பிள்ளையும மணக்கோலமாக வநதுகொண்டிருக்கும் தருணத்தில, சிவபெருமான் தமமுடைய தொண்டரை அன்பினை யாவருமறிந்து, பக்திசெய்து கடைத்தேறுவது காரணமாக, ஒரு மாவிரதியாபோல் அநதமணப்பந்தலில வந்தபோது, மானக்கஞ்சாறநாயனர் கண்டுவந்து, அலங்காரஞ் செய்திருக்கும தமமுடைய குமாரத்தியை சேவித்துக்கொள்ளச் சொலல, அப்பெண் வணங்கினபோது, அப்பெண்ணின் கூந்தலைப்பார்த்து, இது நமமுடைய மார்பில அகலமாகத்தரிக்கும பூணூலுக்காகுமென்ன, உடனே நாயனர் சுரிகையினல அரிந்து, சுவாமி கையிற்கொடுக்க நீட்டும்போது, மாவிரதிய கோலங்கொண்டுவந்த சிவபெருமான் மறைந்து, இடபவாகனத்தின்

மேலே பார்வதிசமேதராய்த்தரிசனந்தந்தருளி, அன்பின் மிகுந்த தொண்டருக்கு முத்தியளித்தனர்.

பின்னர்வந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார், அங்கு நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைக்கேள்வியுற்று மனமகிழ்ந்து திருவருளைத் துதித்து "முண்டிதஸ்திரீயை விவாகம பண்ணுதலசாஸ்திர விரோதமன்றோ" என்று மனந்தளர்ந்திருக்க, சிவபெருமான "கலிக்காமா,நீ மனந்தளரவேண்டாம. இந்தப்பெண்ணுக்குக் கூந்தலை மீளக்கொடுத்தருள்கின்றோம" என்று அசரீரியாயருளிச்செய்த திருவாக்கைக் கேட்டு மனத்தளர்ச்சி நீங்கி, முன்போலக் கூந்தலைப்பெற்ற அப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொண்டு, தமமுடைய ஊருக்குப்போய் வாழ்ந்திருந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, கணமங்கலம என்கின்ற ஊரில, வேளாளர் குலத்தில சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும, இல்லறத்தை கிரமப்படி நடத்துகின்றவரும, மிகுந்த செலவமுள்ளவருமாகிய தாயனார எனபவர ஒருவர இரு

ந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெலரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறுங் கொண்டுபோய் திருவமுது செய்வித்து வருவார்.

இப்படி நிகழும் காலத்திலே, கடவுளுடைய திருவருளினால அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று. உணடாகியும, அவர் கூலிக்கு நெல் அறுபபவராகி, தாம கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலலெல்லாம சுவாமிகருத் திருவமுது செய்வித்து, கார்நெலலைக்கொணடு தாஞ்சீவனஞ் செய்துவந்தார. இவ்வண்ணம செய்துவருநாளிலே பரமசிவன் அவ்வூரிலிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெலலெலலாம செந்நெலலாகும்படி அருள்செய்ய, நாயனார் மனமகிழ்ந்து, தினந்தோறும வயலகளுககுப்போய் நெல்லறுத்து, கூலிவாங்கி "இபபடி கிடைத்தது அடியேன செய்த புண்ணியத்தால்" என்று சுவாமிக்கு மிகத்திருவமுது செய்விப்பாராயினர். இபபடி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவிலலாமையைபபற்றி, மனைவியார வீட்டின் பின்புறததிலுள்ள தோட்டத்திற்குப் போய், இலைககறிகொய்து சமைத்துவைக்க; நாயனார் அதையுண்டு முன்போலத் தாம்செய்யும திருப்பணியைச்செய்துவநதார். செய்யுநாளிலே, தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறியெல்லாம்அற்றுப்போக; மனைவியார் தண்ணீர் வா

ர்க்க அதனைப்பானம்பண்ணி, பழையபடி தி ருப்பணியைச் செய்துவந்தார்.

இப்படிச் செய்துவருநாளிலே, ஒருநாள்மு ன்போலச் சுவாமிக்குத் திருவமுது செய்விக் கும்பொருட்டுச் செந்நெலரிசியும் செங்கீரை யும் மாவடுவும் கூடையிலவைத்துச் சுமந்து கொண்டுபோக, மனைவியார் பஞ்சகவ்வியங் கொண்டு அவருக்குப் பின்னாக நடந்தார். மு ன்செல்கின்ற நாயனார் பசியினாலே கால்தள் ளாடித் தவறிவிழ, மனைவியார் பஞ்சகவ்விய கலயத்தை மூடியிருந்த தங்கையினால் அவ ரை அணைத்தும் எல்லாம் கமரிலே சிந்திப் போகக்கண்டு, நாயனார் "இனித்திருக்கோயிலு க்குப் போவதினாற்பயன் யாது" என்று துக் கித்து, "இங்கே சிந்திய செந்நெலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் தி ருவமுது செய்தருளும்பேற்றைப் பெற்றே னில்லையே" என்று, அரிவாளினாலே தமமு டைய ஊட்டியை அரியத்தொடங்கினார்.

அப்பொழுது, அவ்வடியார் தம்முடைய கழுத்தை அரிகின்ற கையைத் தடுக்கும் பொ ருட்டு எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசி வன் உயர நீட்டிய திருக்கரமும், மாவடுவை க் கடித்தலால் உண்டாகின்ற விடேல் வி டேல் என்னும் ஓசையும், கமரினின்றும் ஒக்க

எழுந்தன. தாயனார் பரமசிவனுடைய திருக்கரம் வெளியில்வந்து அரிவாள் பிடித்த தம்முடைய கையைப்பிடித்த பொழுது, பயங்கொண்டு முந்திய துன்பமநீங்கி, மனமிகமகிழ்ந்து, அவர் தமக்குச்செய்த திருவருளை வியந்து, அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார் சிவபெருமான் இடபாரூடராய்த் தோன்றி, நீ நம்மேலவைத்த அன்பினலே செய்த செய்கை நன்றாயிருக்கின்றது. நீ உன் மனைவியோடுவந்து நமது சிவலோகத்தில வாழ்ந்திரு என்று சொல்லி, அவர்களுடனசெல்லப்போயருளினார்.

அந்தத்தாயனாரெனபவர் "இங்கேசிந்திய வைகளைப பரமசிவன் திருவமுதுசெய்யப்பெற்றே னில்லையே" என்று துக்கித்து, அரிவாளினலே தமது கழுத்தை அரிதலுற்றபடியால, அவருடையபெயர் அரிவாட்டாயநாயனார் என்றாயிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆனாய நாயனார்புராணம்.

மழநாட்டிலே, மங்கலவூரில், ஆயர்குலத்தில, சிவபத்தியிற்சிறந்த ஆனாயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தமமுடைய வவ

லாளராகிய மற்றயிடையாகளோடும் பசுநி ரைகளைக் காட்டுக்குக்கொண்டுபோய் மேய் த்துக்கொண்டும், காந்தருவவேதத்திலே சொ லலியபடி செய்யபபட்ட வேய்ங்குழலினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சத்தசுரமபொருந்த வா சித்து ஆன்மாக்களுக்குத் தமமுடைய இசை யமுதத்தைச் செவித்துவாரத்தினாலே புகட் டிக்கொண்டும வருவார.

காாகாலத்திலே ஒருநாள், பசுநிரைகள் சூழ்ந்துகொண்டு செல்ல, அவ்வானயநாயனார் கையிலேகோலும வேய்ங்குழலும்கொண்டு நி ரைகாக்குமபடி காட்டுக்குச்சென்றபொழுது, அவ்விடத்திலே மாலையைப்போல நீணடபூங் கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்கின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப் போல நிற்கின்ற ஒருகொன்றை மரத்துக்குச் சமீபத்திலேதான்போய், அதைப்பாாத்துக் கொண்டு நின்று, அன்பினாலே உருகி இளகிய மனதையுடையவராகி, வேய்ங்குழலினாலே இசைநூலிலே விதித்தபடி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத் தை வாசித்தாா. அவா பஞ்சாக்ஷரத்தை அ மைத்து வாசிக்கின்ற அதிமதுரமாகிய இசை யினால், நல்ல பசும்புற்களை மேய்ந்திருந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அ டைந்து, உருக்கத்தினாலே மெய்ம்மறந்து நி ன்றன; பாலகுடித்துக்கொணடிருந்த கன்று

களெல்லாம் குடித்தலைமறந்துவிட்டு, இசை கேட்டுக்கொண்டிருந்தன; எருதுகளும் மயிர் சிலிர்த்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்தில்வந்தன; ஆடுகின்றமயிற்கூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன; மற்றைப்பலவு கைபபட்சிகளும அவரருகிலேவந்து உருகுகி ன்றன; மாடுமேய்த்துக்கொண்டுநின்ற இடை யாகளெல்லாரும தங்கள்தொழிலை மறந்துகா னததைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள்; வி ஞ்சைபாகளும் சாரணாகளும் கின்னரர்களும் தேவாகளும மெய்மமறந்து விமானங்களிலே நிக்கொணடு வநதாாகள்; பலவிருஷங்களும் அசைவற்றிருந்தன.

அப்போது, பரமசிவன் பார்வதிதேவியா ரோடு இடபாரூடராய் ஆகாயமார்க்கத்தில் எ ழுந்தருளிவநது "மெய்யன்பனே, நமமுடை ய அடியாாகள் உன்னுடைய வேய்ங்குழலி சைபைக்கேட்கும்பொருட்டு, நம்மிடத்துக்கு வருவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, அவ்வானாய நாயனார் வேய்ங்குழல் வாசித்து க்கொண்டு பக்கத்திலேசெல்லத் திருக்கைலா யத்தை அடைந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலைமலிந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்.

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மதுராபுரியில், வைசியர்குலத்தில், சிவபக்தியே ஒருவடிவெடுத்தாற்போலும் மூர்த்திநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தஸ்தலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டுத் தினந்தோறும் சந்தனக்காப்புகொடுத்து வருங்காலத்தில், கருநாடதேசத்து அரசன் சதுரங்கசேனைகளோடும் அம்மதுரைக்குவந்து, பாண்டியனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றியடைந்து, அந்நகருக்கு அரசனாயினான். அவன் புறச்சமயிகளாகிய சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைசத்தியினாலே ஆருகதமதத்திற் பிரவேசித்து, சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயினான். ஆயினும், மூர்த்திநாயனார் தாம்செய்யும் திருப்பணியைத் தவறாதுசெய்துவந்தார்.

அதுகண்டு, அரசன் அவரை ஆருகதமதத்திற் பிரவேசிப்பித்தற்கு உத்தேசித்து, அவருக்குப் பலகொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்துவந்தும், அவர் தம்முடையதிருப்பணியினின்று

ம் சிறிதும்வழுவாதவராயினார். அதுபற்றிஅவ் வரசன் மூர்த்திநாயனார் சந்தனக்கட்டைவாங் குமிடங்களிலெல்லாம் அவருக்குக் கொடுக்க வொட்டாமற்றடுத்தான. அதனால, அவாமன நொந்து"சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை வள ர்க்கின்றஅரசரைச்சாருங்காலம எக்காலம்" என்று நினைந்துதுக்கித்து,பகற்காலமுழுதும சந் தனக்கட்டை தேடித்திரிந்து, எங்குமபெறு மையால்,ஆலயத்துக்குவந்து,சுவாமிக்குத்தரி ப்பதற்கு தேய்த்துக்கொடுக்கும பொருட்டு ச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்குமுட்டுவ ந்தாலும, அக்கட்டையைப்போலத் தேய்க் கத்தக்க கைக்கு ஒருமுட்டுமில்லை" என்று ஒருசந்தனக்கலலிலே தமமுடைய முழங்கை யைவைத்து, தோலும்நரமபும் எலுமபுமதே ய்ந்து குறையுமபடி தேய்த்தார். தேய்த்தலு ம், உதிரம் ஒழுகி நாற்புறத்திலும் பெருகி, எ லுமபினுள்ளே இருக்கும துவாரந்திறந்து மூ ளைவெளியிலேவந்தது. அபபொழுது "அன் பனே! நீ பக்தியினது உறுதிபபாட்டினால் இப் படிப்பட்ட செய்கையைச் செய்யாதே. உன க்கு இடுக்கணசெய்த கொடுங்கோலரசன்பெ ற்ற இந்நாடுமுழுதையும நீயேகைக்கொண டு, இவ்விடத்திலே அவனாலே உண்டான கொடுமைகள் அனைத்தையும நீக்கிப் பரிபால னஞ்செய்து, உன்னுடைய பணியை நடப்

பித்து,பின்பு நம்முடைய சிவலோகத்தை அடைதி" என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. மூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு அஞ்சி, கையைத்தேய்த்தலை ஒழிந்து எழுந்தார். உடனே அவர் கையானது, தேய்ந்ததனாலுண்டாகிய ஊறு நீங்கி முன்போலாயிற்று.

அவ்விரவிலே அந்தக்கருநாடராஜன் இறந்து, மறுநாள் பிராதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள் கூடி, தகனசமஸ்காரஞ்செய்து, பின்னர், தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திரரில்லாமையால், வேறொருவரை அரசராக நியமிப்பதற்கு, பட்டத்துயானையை விதிப்படி அருச்சித்து, அதை வஸ்திரங்கொண்டு கண்ணைக்கட்டிவிட்டார்கள். அவ்வியானை, அந்தப்பட்டணத்து வீதிகளிலே திரிந்துசென்று, சொக்கநாதசுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத்துக்கு முன்னே போயிற்று. மூர்த்திநாயனார் இரவிலே தமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அசரீரிவாக்கினால மனத்துயர் நீங்கி, "நமதுகடவுளாகியபரமசிவனுக்குத் திருவுளமாகில அடியேன் இந்த நாட்டை ஆளுதற்குடன்படுவேன்" என்று நினைத்துக்கொண்டு, திருக்கோயிற் புறத்திலே நின்றார். யானையானது, அவர் திருமுன்னே சென்று தாழ்ந்து, அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து, யானை

யின்முதுகினின்றும் இறக்கி, சிங்காதனத்தின் மேல இருத்தி, முடிசூட்டுவதற்கு வேண்டும் மங்களகிருத்தியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது, மூர்த்திநாயனார் அவர்களைநோக்கி, "ஆருகதமதம நீங்கிச் சைவசமயம விருத்தியாயின நான் இந்நாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன்" என்றார். அதைக் கேட்ட மந்திரிமார்களும், சாஸ்திரபரிசயமுள்ளபிறரும் அவரைவணங்கி நின்று, சுவாமி! தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையின்படியே யன்றி அதற்குமாறாக யாவர்செய்வார்கள்? என்று சொன்னார்கள். பின்பு மூர்த்திநாயனார், நான் அரசாள்வேனாகில், எனக்கு விபூதியே அபிஷேகத்திரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே கிரீடமும் ஆகுக என்றார். அவர்களதற்கு, தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே ஆகுக என்றுசொல்லி, மகுடாபிஷேகத்திற்கு வேண்டும் செய்கைகளைச்செய்து நிறைவேற்றினார்கள்.

மூர்த்திநாயனார், தாம் சொல்லியபடியே சடைமுடிதரித்து, ஆலயத்திற்சென்று சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, யானையின்மேல் ஏறி இராஜமாளிகையைச் சேர்ந்தார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்தின சிங்காசனத்தின்மேலே தவளச்சத்திர நிழலிலேவீற்றிருந்துகொண்டு, பொய்ச்சமயமாகிய

ஆருகதம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும் விளங்கவும், பெண்ணசை யென்பது சிறிதுமின்றி, நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராக்ஷம், சடைமுடியென்கிற மூன்றினாலும அரசாண்டு, பின்புசிவபெருமானுடைய திருவடி நிழலை அடைந்தார்

திருச்சிற்றம்பலம.

முருகநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருப்புகலூரில், பிராமணகுலத்தில, சிவபத்தியிற்சிறந்தவராகிய முருகநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினந்தோறும சூரியோதயத்துக்கு முன் எழுந்து ஸ்நானம்பண்ணிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்துக்கொண்டுபோய், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ, என்கிற நால்வகைப்பூக்களில உரியபூக்களைக்கொய்து திருப்பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவந்து, தனியிடத்திலிருந்து, பலவகைப்பட்ட திருமாலைகள் செய்து, அந்தஸ்தலத்திலுள்ள வர்த்தமானீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குச்சாத்தி அருச்சனைசெய்தும், திவ்வியமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தும் வருவார்.

இப்படிச்செய்து வருங்காலத்திலே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குச் சினேகராகிய பெருமையையும் பெற்றார். பெற்ற அம்முருகநாயனார் அந்தத்திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய திருமணத்திலே தமமுடைய சிவபூசாபலத்தினாலேபோய் பரமசிவனுடைய திருவடிகிழலை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்.

சோழநாட்டிலே, திருத்தலையூரில், பிராமணகுலத்தில, பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே பதிந்த அன்பே தமக்குச்செல்வமெனக்கொண்ட பசுபதியென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தாமரைத்தடாகத்தில் அகோராத்திரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றுகொண்டு, இரண்டுகைகளையும் சிரசின் மேலேறக்குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைமறவாதசிந்தனையோடு வேதபுருஷனுக்குக் கண்ணாகிய ஸ்ரீருத்திரத்தை ஓதி, சில நாட்சென்றபின் சிவபதத்தை யடைந்தார், அதனால் அவர்பெயர்உருத்திரபசுபதிநாயனார் என்றாயிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாளைப்போவார்நாயனார் புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, கொள்ளிடநதியின் பக்கத்துள்ள மேற்காநாட்டிலே, ஆதனூரில், புலையர்குலத்தில், நந்தனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினையாதவர், அவ்வூரில், தமக்குவெட்டிமைக்காக விடப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின்விளைவினாலே சீவனஞ்செய்துகொண்டு, தாஞ்செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர்; சிவாலயங்கடோறும், பேரிகைமுதலாகிய ஒருமுகக் கருவிகளுக்கும், மத்தளமுதலாகிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும், தோலும் வாரும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர்; ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, அன்பின்மேலீட்டினால் கூத்தாடிப்பாடுகின்றவர். அவர் ஒருநாள், திருப்புன்கூரிலே போய், சுவாமி தரிசனம்பண்ணித் திருப்பணிசெய்வதற்கு விரும்பி, அங்கேசென்று திருக்கோயில் வாயிலிலேநின்றுகொண்டு, சுவாமியை நேரேதரிசித்துக் கும்பிடவேண்டும் என்றுநினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்கு முன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகும்படிச

செய்து, அவருக்குக் காட்சிகொடுத்தருளி னா. அநதஸ்தலத்திலே, ஒருபள்ளத்தைக்க ண்டு, பெரியகுளமாகவெட்டி தமமுடைய ஊ ருக்குத்திருமபினர் அவா இப்படியே பலஸ் தலங்களுக்குமபோய் வணங்கித் திருபபணி செய்துவநதாா.

ஒருநாள், சிதமபரஸ்தலத்திற்குப போக வேணுமெ என்று ஆசைகொணடு, அவ்வாசை மிகுதியினலே நான் "நாளைக்குபபோவேன்" என்முர். இப்படியே, "நாளைக்குபபோவேன் நாளைக்குப்போவேன்" என்று அநேகநாட் கள் கழிததார். அதனல் அவருக்குத்திருநா ளைப்போவாா என்னுமபெயா உண்டாயிற்று. ஒருநாள், அவர் சிதம்பரதரிசனம் பண்ணவே ணடும் என்னும் ஆசைபிடித்துந்துதலால்,தம் முடைய ஊரினினறும் பிரஸதானமாகி, சித மபரத்தின் எலலையை அடைநதாா. அத்திரு ப்பதியைச்சுற்றிய திருமதிலவாயிலிலே புகு ந்து, அங்குள்ளபிராமணாவீடுகளிலே ஓமஞ் செய்யப்படுதலைக்கண்டு, உள்ளே போதற்கு அஞ்சி அங்கேநமஸ்கரித்து, அத்திருவெல் லையை வலஞ்செய்துக்கொண்டு போவாா். இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளே போகக்கூடாமையை நினைந்து வருந்துகின்ற திருநாளைப்போவாா் "சபாநாயகரை எப்படி தரிசிக்கலாம? இந்த இழிந்தபிறப்பு அதற்குந்

தடைசெய்கின்றதே" என்று துக்கத்தோடும் நித்திரைசெய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வருத்தத்தைநீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு, அவருக்குச்சொர்ப்பனத்திலே தோன்றி "நீ இந்தப் பிறப்புநீங்கும்படி நெருப்பிலேமூழ்கி எழுந்து, பிராமணர்களோடும் நம்முடையசந்நிதானத்தில் வருவாய்" என்று அருளிச்செய்து, தில்லைவாழந்தணர்களுக்கும் சொர்ப்பனத்திலேதொன்றி, அந்தத் திருநாளைப்போவார் பொருட்டு, நெருப்பை வளர்க்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். தில்லைவாழந்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, திருக்கோயில்வாயிலிலேவந்து கூடி, "சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம்" என்றுசொல்லி, திருநாளைப்போவாரிடத்திலேசென்று, "சபாநாயகருடைய ஆஞ்ஞையினாலே இப்பொழுது உம்பொருட்டுநெருப்பு வளர்க்கும்படிவந்தோம்" என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவார் "அடியேன் உய்ந்தேன்" என்று சொல்லி வணங்கினார். பிராமணர்கள் தென்மதிற் புறத்திலே கோபுர வாயிலுக்குமுன்னே ஒருகுழியில் நெருப்புவளர்த்து, அதைத்திருநாளைப்போவார்க்குப் போய்த்தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அந்நெருப்புக்குழியை அடைந்து, சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனதிலே

தியானம்பண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து கும்பி
டடுக்கொண்டு, அதனுள்ளேபுகுந்தார். புகு
ந்த நாயனார் அந்தத்தேகத்தை ஒழித்து, புண்
ணியமாகிய பிராமணமுனி வடிவங்கொண்டு,
உபவீதத்தோடும் சடைமுடியோடும் எழுந்
தார். அதுகண்டு, தில்லைவாழந்தணர்களும்
மற்றைச்சிவபக்தர்களும் அஞ்சலிசெய்து களி
ப்படைந்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அவ
ர்கள் உடன்செல்லச்சென்று, கோபுரத்தை
அணுகி, அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள்
ளேபோய், கனகசபையை அடைந்தார், பின்
அவரை அங்குநின்ற பிராமணர் முதலியோர்
யாவரும் காணாமையால், ஆச்சரியங்கொண்டு
ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். சபாநாயகர் திரு
நாளைப்போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீபாத
ங்களைக் கொடுத்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சீபுரத்
தில், ஏகாலியர்குலத்தில், சிவனடியார்களு
டைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத்
தொண்டுசெய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்

தொண்டர் என்னும் பெயர்பெற்ற ஒருபெரி
யவர் இருந்தார். அவர்மிகுந்தவிருப்பத்தோடு
சிவபத்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக்கொடு
த்து வருங்காலத்தில், ஏகாம்பரநாதசுவாமி
குளிர்காலத்திலே ஒருசிவபத்தர் வேடங்கொ
ண்டு, அழுக்கடைந்தகந்தையுடன் அவரிடத்
திற்சென்றார்; திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அவ
ரைக்கண்டு எதிர்கொண்டுவணங்கி, அவரு
டையகுறிப்பையறிந்து, "உமதுகந்தையைத்
தந்தருளும்; ஒலித்துத்தருகின்றேன்" என
றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள்,
"இந்தக்கந்தையை, குளிர்மிகுதியினால் வரு
த்தமுறுகின்றபடியால், நான்கைவிடுதல் கூ
டாது. அஸ்தமனத்திற்கு முன்றருவீராயில்
கொண்டுபோய்ச் சீக்கிரம் ஒலித்துக்கொண்டு
வாரும்" என்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர்,
"அடியேன்தாழ்க்காமல் ஒலித்துவந்து தருகி
ன்றேன், தந்தருளும்" என்றுசொல்ல; சுவா
மி அக்கந்தையை அவர்கையிற் கொடுத்தார்.
திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதைவாங்கிக்கொ
ண்டு ஒருகுளத்திற்சென்று, முன்சிறிதழுக்கு
ப்போக்கி வெள்ளாவியில்வைத்து, பின் ஒலி
க்கப்புகுந்தார்.

அப்பொழுது, பரமசிவனுடைய திருவரு
ளினாலே நற்பகலொழிந்து, பிற்பகல்போலத்
தோன்றும்படி மேகங்கள் இருண்டு ஆகாய

வெளியெல்லாம மறைத்து மழைபெய்தது அதுகண்டு, திருக்குறிப்புத்தொண்டர சிவப த்தருக்குத்தாம வாக்குசெய்ததை நினைந்து, "இனிநான்யாதுசெய்வேன்" என்று கவலையு ற்று, விரைவிலே மழைவிடவும கூடுமென்று அங்கேநின்றார. அதுவிடவில்லை. பின், இராக் காலம் வரத்திருக்குறிப்புத்தொண்டர, "குளி ரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தரு க்கு, நான்செய்யவிரும்பிய பணிவிடை, ஐ யையோ! தவறிப்போயிற்றே" என்று கீழே விழுந்தார. "மழைவிடாது, சிவபத்தர சுட் டிய காலமோ நீங்கிற்று. முன்னேயே ஒலித் துவீட்டிலே காற்றினால உலரும்படி கட்டிவி ட்டேனுமிலலை. சிவபத்தரது திருமேனிகுளி ரினால வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனு க்கு இனியிதுவேசெயல" என்று எழுந்து, வஸ்திரங்களைப்புடைக்கின்ற கற்பாறையிலே தமதுசிரசைமோத; சருவவியாபகராகிய பர மசிவனுடைய திருக்கரம அந்தக்கற்பாறையி ன்பக்கத்திலே தோன்றி, அவரைபபிடித்துக் கொண்டது. ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர் மழைநீங்கிப் பூமழைபொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும இடபாரூடராய்க் காட் சிதந்தருளினர் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாய னார்மிகுந்த அன்பினோடுவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, அஞ்சலிசெய்துகொணடு நின்றார்.

பரமசிவன் அவரைநோக்கி, "உனது பக்திவ லிமையை மூவுலகத்தார்களுக்குந் தெரிவித்தோம். இனி நீ நமமுடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்றுவாழ்ந்திரு" என்றுதிருவருள்புரிந்துசென்றருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்டேசுர நாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருச்சேய்ஞலூரில், பிராமணகுலத்தில், காசிபகோத்திரத்தில், எச்சதத்தன் எனபவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு அவன மனைவியாகிய பவித்திரை வயிற்றில, விசாரசருமர் என்பவர் திருவவதாரஞ்செய்தார். அவருக்கு, ஐந்து வயதிலே வேதங்களையும் பூர்வசன்மத்து அறிவுத்தொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பாரின்றித் தாமே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று. தந்தை தாயர்கள் அவருக்கு ஏழுவயதிலே உபநயனச்சடங்குசெய்து, தகுந்த ஆசாரியர்களைக்கொண்டு வேதாத்தியனஞ்செய்விப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவ்வாசாரியர்கள் வேதங்களையும் பிறகலைகளையும் ஓதுவித்தற்கு முன்னமே, அவ்விசாரசருமருக்குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின்றிற

த்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பாலி யதசையிலே சான்றோர்க்குரிய குணததை அடைநதிருக்கின்ற அவ்விசாரசருமா, இம மானுடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும், அப்படியாகில, இப்பிறவியிற்றானே சிவபக்தி செய்யவேண்டும் என்பதும,இன்னும் சிலநாட் சென்றபின் செய்குவமெனின், இப்பிறவி நீங் குமவதி அறிதற்கரியது என்பதும், சந்தேக விபரீதமறத் துணிந்துகொணடார். அநத ய தாாத்தமாகிய துணிவு தோன்றவே, அவருக் குச் சிவபெருமானிடத்தே மெய்யன்பு கலை தோறும் வளர்வதாயிற்று.

ஒருநாள், அவர்தமமோடு அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிள்ளைகளோடு, அவ்வூரவர்களு டைய பசுநிரைகளுடன் கூடிச்சென்றபொ ழுது, ஒரீற்றுப்பசு மேய்ப்பானுகிய இடைய னைக் குத்தபபோயிற்று. அவ்விடையன் சிறி தும பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக் கோலினல் அடித்தான். மெய்யறிவுடைய அவ்விசாரசருமர் அதுகண்டு அவனைத்தடுத் துநின்று, பசுக்கள் சிவலோகத்தினின்றும் பூமி யில்வந்த வரலாற்றையும், அவைகளின் உறு ப்புகளிலே தேவாகளும் முனிவர்களும் தீர் த்தங்களும இருத்தலேயும், அவைதரும பஞ் சகவ்வியங்கள் சிவபிரானுக்கு அபிஷேகத் திரவியமாதலையும், சிவசின்னமாகிய விபூதி

க்குமூலம அவற்றின் சாணமாதலையும் சிந்தி த்து, அப்பசுக்களைத்தாமே மேய்க்கும படி விரும்பி, அவ்விடையனைநோக்கி, இபபசு நிரையை நீமேய்க்கவேண்டியதில்லை, நானே மேய்ப்பனென்று விசாரசருமா அன்றுமுதல பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிராமணர்களி ன் சம்மதிபெற்று, தினநதோறும் மண்ணியா ற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும, வய லோரங்களிலும, புல்லுநிறைநதிருக்கும இட த்திற்கொண்டுபோய், வேணடுமட்டும மேய விட்டும, தண்ணீரூட்டியும, வெய்யிலெரிக் குமபோது நிழலிருக்குமிடங்களிலே செலுத் தியும, நனறுககக்காபபாற்றி; சமித்துக்கள் ஒடித்துக்கொண்டு, அஸ்தமனத்துக்கு முன் அவ்வப்பசுக்களை அவரவர்வீடடுக்கு ஒட்டி க்கொண்டுபோய் விட்டு, தமமுடைய வீட் டுக்குப்போவார்.

இப்படிச்செய்யுங் காலத்திலே, பசுநிரைக ளெல்லாம் அழகோடு மிகப்பெருகி, போசன பானங்களிலே குறைவில்லாமையால், மகிழ் ச்சியடைந்து இராப்பகலாகமடிசுரந்து பாலை ப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்திய ஓமா குதியின் பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள், விசாரசருமர் மேய்க்கத் தொடங்கி யபின், முன்னிலும் அதிகமாகக்கறக்கக்காண் கையால், மிகுந்தசந்தோஷத்தை அடைந்தா

ரகள் பசுக்கள் எலலாவகை யுபசரிப்பினுலும
அளவிறநதகளிபபை அடைநது, வீட்டில
கட்டபபட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள்பிரி
நதாலும சிறிதும வருத்தமுறுதவைகளாகி,
மிகுநத அன்போடுதங்களைமேய்க்கின்ற விசா
ரசருமாசற்றுயினும பிரிவாராகில, அப்பிரி
வாற்றுமல தாய்போல உருகி, அவாசமீபத்
திலேசெனறு கனைத்து, மடிசுரநது ஒருவாக
றக்காமலதாமே பாலபொழியும. அதுகணட
விசாரசருமா, அப்பால பரமசிவனுக்குத் திரு
மஞ்சனமாநதகுதி யுடைமையை நினைத்தாா.
நினையவே, அவருக்குச சிவாச்சனையிடத்தே
பேராசைதலைபபட்டது

உடனே, அவா, மண்ணியாற்றின் கரையி
லிருக்கின்ற ஒருமணற்றிட்டையில திருவாத்
திமரத்தின் கீழே மணலினுல் ஒரு சிவலிங்கங்
குவித்து, திருக்கோயிலும், கோபுரமும், மதி
லும் வகுத்து, திருவாத்திப்பூ முதலிய புஷ்
பங்களும், பத்திரங்களும பறித்துத்திருப் பூங்
கூடையிலிட்டுக்கொண்டுவந்து வைத்துவிட்
டு, புதியகுடங்களைவாங்கிக்கொண்டுவந்து, க
றவைப்பசுக்கள் ஒவ்வொன்றிடத்திலும் செ
ன்று, முலையைத்தீண்டினுர். அவைகள் கனை
த்துப்பாலைப் பொழிந்தன. பாலினுலே நிறை
வுற்ற அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் தாம்
முன்பமைத்த ஆலயத்திலே வைத்துப் பத்

திர புஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து, பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தார். பரமசிவன் அவ்விலிங்கத்தினின்று, அவ்விசாரசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையைக்கொண்டருளினார். விசாரசருமா, சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சனமுதலிய பொருள்களுள் கிடையாதவைகளை மானசமாகக் கிடைத்தனவாகக் கொண்டு நிறைவுசெய்து, விதிப்படி அருச்சித்து வணங்கிவந்தார். பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு, அவ்விசாரசருமர் கொண்டுவரும் குடங்கள் நிறையப் பாலைச்சொரிந்தும், பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக்கொடுத்துவந்தன.

இப்படி, நெடுநாளாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுப்போலத் தோன்றுகின்ற சிவார்ச்சனையைச் செய்துவரும்பொழுது, அதைக் கண்ட ஒருவன், அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி, அதை அவ்வூர்ப் பிராமணர்களுக்குத்தெரிவித்தான். அவர்கள் அதைச் சபையாருக்குத் தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாகுதியின் பொருட்டுப் பால்கறக்கும் பசுக்களையெல்லாம் உமதுடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக்கறந்து விருதாவாக மணலின்மேலே சொரிந்து விளையாடுகிறான் என்றார்

கள். எச்சதத்தன அதைக்கேட்டு, அககுற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துகொள்ளவேண்டு" மென்றுகுறையிரந்து வணங்கி, அச்சபையாரிடத்தில் அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு, வீட்டுக்குப்போய்விட்டான்.

மறுநாட்காலையில், அந்தச்சமாசாரத்தைச்சோதித்தறிய விரும்பி விசாரசருமர் அறியாதபடி, அவர்பின்னேசென்றான். விசாரசருமா பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்றிட்டையிலே கொண்டுபோனதைக்கண்டு, எச்சதத்தன் அருகில இருந்த ஒரு குராமரத்தில் ஏறி ஒளித்திருநதான. விசாரசருமா ஸ்நானம்பண்ணி, முன்போல மணலினாலே திருக்கோயிலுஞ் சிவலிங்கமுஞ்செய்து, பத்திர புஷ்பங்கள் பறித்துக்கொண்டுவந்து, பின்பு பாற்குடங்களைக் கொண்டுவந்து தாபிதது, மிக்க அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரமபித்து, சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திர புஷ்பங்களைச்சாத்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம் பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சதத்தன் அதைக்கண்டு, மிகுந்த கோபங்கொண்டு, இறங்கிப்போய்த் தன்கையிலிருந்த தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடைய திருமுதுகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்ல, அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுதும் பதிந்து கிடந்தபடியால், அது அவரு

க்குப் புலப்படவில்லை. பின்னும எச்சதத்தன் கோபங்கொண்டு பல முறையடிக்க, விசாரசருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தந்தோன்றப் பெறாதவராகி, அபிஷேகத் திருத்தொண்டினின்றுந் தவறாதிருந்தார். அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத, எச்சதத்தன் மிகக்கோபித்துத் திருமஞ்சனப பாற்குடத்தைக்காலினால் இடறிச்சிந்தினன். உடனே விசாரசருமர் அதைக்கண்டு, அதுசெய்தவன் பிதாவும் பிராமணனும குருவுமாகிய எச்சதத்தனென்பதை அறிந்தும, அவன் செய்தது அதிபாதகமாகிய சிவாபராதமாதலால், அவன் காலைத்துணிக்கக் கருதித் தமக்குமுன் கிடந்த ஒரு கோலையெடுக்க அது மழுவாயிற்று. அதினாலே, அவன் காலகளைவெட்டினார். சிவபூசைக்குவந்த அவ்விடரை நீக்கினவராகிய விசாரசருமர் முன்போல அருச்சனைசெய்ய, சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும இடபாரூடராய்த் தோன்றியருளினார்.

விசாரசருமர், அதுகண்டு மனங்களித்து விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத்தமமுடைய திருக்கரங்களினால் எடுத்து "நீ நம்பொருட்டு உன்னைப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய்; இனி உனக்கு நாமே பிதா" என்று அருளிச்செய்து, அவரை அணைத்து, அவருடைய திருமேனியைத்தடவி உச்சிமோந்தரு

ளினர். சிவபிரானுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமயமாகித் திவ்வியபபிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று பரமசிவன் அவரை நோக்கி, "நாமநம்முடைய தொண்டர்களுக்கெலலாம உன்னைத் தலைவனாக்கி, நாம ஏற்றுக்கொண்ட அமுதப்பரிவட்டமும புஷ்பமும உனக்கேகிடைக்குமபடி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம" என்று திருவாய்மலாந்து, தமமுடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளினார். அவ்விசாரசருமர், சமஸ்தருமம ஆரவாரிக்கவும், எவ்விடத்தும புஷ்பமழைபொழியவும, வேதங்கள் கோஷிக்கவும, நானாவித வாத்தியங்கள் முழங்கவும், சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக் கும்பிட்டு, அவராலே தரப்பட்ட சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார்.

எச்சதத்தன் சிவத்துரோகஞ்செய்தும், சண்டேசுரநாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டமையால், அக்குற்றம நீங்கிச்சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மும்மையாலுலகாண்டசருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

திருநின்றசருக்கம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருவாமூரி ல்வாழும வேளாளகுலத்தில், குறுக்கையா குடிவிளங்கச் செலவப்பெருக்குடன வாழ்கி ன்ற புகழனார செய்த தபோவிசேடத்தால, அ வர் பத்தினியாராகிய மாதினியார் வயிற்றினி டமாகத் திலதவதியார் பிறநதபின் திருவவ தாரஞ்செய்து, மருணீக்கியாரென்னும பிள் ளைத்திருநாமமபெற்று, கலைகள்பயின்று வள ருநாளில, திலதவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதுசெல்ல, வேளாணகுலத்தில் புகழனா மரபுக்கேற்ற மரபும, சிவநேச முள்ளவரும, சோழராஜனிடத்தில் சேனாதி பத்தியத்தொ ழிலுடையாருமாகிய கலிப்பகை நாயனாரென் பவருக்குத் திலதவதியாரை மணஞ்செய்வித் தற்குச் சில முதியோர்வந்துபேசப புகழனார் சமமதித்தனா. அச்செய்தியைவநத முதியோ ர்கலிபபகையாருக்குத் தெரிவிக்க, அவர்மிக்க உள்ளக்களிப்போடு விவாகஞ்செய்துகொள் ள எத்தனமாயிருக்குமபோது, வடதேசத்துப் பகைமன்னவருடன் போர்புரியும்படி வேநத னேவ, கலிப்பகையார் சேனையுடன்போய்,

அந்தமாற்றரசருடன் நெடுநாள் போர்செய்துக்கொண்டிருந்தனர். அவரங்ஙனமிருப்ப, புகழனாரானவர் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நிலையாமை வினையைத்தால், இவ்வுலகை நீத்துச்சுவர்க்கலோகஞ் சேர்ந்தனர். அவர்பத்தினியாராகிய மாதினியாரும், சுற்றத்தாரையு மக்களையுந் துகள்போலமதித்து, கற்புநெறிவழுவாமல தங்கணவருடன் பிரிவற்று வாழக் கருதி சுவர்க்கலோகம அடைந்தார். இவ்வாறு தாய்தந்தையர சுவர்க்கஞ்சேரவே திலதவதியாரும், மருணீக்கியாரும், உறவினரும் புலம்பித்துயரக்கடலிலாழ்ந்து, பின்னர், சுற்றத்தார் தேற்ற ஒருவாறு துயரநீங்கி, மாதாபிதாக்களுக்குச்செய்யவேண்டிய கடனை மருணீக்கியார்செய்து நிறைவேற்றினர்.

இவ்வாறிருக்க, போர்விளைத்துக்கோண்டிருந்த கலிப்பகையார், மாற்றாரைவென்று புகழ்கொண்டு வீரசுவர்க்கஞ் சேர்ந்தனர். அச்செய்தியை ஊரார் பேசிக்கொள்ளத் திலதவதியாரறிந்து, என்தாய்தந்தையர், அவருக்கென்னைமணஞ்செய்விக்கும்படி வாக்களித்திருக்த முறைமையால், என்னுயிரை போர் வென்று வீரசுவர்க்கமடைந்தவருடன் சேர்ப்பேனென்று மனந்துணிய, மருணீக்கியாரம்ீதறிந்து, தமைக்கையார் பாதத்தில்வீழ்ந்து, மிகவும்புலம்பித் தாய்தந்தையரை வணங்கிக்

கொண்டிருந்ததுபோல், அவர்களுடைய தே கவியோகத்துக்குப்பின், உம்மை வணங்கிக் கொண்டிருக்கலாமென்கிற எண்ணத்தாலிது காறும உயிர்தாங்கி நின்றேன். இப்போது உம்முடைய எண்ணம இவ்வாறாயின்,உமக்கு முன் நான் உண்மையாய் சுவர்க்கம் புகுவேன் என்று புலம்பினர். அதைக்கண்ட திலகவ தியார் தமமுடைய தமபியாரிடத்திலுள்ள அன்புமேலீட்டால், தாமநினைத்தவாறு செய் யாமல், உயிர்தாங்கித் தவமுள்ளவரா யிருந் தனர்.

இங்ஙனமிருக்க, மருணீக்கியார் இவ்வுலக வாழ்க்கை அநித்தியமுள்ளதென் றுணர்ந்து, தருமவிஷயங்களில் மனஞ்செலுத்திக்கொண் டிருந்து, பின்னுமுத்திநெறியறிய வேண்டுமெ ன்று கருத்துண்டாகச் சமயசாஸ்திரங்களை ஆராய்ச்சிசெய்யத் தொடங்கும்போது, சைவசமயத்தினுண்மையை உணரும்படி சிவனருணோராமையால்,சமண்சமயத்தைச்சார்ந்து அச்சமயசாஸ்திரங்களை யாராய்ந்து, அவர்க ளில் மேம்பாடெய்தித் தருமசேனரென்னும் பெயரும்பெற்றிருந்தனர். இவர் இந்நிலைமை யுடையவராகிவிடவே, திலகவதியார் கெடில நதிக்குவடகரையிலுள்ள, திருவதிகை வீரட் டானம் என்னும் திருப்பதியிற் சேர்ந்து, சிவ பெருமானைவணங்கி, சிவசின்னந்தாங்கி, ஆல

யத்தில், திருவலகு, திருமெழுக்கிட்டு,திருமா லைதொடுத்து திருத்தொண்டு செய்திருக்கை யில, தமமுடைய தமபியாா பரசமயமபுகுநத தை நினைத்துவருந்தி, வீரட்டானேசுவரரை நோக்கி,ஐயனே! என்னுடன்பிறந்தானைப் பரச மயப்படு குழியினின்று மெடுத்து, ஆட்கொண் டருளலவேண்டுமென்று பலமுறையும் விண் ண்பபஞ்செய்து கொணடிருக்க, ஒருநாள்வீர ட்டானேசுவரர், திலதவதியார் சொாபபனத் திலெழுநதருளி, உனனுடன்பிறந்தான் முன் னம வாகீசனென்னும பெயருள்ள முனிவன, அப்போதே நமமைசசேரும்படிதவங்கிடநது ஒருகாரணத்தாலிங்கு உற்பவமாயினன், ஆத லால, இப்போதவனுக்குச் சூலைநோயுண்டா க்கியது காரணமாக நாம ஆட்கொள்கின்றோம நீதுயரங்கொள்ள வேண்டியதில்லை யென்று அருள்செய்து, அவ்வண்ணமே தருமசேனா வயிற்றில சூலைநோய்பொருந்தும்படி அருள் செய்தவளவில், அந்நோயானது, அவா வயிற் றினகண் மிகவுங்கொடுமையுடனடைந்து, கு டலைமுறுக்கி வருத்தவே தாளாமல் நடுங்கிப பாழியறையில்வநது வீழ்ந்து, தாம சமணச மயத்தில் கற்றுள்ள மந்திரங்களாற்றடுத்திட வும, அதுசிறிதுங்குறையாமல்மேன்மேலுமதி கரிக்க,இனியென்செய்வோமெனவருந்தினர். அதைக்கேட்ட சமணர்களும், தங்கள்கையிலு

ள்ள கமண்டலநீரை மந்திரித்துக் குடிப்பித்தும், தணியாமையைக்கண்டு, தங்கள்கையிலிருக்கு மயிலிறகின் குஞ்சத்தினால் உடன்முழுதும் தடவவும், அந்நோய் முன்னினுமதிகரித்தமையால், தருமசேனர் தொலையாவருத்தமுற்று, திலகவதியாருக்குச் சொல்லும்படி தமமுடைய ஏவலாளிகளிலொருவனை யனுப்ப, அவன்போய்த் தெரிவித்ததற்குத் திலகவதியார் யானங்கேவரேனென்று சொல்ல, அதுகேட்ட தருமசேனர், அன்றிரவிற்புறப்பட்டு ஒருவருமறியாமல் திருவதிகை சேர்ந்து திலகவதியாரைக்கண்டுவணங்கி, அன்னையே! இச்சூலைநோய் தீரும்படியநுக்கிரகஞ் செய்தல்வேண்டுமென்று புலம்புவதைக்கண்ணுற்று மனஞ்சகியாராய், வீரட்டானேசுவரர் திருவருளை நினைந்து தொழுது, தம்பியாரை நோக்கி யெழுந்திருமென்றார்.

அவர் எழுந்து நடுங்கிநிற்கும்போது, இது வீரட்டானேசுவரர் திருவருளால் வந்துநேரிட்டது; ஆகலின், அவரைத் தொழுதுபணி செய்வீரென்று கட்டளையிட்டுச் சுவாமிசந்நிதானத்துக் கழைத்துக்கொண்டு போமபொருட்டுப் பஞ்சாக்ஷரம் ஓதி, விபூதிபிரசாதங் கொடுத்துத் தரித்துக்கொள்ளச்சொல்லித் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தில, தமபியாரை யழைத்துக்கொண்டுபோக, மருணீக்கியார

ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிச் சுவாமியினது திருவருளால் திருப்பதிகம் ஓதும்படி உணர்ச்சியுண்டாக, "கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்" என்னுந்திருப்பதிகம் ஓதினார். அவ்வாறோதின மாத்திரத்தில், அந்நோய் முற்றுந்தீரவே, வீரட்டானேசுவரருடைய பெருங்கருணையை நினைந்து ஆனந்த பரவசமுற்றிருக்கும்போது, சுவாமியானவர், அவரைநோக்கி, நீ திருப்பதிகமோதினமையால், நாவுக்கரசென்றுனக்குப பெயருண்டாகக் கடவதென்று அசரீரிவாக்கருள்செய்ய,அதைக்கேட்டுப்பின்னுமதிக மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமியைத்தொழுது, அன்றுமுதல், சிவசின்னந்தாங்கி, மனவாக்குக்காயங்களினாற்றொண்டுசெய்யவேண்டுமென்னும் ஆசைமிகுதலால், துதிரூபமாகிய வாசகமும், உழைவாரப் பணிவிடையும் உடையராயினார்.

திலகவதியார், தம்முடைய வேண்டுகோளின்படி, சிவபெருமான் தம்முடைய தமபியாரை ஆட்கொண்டபெருங்கருணைத் திறத்தை நினைந்து மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலி புரத்தில் இருக்கிற சமணர்களறிந்து, இனி நம்முடைய சமயம் போய்விட்டது, அரசனறிந்தால் அவனுஞ்சைவ சமயத்தவனாகிவிடுவன், ஆகலின், அவனறிதற்கு முன்னரே நாம்போய் வேறு

வகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று, தம்மில ஆலோசனைசெய்து, அரசனைக்கண்டு, தருமசேனரென்பவர் தமக்கைசடையான் சமயத்திலிருப்பதால், தாமுமங்குபோய்ச் சேரவேணடுமென்னுங் கருத்தால், தமக்குச் சூலைநோயுற்றதாகவும, அது நஞ்சமயமந்திரமுதலியவற்றால தீரவில்லையென்றும, வீண்போக்குக்காட்டித்தமக்கையிடம்போய்ச்சேர்ந்தனரென்று சொன்னார்கள். அதுகேள்வியுற்ற வேந்தன் கோபாவேசனாய் தருமசேனரை அழைத்து வாருங்களென்று மந்திரிமாாகளுக்கு ஆக்யாபித்தான்.

அவ்வாறே, அவர்கள் போயழைக்க, திருநாவுக்கரசுநாயனார் "நாமார்க்குங்குடியல்லோம்" என்னுந் திருத்தாண்டகமபாட, அதைக் கேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரைவணங்கிப்பிரார்த்திக்க, நாயனார் சிவபெருமானை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களுடன் சென்றார். அவரை, அரசன் கண்டமாத்திரத்தில, அதிககோபங்கொண்டு சமணரை நோக்கி, இத்தகையகாரியஞ்செய்தானை யாது செய்தல்வேண்டுமென்ன, நீற்றறையில் இடல் வேண்டுமென்று சொல்லி அவ்வாறே செய்ய, திருநாவுக்கரசுநாயனார் "மாசில்வீணையுமாலைமதியமும்" என்னுந்திருப்பதிகமோதிப் பரமசிவனைத் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தமையால், வெப்ப

மென்பது சிறிதேனுமிலலாதிருந்தது. அங்ங னமிருப்பச் சமண்கையாகள், ஏழாநாள் நீற்ற ரையைத்திறந்து பாாக்கும்போது, திருநாவுக் கரசுநாயனார் சிறிதுஞ்சங்கடமினறிச சுகமே யிருக்கக்கணடு, அதிசயித்து, மீணடும் பாலு டன் விடங்கலந்துகொடுக்க, அதையுமுணடு துன்பமின்றியிருநதனர். அதன்பினனா, மிதி த்துக்கொல்லும்படியானையைத்தூண்ட, அது வருங்கால், "சுண்ணவெணசந்தனச்சாந்து" என்னுந் திருப்பதிகமோத, அமமதயானை நா யனாரை வணங்கி, மேலிருநத பாகர்களேயும், சூழ்ந்திருநத சமணர்களேயுங் கொன்றுவிட் டது.

அப்பால, கொலேஞரைக்கொணடு கற்றூ ணிற்பிணித்து நடுக்கடலில வீழ்த்தினார்கள். அப்போது, திருநாவுக்கரசுநாயனா பரமசிவ னேத் தியானஞ்செய்து, "சொற்றுணே வேதி யன்" என்னும் பஞ்சாக்ஷரப்பதிகமோத, கட்டு களெல்லாம்நீங்கி, அக்கற்றூணே தெப்பமாக, அதன்மேலிருந்துகோண்டு பதிகமுற்று மோ திச்சாத்தித் திருப்பாதிரிப்புலியூரைச்சேர்ந்த திருக்கெடிலநதி முகத்துவாரக்கரைசேர்ந்து, அப்பதிக்கெழுந்தருளிச்சிவபெருமானேத் தரி சித்துப் பதிகமோதித்துதித்து, சிலநாளங்கிருந் துபிரஸ்தானமாகி,திருமாணிகுழியையும்,திரு த்தினேநகரையும் வணங்கிக்கொண்டு, தம்மை

வலிந்தாண்டருளிய திருவதிகைவீரட்டானத் திறைவரை வணங்கிப பல பதிகமோதி, அங்கு கைத்தொண்டு முதலிய திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தனர்.

இங்ஙனமிருக்குநாளில, சமண்சமயப படுகுழியிலவீழ்ந்திருந்த பலலவராஜன,திருநாவுக்கரசுநாயனாரது உணமையை அறிந்து,சைவ சமயத்தனாகிச் சமணாமடம ஆலயமிவைகளை இடிபபித்து, குணதரவீச்சரம என்னும ஒரு சிவாலயபபிரதிஷ்டை செய்வித்தனன். பின்னர், திருநாவுக்கரசுநாயனார், திருவதிகைவீரட்டானததினின்றும புறபபட்டு, அருகிலிருக்கும திருவெணணைநல்லூர், திருவாமாத்தூர், திருக்கோவலூர முதலிய ஸ்தலங்களையெலலாநதரிசித்துப் பதிகமோதித் துதித்துக்கொண்டு, பெணணாடகத்திற்சென்று, திருத்தூங்கானை மாடததுக்கெழுந்தருளிப பரமசிவனைத்தொழுது துதித்து, ஐயனே! சமண்சமயச் சார்படைந்திருந்த இவ்வுடலைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்க அருவருக்கின்றேனாகலின், தேவரீருடைய முத்திரையை அடியேற்குத்தரித்தருளல்வேண்டுமென்று பதிகமோத, அவ்வணணமே பரமசிவத்தின் திருவருளால ஒருவருமறியாமல், ஒரு சிவபூதமவந்து சூலத்துடன விடையிலச்சினையைத் தம்முடைய தோட்களில் தரிக்க மகிழ்ந்து, அங்கிருந்தெழுந்தரு

ளி திருவாரூர்த்துறைக்கும், திருமுதுகுன்றுக்
கும்போய் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டு
அளவிலடங்காத அன்புமேலூரச் சிதம்பரத்
துக்கெழுந்தருளி,நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்
துப் பதிகமோதித் துதித்து, உழவாரப்பணி
செய்துகொண்டு சிலநாளங்கிருந்து விடைபெ
ற்றுக்கொண்டு, திருநாரையூரைப்பணிந்து பதி
கம்பாடி, சீகாழிக்குப்போய் திருஞானசம
பந்தமூர்த்தி நாயனாரைத் தரிசிக்கும்வண்டு
மென்னும் விருப்பத்தால எழுந்தருளி வர,
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தமது திரு
க்கூட்டத்துடன எதிர்வரக்கண்டு வணங்க,
நாயனார் அப்பரே! எழுந்திருமென்று தம்மிர
ண்டு திருக்கரங்களாலும் எடுக்க, திருநாவுக்
கரசுநாயனார் "அடியேன" என்று எழுந்து,
சீர்காழியிற்சென்று, சிவபெருமானைத் தரிசித்
துப பதிகமோதித் துதித்து, திருஞானசமப
ந்தமூர்த்திநாயனார் திருமாளிகையி லமர்ந்து,
சோழநாட்டினகண்ணுள்ள மற்றத்தலங்களை
யுந் தரிசிக்கவெண்டுமென்று திருஞானசமபந
தமூர்த்திநாயனாருடன் எழுந்தருளித் திருக்
கோலக்காவிற்சென்று பணிந்து பதிகமோதி,
அங்குநின்று தனித்தெழுந்தருளி மற்றுமுள்
ள தலங்களைத் தரிசித்து திருப்பதிகங்களபா
டிக்கொண்டு, திருச்சத்தி முற்றத்தில் சென்றி
றைஞ்சி சிவபெருமானைபபணிந்து, கூற்றுச்

ன்வருமுன் அடியேன் முடியில் சுவாமிகள் திருவடிசூடடடலவேணடுமெ என்று பதிகமோ தினா.

கபிலாயபதியானவா, திருநல்லூருக்குவா வென்றருள, அங்ஙனமே, திருநலலூாடை ந்து, ஆலயத்திற்சாஷ்டாங்கமாகப் பணியும் போது, சுவாமி திருவடிசூட்டத் திருத்தாண் டகமோதித்தொழுது, அங்குநின்று மற்றைய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு எழுந்தரு ளித் திஙகளூரென்னுந தலத்தைச்சார்ந்து, அப்பூதியடிகளுயனா் தமமிடத்தில் வைத்தி ருக்கும பேரனபுக்குள்ளமகிழ்ந்து, அவரதுதி ருமாளிகையிற்சென்று கண்டு, அவரது வேண் டுகோளால், அங்கமுதுகொள்ளச் சம்மதித்த மையால, நாயனாரது மனைவியார், அமுதுப டைக்க மூத்ததிருநாவுக்கரசென்னும் புத்திர னை வாழையிலை கொண்டுவருமபடியனுபப, அ வன் போனவிடத்தில் சர்ப்பந்தீணட, அபபி ள்ளை யிலையைக்கொண்டுவந்து தாயிடந்தந்து யாதொன்றுஞ் சொலலாமல் உயிர்நீங்கினன. அவர்கள் கணடு, விஷந்தீண்டிற்றென்று குறிப பாலறிந்துகொண்டு, அவ்வுருவத்தை மறைத் துவைத்து, திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குத் திரு வமுதுபடைக்க முயற்சிசெய்யுமபோது, அவ ர்களுக்குள்ளுண்டாயிருக்கும புத்திரசோபத தை நாயனாறிந்துகொணடு, பதிகமோதி அப்

பிள்ளையைப பிழைக்கச்செய்து, பின்பு, அப்பூ திபடிகளுடனமுதுகொணடு, அஙகிருந்து புற பபட்டு, மற்றததலங்களையுந தரிசிதது பதிக மோதித திருவாரூரிலெழுநதருளிப புறதிட ங்கொண்டாரைத்தொழுது திருப்பதிகமோதி த்துதித்துத் திருப்புகலூருக்கெழுநதருளி வ ருகையில, அங்குவநது வீற்றிருக்கும திரு ஞானசமபநதமூாத்திநாயனா கேள்விபபட்டு, எதிாகொணடுவரக்கணடு மகிழ்நது வணங்கி, திருபபுகலூரில வநது சேர்நது, சுவாமியைத் தரிசித்துப் பதிகமோதிச்சாததி, முருகநாய னா திருமடத்தில தஙகியிருநது, திருஞான சம்பநதமூாத்திநாயனா் திருவாரூருக்கெழுந தருளிவிட, அபபமூாத்திகள், அங்கிருக்குந் தலங்களைத் தரிசிததுவநது, மறுபடியும் திரு புகலூரில முருகநாயனா திருமடததில வீற றிருக்கத திருஞானசமபநதமூாத்திநாயனாரும அங்கெழுநதருளினர்.

அப்பால், அவ்விரணடுநாயன்மார்களும், திருவீழிமிழலையிற் சேரநதருளிப் பரமசிவ னை ததரிசித்துப பதிகமோதித் துதித்துக்கொ ணடிருக்குமபோது, காலமழைவருஷியாமல் பஞ்சகாலமதிகரிக்கவே, பரமசிவன் அவ்வடி யாாகள் பொருட்டுபபடிக்காசு தநதருள, அ தைக்கொணடு, வருகின்ற சிவனடியார்கள் யாவாக்கும அமுதுபடைத்துக் கொண்டிரு

ந்து, பின்பு, திருமறைக்காட்டென்னுந் தலத்திற் சென்று, வேதங்கள்பூசித்துச் சாத்திவிட்டுப் போனவண்ணமேயிருக்குந் திருக்கதவந் திறக்கும்படிக்குத் திருப்பதிகமோதி, வடதளியென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமானைச்சமணர்கள்மறைத்திருத்தலை, அரசனைக்கொண்டு நிவாரத்திசெய்து, அப்பால், அப்பமூர்த்தி தரிசித்துப் பதிகம்பாடி அவ்விடத்தினின்றும், திருவானைக்காமுதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு பதிகம்பாடி, திருப்பைஞ்ஞீலியைநோக்கிச் செல்லும்மார்க்கத்திலே, திருநாவுக்கரசுநாயனார் பசியினால் வருந்திவருவதை அறிந்து, சிவபெருமான் ஒருசோலையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி, ஒருபிராமணவடிவங்கொண்டு பொதிசோற்றுவைத்துக்கொண்டிருந்து, நாயனார் சமீபித்தவுடனே ஐயா, நீர்வழிநடந்து மிக இளைத்துப்போனீர், இப்பொதிசோற்றைப் புசித்து இந்தக்குளத்திலே சலபானம்பண்ணி இளைப்புநீக்கிக்கொண்டுபோம் என்றுசொல்லி பொதிசோற்றைக் கொடுத்தார்.

அப்பமூர்த்தி, அதைவாங்கிப் புசித்துச் சலபானம்பண்ணி இளைப்புநீங்கியபின், சுவாமியும் அவருடன்கூடிச்சென்று திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடனே மறைந்தருளினார். அப்பமூர்த்தி அதுகண்டு, திருவருளைவிய

நது, ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகமபாடி கைத்தொணடுசெய்து கொண்டிருநது, அதன்பின்னா, சோழநாட்டைக்கடநது, நடுநாட்டிலுள்ள திருவணணமலைமுதலிய ஸ்தலங்களையெலலாந தரிசித்துப பதிகமோதிச்சாத்தி, தொண்டைநாட்டுக்கெழுநதருளி, ஆங்குள்ள காஞ்சீபுரமுதலாய ஸ்தலஙகளையுந தரிசிததுத் திருக்காளத்திக்கெழுநதருளிச் சுவாமியைத் தரிசிக்கும போது, அங்குத்தோன்றின குறிப்பினல், ஸ்ரீ கயிலாயபதியைத் தரிசிக்கவேணடுமெனவுள்ளங்கொணடு, அஙகிருநதுபுறப்படடு, காடு, மலை, நாடுமுதலியவற்றைக்கடநது சென்று, ஸ்ரீமல்லிகாாசசுனமெனனுந்தலததிற்சோநது சுவாமியைத் தரிசித்துத் திருபபதிகமோதிச் சாத்தி விடைபெற்றுக்கொணடு, அப்புறமவடக்கிலெழுநதருளி, தெலுங்குதேசம், கன்னடதேசமுதலாகிய தேசங்களையுங்கடந்து சென்று, கங்காதீரமடைநது, காசிவிசுவநாதரைத் தரிசித்துத் துதிசெய்து, அவ்விடத்தில, தமது பரிசனங்களையெல்லாம நிறுத்திவிட்டு, அப்பால், தனியே கநத மூலபலங்களுண்பதையுந தவிர்ந்து, இரவும்பகலுமாக நடநது, மலைவழி, காட்டுவழியெலலாங்கடந்து, பாலைவனத்திற் போமபோது, அநகிலவெபபத்தால் கால்பாட்டளவுந்தேய, அப்பால், நடக்கமாட்டாமல,

கைகளையுனறிக்கொண்டு தாவித்தாவிச் செலல, அவைகள் மணிக்கட்டளவுநதேயவே, அதற்குமேல, மாாபினால உநதிச்சென்றும், அதுவுநதேயவே, புரணடுபுரணடுச் சென்றும், அதற்குஞ் சகதியிலலாமல, ஓய்நது பிரக்ஞைதபபியிருந்தனா.

பரமசிவன் திருவுளமிரங்கி, ஒரு பிராமணமுனிவா வேடமாகவநது சமீபதெய்தி, நீரிவ்வாறு வருநதி வநததெனன, அபபோது, பரமசிவததின தரிசனவிசேஷத்தால, அப்பமூாத்திகளுக்குக கொஞசம ஞாபகசக்தி வநது, ஸ்ரீ கயிலாயமலைககுச்சென்று சிவபெருமானை தரிசனஞ்செய்ய வேணடுமென்கிற விருபபத்தால, இவ்வாறுவந்தேனெனன, சுவாமியானவா, ஸ்ரீகயிலாயமலை மனிதாகள் சென்று தரிசிக்கக்கூடுவதோ வென்ன, எவ்வாற்றாலேனுங கயிலாயதரிசனஞ் செய்தாலல்லது மீளேனென்று சொலலினா.

அவ்வுறுதியையறிநத பரமசிவன், முனிவர் வடிவமறைநது, ஆகாயததிலெழுந்தருளி, அசரீரிவாக்கினால நாவுக்கரசே! எழுநதிருவென்று திருவாய்மலாநதருளினமாத்திரத்தில, அபபமூாததிகள் திருமேனி முன்போல பழுதின்றி விளங்க, உணாச்சிபெற்று ஆண்டவனே! அடியேனுக்கு ஸ்ரீகயிலாயதரிசனங் கடாட்சித்தல வேணடுமெனறு துதிசெய்தனா். சுவாமி

தாமெழுந்தருளுமபோதே யுண்டாக்கிய தடாகத்தைக்காட்டி, இதிலமூழ்கித திருவையாறிலவந்து கயிலாயதரிசனங காணக்கடவையென்று மீட்டும அசரீரிவாக்கால கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே அந்தத்தீர்த்தத்திலமூழ்கித்திருவையாற்றுத தீர்த்தக்கரையிலே றிச சுவாமிசந்நிதிக்குச்சென்று, நந்திதேவாமுதலாகிய சிவகணங்களும, முனிவாகளும, இந்திராதிதேவாகளும், வந்துநெருங்கியிருக்கவும, தேவதுந்துபிமுழங்கவும, வேதங்கள் கோஷிக்கவும, பாாவதிசமேதராய்க் கயிலாயபதிவீற்றிருந்த திருவோலக்கத்தைத் தரிசித்துபபேரானந்தமடைந்து, திருப்பதிகங்களோதிச்சாத்தினா.

அதற்குமேல, பரமசிவன் திருவருளால் கயிலாயத்தோற்றமறைந்து, பழையபடி ஆலயமாயிருக்கக்கண்டு, மனவருத்தங்கொண்டு, பின் ஒருவாறுதெளிந்து, திருப்பதிகங்கள்பாடி, மற்றுமுள்ள தலங்களைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனகிற அன்பினால விடைபெற்றுக்கொண்டு, அவ்விடமவிட்டு நீங்கிச்சென்று, திருப்பூந்துருத்தியென்னுந் தலத்துக்கெழுந்தருளிய பரமசிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதிததொழுது, கைத்தொண்டுசெய்து, அங்கொரு திருமடம ஏற்படுத்தி, அதிலவீற்றிருந்து காலங்கடோறுஞ் சுவாமியைத தரிசனஞ்செய்துகொ

ணடிருக்கையில், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் மதுரைக்கெழுந்தருளிச் சமணரை வாதிலவென்று, மறுபடிசோழநாட்டில வரு மபோது, அப்பமூர்த்தியைக்காணும விருப பத்தினால திருப்பூந்துருத்திக் கெழுந்தருள, அதனை அப்பமூர்த்திகளறிநது, எதிர்சென்று ஒருவருமறியாவண்ணம திருக்கூட்டத்துட்பு குநது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் எழு நதருளிவருகிற முத்துச்சிவிகையைத் தமது தோள்கொடுத்துத தாங்கிக்கொணடு வநதார. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருப்பூந துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, "அப்பர எங்குற்றார்" என்றுவினவ; அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி "அடியேன் தேவரீரைத்தாங்கி வருமபெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன்" என்றார. அவ்வார்த்தையைக் கேட்குமுன், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முத்துச்சி விகையைவிட்டு மிக்கவிரைவாக இழிநது, அ பபமூர்த்திகளைப்பணிய, அதற்குமுன்னமே அப்பமூர்த்திகள் பணிந்ததுகணட அடியார் களெலலாரும, அவ்விரணடு நாயன்மாரகளை யும வணங்கி, மகிழ்ச்சியினால ஆரவாரித்தார கள். அதன்பின்னர், திருஞானசம்பந்தமூர் த்திநாயனாரும், அப்பமூர்த்திகளும், ஆலயத் திற்கெழுநதருளிப பரமசிவனைத் தரிசித்துத் திருமடத்தில வநது இருவரும எழுநதருளி

யிருக்கையில, திருஞானசமபந்தமூர்த்தி நாய
னார், தாமமதுரையிற்சென்று சமணாகளைவா
திலவென்றதையும், பாணடியனுடைய கூனை
நிமிர்த்ததையும, அநநாடெங்கும விபூதியை
வளாத்ததையும, பாண்டிமாதேவி யாகிய ம
ங்கையாக்கரசியாா, மநதிரியாராகிய குலச்சி
றைநாயனா எனகிற இருவருடைய பெரு
மையையும, வாகீசருக்குச்சொலலி யருளி
னா. வாகீசா தாந தொண்டைநாட்டுக்குச்செ
னறு, அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிய
தைத் திருஞானசமபந்தமூாததி நாயனாருக்
குச்சொலலி யருளினர்.

அபபால், அப்பமூர்த்திகள் தாமும் மது
ரைக்கெழுநதருளிச் சொக்கநாதசுவாமியை
யும மீனாக்ஷியமமையையுந தரிசித்துப் பதிக
மோதிச்சாத்தி, பாண்டிமாதேவியும, குலச்சி
றையாரும, நினற சீரநெடுமாறனென்னும பா
ண்டியராசனும வநதுவணங்க, மகிழ்நது அவ
ாகருக்குக்கினியவாாததைகள் சொல்லி, அங்
கிருநதும புறப்பட்டு, இராமேச்சரத்துக்கெழு
நதருளி, இராமநாதரைத் தரிசித்துப பதிக
மோதிச்சாத்திச் சிலநாளங்கிருநது புறபபட்டு,
திருநெல்வேலி முதலாகிய பாண்டிநாட்டுள்ள
ஸ்தலங்களையெல்லாந தரிசித்து, மறுபடியுஞ்
சோழநாட்டில்வந்து, திருப்புகலூரிற்சோநது,
சுவாமியைத்தரிசித்து உழவாரபபணிசெய்து

கொண்டிருக்கும் நாளில், சிவபெருமான் இவருடைய தன்மையை உலகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு, உழவாரப்படையால், செதுக்குமிடந்தோறும், பொன்னும், நவரத்தினங்களு முண்டாகும்படி செய்தருள, அவைகளை ஓடுகள்போல மதித்துப்பொய்கையில் எறிந்துவிட, மேலும் இவரை மயக்கும்படி, பரமசிவன் அரம்பாஸ்திரீகளையனுப்ப, அவர்கள் வந்து தங்களாலானமட்டும் மோசமூட்டும்படிலாலனஞ்செய்ய, அதுகண்டு அப்பமூர்த்திகள் "உம்மாலிங்கென்ன குறையுடையேனுன்" என்னுந்திருத்தாண்டகமோத, அம்மாதர்களிவரை மயக்க நம்மாலாகாதென்றும்போய் விட்டார்கள். அதற்குமேல், திருநாவுக்கரசுநாயனார் பரமசிவனுடைய திருவருள் கூடுகிறவரைக்கும் அத்தலத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதிச் சாத்திக்கொண்டிருந்து, பின்பு, ஒருநாள் "எண்ணுகேனென் சொல்லி யெண்ணுகேனே" என்னுந்திருத்தாண்டகம்பாடி சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலச்சிறைநாயனார்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மணமேற்குடியிலே, குலச்சிறை நாயனாரென்பவ ரொருவரிருந்தார். அவர், விபூதி உருத்திராக்ஷந் தரிக்கின்றவர்களும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதுகின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை, உயர்குலம் இழிகுலங்களும், நற்குணம் தீக்குணங்களும் பாராமல் வணங்கித் துதிக்கின்றவர். அவ்வடியார்பலர் கூடிவரினும், ஒருவர் வரினும், அன்பினோடு எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவமுது செய்விக்கின்றவர். பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அனுதினமுஞ் சிந்தித்து துதித்து வணங்குகின்றவர். நெடுமாறர் என்னும் பெயரையுடைய பாண்டியருக்கு முதலமந்திரியானவர். அந்தப் பாண்டியருடைய மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டுக்குத் துணைசெய்கின்றவர். கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத்தைக் கெடுத்து, பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றைவளர்க்கும் பொருட்டு, பரசமய கோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிய சிறப்பினையுடையவர். வாதிலே, அந்நாயனாருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவிலே ஏற்றுவித்தவர். சுந்தரமூர்த்திநாயனாராலே திருத்தொண்டத் தொகையில் "பெருநம்பி" என்றுவியந்துரைக்கப்பட்டவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் புராணம்.

மிழலைநாட்டிலே, பெருமிழலையென்னும் ஊரிலே, சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்த பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் என்பவரொருவரிருந்தார். அவர் சிவனடியார்களைக் காணுந்தோறும், விரைந்தெதிர் கொண்டு வணங்கி, அவர்கள் குறிப்பறிந்து தொண்டுசெய்பவர். அவர்களை நாடோறுந் திருவமுது செய்வித்து, அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்களைக்கொடுப்பவர். அவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய பெருமையை அறிந்து, அவருடைய திருவடிகளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைதற்குரிய நெறியென்று அப்படிச்செய்துவந்தார். அதனால், அவர், அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அஷ்டமாசித்திகளையும் அடைந்து, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துவந்தார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, திருவஞ்சைக்களத்திற்சென்று திருப்பதிகம்பாடும் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குப் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே உத்தரகைலாயத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடையவூரிலிருந்துகொண்டே யோகப் பிரத்தியக்ஷத்தால்

அறிந்து, "சுந்தரமூர்த்திநாயனார் உத்தரகைலாயத்தை நாளைக்கு அடைய நானபிரிந்து இங்கேவாழமாட்டேன்" என்று நினைந்து "இனறைக்குயோகத்தினலே சிவபிரானுடைய திருவடியை அடைவேன்" என்று துணிந்து, யோகமுயற்சியினலே பிரமரந்திரந்திறப்ப, உடலினின்றும் பிரிந்து திருக்கைலாயத்திலவீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, காரைக்காலிலே, வைசியர்குலத்தில, தனதத்தன் என்பவன ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குப்புனிதவதியார என்கின்ற ஒருபுத்திரியார்பிறந்தார். அந்த தனதத்தன் அப்புனிதவதியாரை நாகப்பட்டணத்தில இருக்கின்ற நிதிபதி என்பவனுடைய புத்திரனுகிய பரமதத்தனுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்து, தனக்குவேறுபிள்ளையின்மையால், அவரைத்தன்னிடத்திலேவைத்துக்கொண்டான். புனிதவதியார், தமமுமுடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின், அவர்களைத்திருவமுது செய்வித்து, அவரவர

வேண்டிய பொன், இரத்தினம், வஸ்திரம் முதலாயின உதவுவார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, ஒருநாள், பரமதத்தனிடத்திற் காரியமூலமாக வந்தவர்கள் சிலர், அவனுக்கு இரண்டு மாம்பழம் கொடுக்க, அவன் அவைகளை வாங்கி, மனைவியாரிடத்திற் கனுப்பிவிட்டான் மனைவியார் அக்கனிகளை வாங்கிவைத்தபின்பு, சிவனடியார் ஒருவர் பசியினலவருந்தி அவர் வீட்டிற்சென்றார். புனிதவதியார், அவ்வடியாருடைய நிலையைக் கண்டு, கலத்தைவைத்துச் சோறுபடைத்து, அப்பொழுது கறியமுது பாகம்பண்ணப்படாமையால், தமமுடைய கணவனனுப்பிய மாம்பழங்களிரண்டினுள் ஒன்றைக்கொண்டுவந்துபடைக்க, அவ்வடியார் திருவமுதுசெய்து போயினர். பின், பரமதத்தன் வீட்டுக்குவந்து போசனம்பண்ணும்போது, மனைவியார் மற்ற மாங்கனியொன்றைக் கொண்டுவந்து வைத்தார். பரமதத்தன் மற்றொரு "கனியையுங்கொண்டுவந்துவை என்றான். மனைவியார் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானிக்க உடனே, அதிமதுரமாகிய ஒருமாங்கனி அவர் கையிலவந்திருந்தது அவர், அக்கனியை கணவனுடைய கலத்திலேபடைக்க, அவன், அதனை, உண்டு, அதன்சுவை தேவாமிர்தத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சிறந்தமையால "இதுமுன்நான்

தந்த மாங்கனியன்று, இதனை நீ எங்கேபெற்றாய்" என்றான். மனைவியார் அதைக்கேட்டு, நீர் தந்தகனிகளில் ஒன்றை, ஓரடியாருக்குக் கொடுத்து விட்டமையால், அதற்குநான் யாதுசெய்வேன் என்று பயந்து, பரமசிவனைத் தியானிக்க; அவருடைய திருவருளினாலே, இந்தக்கனி எனகையில் வந்திருந்தது எனறார். பரமதத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியாரைநோக்கி, "இந்தக்கனி சிவபிரானுடைய திருவருளினால கிடைத்ததாயின், இன்னும ஒருகனி அழைத்துத்தா" என்றான். புனிதவதியார், பரமசிவனைத் துதித்து இன்னும் ஒருகனிதநதருளல வேண்டுமென்று விண்ணபபஞ்செய்ய, அவ்வண்ணமே ஒருமாங்கனி அவாகையில வந்திருநதது. அவரதைக்கணவன் கையிற்கொடுகக, ஆச்சரியமடைநதுவாங்கினன் வாங்கியபழத்தைப்பின் காணுதவனாகி, மிகுந்த பயங்கொண்டு, அபபுனிதவதியாரைத் தெய்வமென நினைநது, அவரைப்பிரிநது வாழவேண்டுமென்று துணிந்து, தன் கருத்தைப பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல, மனைவியாரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான்.

ஒழுகுநாளிலே, ஒருமரக்கலஞ் செய்வித்து அதிலேறி தேசாந்தரமசென்று வாணிபஞ்செய்து, மீண்டும் பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஓர் நகரத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஒருவைசியனு

டைய மகளை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, பெருஞ்செல்வத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தான். அவனுக்கு அம்மனைவி வயிற்றிலே ஒருபெண்குழந்தை பிறந்தது. அவனதான் கூடிவாழ்தற்கஞ்சி நீக்கிய மனைவியாரைத் தான்வணங்குந்தெய்வமாகக்கொண்டு, அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெயரையே அந்தப்பெண்ணிற்கு இட்டான்.

பரமதத்தன் இப்படி இங்கே இருக்க, சுற்றத்தார்களிதை உணர்ந்து, புனிதவதியாரைத் தாமே அவனிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக, அவன், அதனை அறிந்து அச்சங்கொண்டு, தன்னுடைய இரண்டாம்மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்குவந்து அவருடைய பாதங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான். உடனே புனிதவதியார் தம்முடைய சுற்றத்தார்களிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க, அவர்கள் வெள்கி, பரமதத்தனைநோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்குவதென்னை என்றார்கள். அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அற்புதத்தைக் கண்டபடியால், இவர் மானுடப்பெண்ணல்லர் என்று துணிந்து, இவரைப்பிரிந்தேன், இவரைநான் தொழுந்தெய்வமென்று கொண்டமையால், நான்பெற்ற இக்குழந்தைக்கு இவர்பெயரைத்

தரித்தேன். அதுபற்றியே இவருடைய திரு வடியையும் வணங்கினேன் என்றான். சுற்ற த்தார்கள், இது என்ன ஆச்சரியம் என்று, திகைத்து நின்றார்கள்

புனிதவதியார், கணவன்சொல்லிய வார்த் தையைக்கேட்டு, பரமசிவனுடைய திருவ டிகளைச்சிந்தித்து, "சுவாமீ, இவனுடைய கொள்கை இதுவாயின், இனி, இவன்பொ ருட்டுத்தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொ தியைநீக்கி, தேவரீரைச்சூழ்ந்து நின்று து திக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்குத்த ந்தருளல வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அந்தக்கணத்தே, பரமசிவனுடைய திருவரு ளினாலே, மாமிசமுழுதையும் உதறி, என புடம்பாக, மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வ ணங்கும் பேய்வடிவமாயினார். அப்பொழுது, தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தார்கள். தேவதுந் துபிகள் ஒலித்தன. அதுகண்ட சுற்றத்தாரெ ல்லாரும் அஞ்சி, அவரை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

புனிதவதியார், தமக்குச் சிவபெருமானு டைய திருவருளினாலே கிடைத்த ஞானத் தைக்கொண்டு, அற்புதத் திருவந்தாதியும், திருவிரட்டைமணிமாலையும்பாடி, திருக்கை லாயகிரிக்குப் போகவிரும்பி அங்கேகாலினால நடத்தல தகுதியன்றென்று ஒழிந்து, தலையி

ஞலே நடந்துபோய், மலையில் ஏறும்பொழுது உமாதேவியார்கண்டு, பரமசிவனை வணங்கி நின்று, சுவாமீ, இங்கேதலையினலே நடந்துவருகின்ற என்புடம்பை யுடையவராது அன்பின் மகிமை இருந்தபடி என்னை என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இங்கேவருகின்றவள் நம்மைத் துதிக்கின்ற அம்மை என்றறி. இந்தப்பெருமைபொருந்திய வடிவத்தையும் வேண்டிப் பெற்ருள் என்ருர். பின்பு, புனிதவதியார் சமீபத்தில் வந்தவுடனே, உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு, அவரைநோக்கி, "அம்மையே" என்றழைத்தார். அதுகேட்டு புனிதவதியார் "அப்பா" என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவருடையதிருவடிகளிலேவிழுந்துநமஸ்கரித்து எழுந்தார். சுவாமி அவரைநோக்கி, உனக்குவேண்டும் வரம் யாது என்றுவினவ; புனிதவதியார் வணங்கிநின்று, சுவாமி, அடியேனுக்கு இறவாதபேரின்பமயமாகிய அன்புவேண்டும், இனிப்பிறவாமைவேண்டும்; பிறக்கினும் தேவரீரை ஒருகாலமும் மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் தேவரீர் திருநிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது, தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனுகி, தேவரீரைப்பாடிக்கொண்டிருத்தல்வேண்டும் என்று, விண்ணப்பஞ்செய்தார். சுவாமி அவரைநோக்கி, நீ தென்றிசையிலுள்ள, ஆலங்காட்டிலே நம்மு

டைய நடனத்தைத் தரிசித்து பேரானந்தத் தோடு நம்மைப்பாடிக்கொண்டு இரு என்று அருளிச்செய்தார். அம்மையார், சுவாமியை நமஸ்கரித்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு, திரு வாலங்காட்டிற்குத் தலையினால நடந்துசென்று, சுவாமியினுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து, "கொங்கை திரங்கி" என்னும் மூத்ததிருப்பதிகத்தையும், "எட்டியிலவமீகை" என்னுந் திருப்பதிகத்தையும் பாடினார். அவர் சுவாமியினுடைய தூக்கியதிருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு எக்காலமும் இருக்கின்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பூதியடிகளுயனூர்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திங்களூரில், பிராமணகுலத்தில், சிவபக்தி அடியாரபக்திகளிற் சிறந்தவராகிய அப்பூதியடிகளுயனூர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர், சிவானுபூதிமானாகிய திருநாவுக்கரசு நாயனூருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று, அவர்மேலேமிகவும் அன்புகூர்ந்து, தமமுடைய வீட்டிலுள்ள அளவைகள், தாராசுகள், பிள்ளைகள், பசுக்கள்முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாயனூருடைய பெயரை

பேசொலலிவருவார். இன்னும், அவாமேலா
சையினுலே, திருமடங்கள், தண்ணீர்ப்பந்தா,
குளங்கள், திருநந்தனவனங்கள் முதலியவற்
றையும அநநாயனு பெயரினுற்செய்துகொ
ணடிருந்தார்.

இருக்குநாளிலே, அத்திருநாவுக்கரசுநாய
னா, திருப்பழனமென்னும ஸ்தலத்தை வண
ங்கிக்கொண்டு,பிற ஸ்தலங்களேயும வணங்கும்
பொருட்டு, அநதத்திங்களூருக்குச்சமீபமாகி
ய வழியே செலலுமபொழுது, ஒருதண்ணீ
ர்ப்பந்தரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசுநாய
னர் என்னும்பெயர் எழுதப்பட்டிருத்தலைக்க
ண்டு, அங்குநின்றவாகளை சிலரைநோக்கி, இத்
தண்ணீர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச் செய்தவ
ர் யாவர் என்றுவினவ, "அவர்கள் இப்பந்தரை
மாத்திரமன்று; இவ்விடத்தெங்குமுள்ள அற
ச்சாலைகள், குளஙகள், திருநந்தனவனங்களெ
ல்லாவற்றையும் அப்பூதியடிகளுயனுரென்ப
வா, இத்திருநாவுக்கரசுநாயனுர் என்னும்பெ
யராலேயே செய்தனர்" என்றார்கள். அதை
த்திருநாவுக்கரசு நாயனுர்கேட்டு, அப்பூதியடி
களுயனுர்வீட்டிற்குச்செலல, உள்ளிருந்த அ
ப்பூதிநாயனுர் கேள்வியுற்று, விரைந்துசென்று
வணங்கி, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு
எதுபற்றி எழுந்தருளினீர்" என்று வினவ,
திருநாவுக்கரசுநாயனா "நாமதிருப்பழனத்தை

வணங்கிக்கொணடுவருமபொழுது, வழியிலே நீரவைதத தணணீரபபநதரைக் கணடும, அ பபடியே நீ செய்திருக்கின்ற பிறதருமங்களை க்கேட்டும, உமமைககாணவிருமபி இங்கேவந தோம்" என று சொலலி, பினபு, "சிவனடியா ர்கள்பொருட்டு, நீரவைத்த தணணீரப்பநதரி லே உம்முடைய பெயரை எழுதாது வேறொ ரு பெயரை எழுதியதற்குக் காரணமயாது" என்று வினவ, "நீ நலலவாா்தைதை அருளிச் செய்தீரிலலை பாதகாகளாகிய சமணாகளோ டுகூடிப் பலலவராயன்செய்த விககினங்களை ச் சிவபததிவலிமையினாலே ஜெயிதத பெருந தொணடரது திருபபெயரோ வேறொரு பெ யரென்று கோபிதது, நீ இநதக் கொடுஞ் சொலலை நான கேடகுமபடி சொன்னீா. கற் றூணியைக்கொணடு கடல கடநத அநத நாயனாருடைய மகிமையை இவ்வுலகததிலே அறியாதவர் யாருளா' நீ சிவவேடத்தோடு நின்று இவ்வாாத்தை பேசினீா. நீா எங்கே இருக்கின்றவர் சொலலும்" என்றாா.

திருநாவுக்கரசுநாயனார், அவ்வப்பூதியடிக ளுடைய அனபை அறிநது, "ஆருகதசமயப படுகுழியினின்றும எறுமபொருட்டுப் பரம சிவன் சூலைநோயை வருவித்து ஆட்கொள் ளப்பெற்ற உணாவிலலாத சிறுமையேன் யா ன் என்று அருளிச்செய்தாா. உடனே, அப

பூதிநாயனார், இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேலே குவிய, கண்ணீர் சொரிய, உரைதடுமாற, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, பூமியிலே விழுந்து; திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைப் பூண்டு சந்தோஷமேலிட்டதனாலே வீட்டினுள்ளே சென்று, மனைவியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிற சுற்றத்தார்களுக்கும் தெரிவித்து, அவர்களோடும், அந்நாயனாரை வணங்கும்படி செய்து, "சுவாமி, தேவரீர் இங்கே திருவமுதுசெய்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, அவரும் அதற்கு உடன்பட்டருளினார்.

பின்பு, அப்பூதிநாயனார் திருவமுது சமைப்பித்து, தங்கள் புத்திரராகிய மூத்த திருநாவுக்கரசை வாழைக்குருத்து அரிந்துகொண்டு வரும்பொருட்டு அனுப்ப, அவர்விரைந்து தோட்டத்திற் சென்று, வாழைக்குருத்து அரியும்பொழுது, ஒரு பாம்பு அவருடைய கையிலே தீண்ட, கொய்த குருத்தை வேகத்தோடு கொண்டோடி வந்து, தாயார் கையிலே நீட்டி, கீழே விழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு, தந்தையாரும் தாயாரும் தூக்கித்து, சவத்தை வீட்டுப்புறத்து முற்றத்தின் ஓர் பக்கத்திலே பாயினாலே மறைத்துவைத்துவிட்டு, திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடத்திற் சென்று, "சுவாமீ, எழுந்தருளித் திருவமுது செய்யவேண்டும்" என்று

பிரார்த்திக்க, நாயனா எழுந்து, கைகால சுத்திசெய்துகொண்டு, வேமூராசனத்திலிருந்து, விபூதி தரித்து, அப்பூதி நாயனருக்கும, அவா மனைவியாருக்கும விபூதி கொடுதது, புதல்வர்களுக்கும கொடுக்குமபோது, அப்பூதிநாயனரை நோக்கி, "நாம இவாகளுக்கு முன்னே விபூதி சாத்தும்படி உமமுடைய ஜேஷ்ட புத்திரரை வருவியும்" எனறா. அபபூதி நாயனா இபபோது, அவன் இஙகு உதவான் என்றா. திருநாவுக்கரசுநாயனா அதைக்கேட்டவுடனே, சிவபிரானுடைய திருவருளினலே தமமுடைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு தடுமாற்றநதோனற, அபபூதிநாயனரை நோககி, அவன என செய்தான் உணமைசொல்லும என்றா. அபபூதிநாயனர் அஞ்சி நடுக்குற்று, வணஙகி நினறு, நிகழ்நத சமாசாரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தாா. திருநாவுக்கரசுநாயனர், அதைக்கேட்டு சிவாலயத்துக்கு முன்சென்று, சவத்தை அங்கே கொணர்வித்து, விஷத்தை நீக்கியருளுமபொருட்டு, சிவபெருமான் மேலே திருபபதிகம் பாடினா. உடனே, அப்புத்திரர் உயிர் பெற்றெழுந்து, திருநாவுக்கரசு நாயனருடைய திருவடிகளிலே விழுந்துநமஸ்கரிக்க, விபூதி கொடுத்தருளினர். அப்பூதி நாயனரும மனைவியாரும் தங்கள் புத்திரர் பிழைத்தமையைக் கணடும் அதைக்

குறித்துச் சந்தோஷியாமல, நாயனா திருவமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக் குறித்து சிந்தைநொந்தாாகள். திருநாவுக்கரசு நாயனா அதனை அறிந்து, அவாகளோடுமே வீட்டிற் சென்று, அபபூதி நாயனாரோடும அவர் புத்திரர்களோடுமே ஒருங்கிருந்து திருவமுது செய்தருளினா. அபபடியே சிலநாள் அங்கிருந்து, பின், திருப்பழனத்திற்குப் போயினா. அபபூதியடிகளுயனா சைவசமயாசாரியராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய திருவடிகளைத் துதித்தலே தமக்குப பெருஞ்செலவமெனக் கொணடு வாழ்ந்திருந்து சிலகாலஞ் சென்ற பின்பு, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தாா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலநக்கநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையிலே, பிராமணர்குலத்தில், திருநீலநக்கநாயனாரென்பவர், ஒருவர் இருந்தார். அவர்வேதத்தின் உள்ளுரையாவது, பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும், சைவாகம விதிப்படி சிவார்ச்சனை பண்ணி, சிவபத்தர்களுக்குத் திருவமுதுசெய்வித்

தல் முதலாகிய பலவகைப்பட்ட பணிகளை யும செய்வார. அபபடி செய்யுநாளிலே, ஒரு திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில், சிவபூசையை முடித்துக்கொணடு, அந்தஸ்தலத்திலுள்ள அயவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியை அருச்சிக்கவிருமபி, தமமுடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும உபகரணங் களைக் குறைவறக்கொண்டுவர, அவ்வாலயத் திற்சென்று, பூசைபண்ணிப பிரதக்ஷணம் செய்து, சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து இருந்துகொணடு, வேதாகமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங் களின் உணமைபபொருளாகிய, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷ ரத்தைச்சபித்தார். சபிக்கும்போது, ஒரு சில மபிமேலே நின்று வழுவி சிவலிங்கத்தின்மே ல்விழுநதது. அதைச்சமீபத்திலே நின்ற மனை வியாாகண்டு,அச்சமடைந்து விரைந்து குழை நதைமேல விழும சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித் துமிபவாபோல்,அன்பு மிகுதியினாலே அநதச் சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிக்தார். திருநீல நக்கநாயனா அதைக்கண்டு, தமமுடைய கண் ணைப் புதைத்து "அறிவில்லாதவளே, சிவலி ங்கத்தின்மேலே விழுந்த சிலம்பியை வேறொ ருபரிசினாலே நீக்காமல், முற்பட்டு வந்து ஊ தித்துமிந்தாய்; அநுசிதத்தைச்செய்த உன் னை நான் இனித்துறந்தேன்; நீங்கிவிடு" என் றார். அப்பொழுது, சூரியஸ்தமனமாயிற்று.

மனைவியார், நாயகருடைய ஏவலினாலே ஒரு வழி நீங்க, நாயனார் பூசையைமுடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திருமபிவிட்டார். மனைவியார் அஞ்சுகின்ற உள்ளத்தோடும் அவருடன் செலலமாட்டாதவராகி ஆலயத்தில இருநதார்.

அன்றிரவில், நாயனார் நித்திரைசெய்யும் பொழுது, பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, தமமுடைய திருமேனியைக்காட்டி, உன்மனைவிமனம்வைத்து ஊதித் துமிந்த இடமொழிய, இப்புறம சிலமபியின் கொப்புளம் என்று சொல்லியருளினார். நாயனார், அச்சத்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்து எழுந்து கூத்தாடினா, பாடினார், சிவபிரானுடைய திருவருளை வியநது நின்று அழுதார். விடிந்தபின், ஆலயத்துக்குப்போய், சுவாமியை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பினார். அதற்குப்பின், முன்னிலும் மிகுநத மகிழ்ச்சியோடு சிவார்ச்சனையும், மகேசுரபூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படியிருக்கு நாளிலே, பரமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய மகிமையைக்கேள்வியுற்று அவருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைத் தரிசிக்கவேண்டு

மென்னும் அத்தியந்த ஆசையை உடையவ ராயினார். அப்படியிருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார், அய்வந்திநாதரை வணங்கும் பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் சாத்தமங்கைக்கு எழுந்தருளிவர, திருநீலநக்கநாயனார் கேள்வியுற்று, தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் சமஸ்தரோடும் அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து தமமுடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், திருவமுது செய்வித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அன்றிரவிலும் அங்கேதானே திருவமுதுசெய்து, விடிந்தபின், அய்வந்தியிற்சென்று சுவாமிமேலே திருநீலநக்கநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடி, சிலநாளங்கிருந்து பின், திருநீலநக்கநாயனாருக்கு விடைகொடுத்து, அந்தத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கி அருளினார். திருநீலநக்கநாயனார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் செல்லும் ஸ்தலங்களிலே இடைநாட்களிற் சென்று அவரோடிருந்து பின் திரும்பிவிடுவார். இப்படி நெடுநாட் சென்றபின், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய திருமணத்தைத்தரிசித்து சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமிநந்தியடிகணாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, ஏமப்பேறூரில், பிராமணர்குலத்தில, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைமிகுந்த அனபோடுவணங்குதலே இன்பமெனக்கொணட நமிநந்தியடிகள் என்பவர், ஒருவரிருந்தார. அவாபலநாளும் திருவாரூருக்குபபோய் வன்மீகநாதரைவணங்குவார். ஒருநாள், வணங்கிக்கொண்டு புறபபட்டுத் திருமுன்றிலையடைந்து, பக்கத்திருக்கின்ற அரநெறியென்னும் ஆலயத்துட்புகுந்து சுவாமியைநமஸ்கரித்து, இரவிலே அங்கே எணணில்லாததீபமேற்றுதற்கு விருமபி மாலைக்காலமாதலைக்கண்டு, சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அதுசமணர்வீடென்றுஅறியாமையினலே புகுந்து, சிவாலயத்தில்விளக்கேற்றுதற்கு நெய்தாருங்கள் என்று கேட்டார. அதற்கு, அவர்கள்கையிலே சுவாலிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விளக்குமிகையன்றோ? இங்கேநெய்யில்லை, விளக்கெரிபபிராகில "நீரைமுகந்து எரியும்" என்றூர்கள். நாயனர் அந்தச்சொல்லைப் பொறுதவராகி, சுவாமிசந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார.

அப்பொழுது, ஆகாயத்திலே நமிநந்தியே நீ உன்னுடைய கவலையைநீக்கு, இதற்குச்சமீபத்திலிருக்கின்ற குளத்தில நீரைமுகந்து கொண்டுவந்து விளக்கேற்று என்று, ஒரு அச

நீரிவாக்குத்தோன்றிற்று. நமிநந்தியடிகள் அதைக்கேட்டு, குளத்தில இறங்கிசிவநாமத்தை உச்சரித்து நீரைமுகந்துகொண்டு, திருக்கோயிலிலவந்து அகலிலே அந்நீரைவார்த்து விளக்கேற்றினார். அதுசுடர்விட்டெழுநதது. அது கண்டு, அவ்வாலயமுழுதிலும் சமணர்களெதிரே மிகுந்தகளிப்புடனே நாடறிய நீரினலே திருவிளக்கெரித்தார. இதேபிரகாரம் பகல்முழுதினும் திருத்தொண்டுகள்செய்து, இரவிலே எங்கும விளக்கேற்றுவார.

இப்படிநிகழுங்காலத்திலே, தண்டியடிகளாலே சமணாகள் நாசமடையத் திருவாரூர் பெருமை அடைந்துவிளங்கியது. சோழமகாராஜா நமிநந்தியடிகணாயனாரே அத்தியக்ஷராக வன்மீகநாதருக்கு வேண்டும் நிபந்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்தார். நமிநந்தியடிகள் வீதிவிடங்கப்பெருமானுக்குப் பங்குனிமாதத்திலே மகோற்சவம் நடத்துவித்தார். நடத்துவிக்கும்பொழுது, சுவாமி, ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள, சகலசாதியாரும ஒருங்கே சேவித்துப்போனார்கள் நமிநந்தியடிகளும் சேவித்துப்போய், சுவாமி திருமபித்திருக்கோயிலிலேபுக, நமிநந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஊரையடைந்து வீட்டினுள்ளேபுகாமல் புறக்கடையிலேபடுக்க, மனைவியார்வந்து உள்

ளே எழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும், அக்கினிகாரியத்தையும முடித்துக்கொண்டு பள்ளிகொள்ளும என்றார். நமிநந்தியடிகள், இன்றைக்குச் சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தளிய போது, நானும்சேவித்துப்போனேன். சகல சாதியுமகலந்து வந்தபடியால் தீட்டுண்டாயிற்று. ஆதலால், ஸ்நானமபண்ணிப்பிராயசித்தஞ் செய்துகொண்டே உள்ளேபுகுந்து சிவார்ச்சனையைத் தொடங்கல்வேணடும். அதற்கு நீ ஜலமுதலாயின கொண்டுவா என்று சொல்ல, மனைவியாரும் கொண்டுவருமபொருட்டு விரைந்துசென்றார். அப்பொழுது, நமிநந்தியடிகணாயனார் சிறிதுறக்கமவர, நித்திரைசெய்தார். வீதிவிடங்கப்பெருமான, அவருக்குச் சொர்ப்பனத்திலே தோன்றி, திருவாரூரிலே பிறந்தவர்களெல்லாரும் நமமுடைய கணங்கள், அதை நீகாண்பாய் என்றுசொல்லிமறைந்தருளினர். நமிநந்தியடிகள் விழித்தெழுந்து, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையைமுடித்து, மனைவியாருக்கு நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி விடிந்தபின், திருவாரூருக்குப்போய், அந்தத்திருப்பதியிலே பிறந்தவர்களெல்லாரும் சிவசாரூப்பியமுள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து, அவர்கள், அவ்வுருவம் நீங்கி முன்போலாயினமையுங்கண்டு, அடியேன் செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருளும் என்று

சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார். பின்பு, திருவாரூரிலேதானே குடிபுகுந்து, நெடுங்காலம் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டிருந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு "ஆணிப்பொன்" என்று திருநாவுக்கரசுநாயனாராலே தேவாரப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டார். இவர், இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்தலோகங்களும் தொழும்படி திருப்பணிகளைச்செய்துகொண்டிருந்து, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநின்றசருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

வம்பறவரிவண்டுச்சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, மிகுந்த வளப்பத்
துடன் வீறிவிளங்கும், சீகாழிப்பதியில் வா
ழும பிராமணகுலோத்துங்கராய்க் கௌணிய
கோத்திர வுற்பவராகிய சிவபாதவிருதயரும்,
அவர்மனைவி பகவதியாருஞ் செய்ததபோபல
த்தினலே, உலகமுய்யும்படி தோணியப்பர் அ
ருள்செய்யத்திருவாதிரைநக்ஷத்திரத்தில் திரு
வவதாரஞ்செய்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரென
னுந் திருநாமம்பெற்றுவளர்ந்து, மூன்றாம்வய
தில், சிவபாதவிருதயர் ஸ்நானஞ்செய்யச் செ
லலும்போது, அவருடன் எழுந்தருளி, அவர்
தீர்த்தக்கரையி லிருக்கும்படி வைத்துத் தீர்
த்தத்துக்குள் மூழ்கி அகமருஷண மந்திரஞ்
செபித்து எழுவதற்குமுன், பிள்ளையாருக்கு
ப் பண்டையுணர்ச்சி உண்டாய்ச் சுவாமியினு
டைய திருவடியைப்பிரிந்திருக்கு மனவருத்
தத்தை யுட்கொண்டு, பிதாவைக் காணாமை
யால், குழந்தை அழுங்குறிப்புப்போலத் தோ
ணியப்பர் வீற்றிருக்கும், ஆலயத்தின் சிகர

ந்தைநோக்கி "அம்மேயப்பா" வென்று கண்ணீர் பெருக விட்டுக்கொண்டிருக்கக் கண்டு, தோணியப்பார் திருவுளமிரங்கிக் கிருபைகூர்ந்து ரிஷபவாகனத்தின்மேல், பாாவதிசமேதரா யாரோகணித்துக்கொண்டு வந்து, திருமுலைப்பால கொடுக்கும்படி பாாவதிதேவியாருக்குக் கட்டளையிட, அமமையாா சமீபத்தில வந்து, பொற்கிண்ணத்தில், திருமுலைபபாலுடன் ஞானமாகிய அமுதமுங்கலநது தந்தருளவுணடு, அழுகைதீர்நதிருக்கையில, பிதா வநது பார்த்து, இப்பால் கொடுத்தவர்கள் யாவரென்று பயமுறுத்திக் கேட்கையில், இவர் கொடுத்தாரென்று கைவிரலாற்சுட்டித் "தோடுடைய" செவியனென்னுந் திருத்தேவாரப் பதிகமோதிச் சுவாமியைக்காட்ட, அவர் ஆனனந்தமடைநதனர்.

அன்றுமுதல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் என்னுந் திருநாமங்கொண்டு, ஆலயத்திற்சென்று தரிசித்துப்பிதாவானவர், தம்தோளிலேந்திக்கொண்டுவரத் திருமாளிகையிலெழுந்தருளியிருந்து, பின்பு, திருக்கோலக்கா என்னுந தலத்துக்கெழுந்தருளித் திருக்கரங்களையொத்தித் திருப்பதிகமோதுகையில், சுவாமி கிருபைகூாந்து பொற்றாளங் கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு, வணங்கித்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து முன்போலத் திருமா

ளிகையில்வந்திருந்து, காலந்தோறுந் தோணி
யப்பர் சந்நிதிக்கெழுந்தருளித் தேவாரமோ
தித்துதிசெய்துகொண்டு வீற்றிருக்கும்போ
து, நாயனாருடைய தாயார் ஜனனக்ஷேத்தி
ரமாகிய திருநனிபள்ளியிலிருக்கும் பிராமண
ர்கள்வந்து நாயனாருடைய திருவடிகளை வண
ங்கித் தங்கள் பதிக்கெழுந்தருளிவந்து, பரமசி
வனைத்தொழல வேண்டுமென்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்யத் திருவுள்ளமிசைந்தருளித் தோ
ணியப்பரைத் தரிசித்துத் தேவாரமோதித்
துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருநனிப
ள்ளியேயன்றி, மற்றக்ஷேத்திரங்களிலுஞ்செ
ன்று, பரமசிவனைத்தரிசிக்கவுள்ளங்கொண்டு,
திருநனிபள்ளியிற்சேர்ந்து, பரமசிவனைத்தரி
சித்துத் திருப்பதிகமோதியங்கு வீற்றிருக்கு
மநாளில், திருத்தலைச்சங்காடு என்னும் பதியி
லிருக்கும் பிராமணர்கள் யாவரும் வந்துசேர்
ந்து, நாயனாரைக்கண்டு தரிசித்துப் புகழ்ந்து
தங்கள் திருப்பதிக்கெழுந்தருள வேண்டுமெ
ன்ன, அவர்களுடன் சென்றருளி ஆலயத்தை
யடைந்து, சிவபெருமானைத்தரிசித்துத் தே
வாரமோதித்துதித்து, அங்கிருந்து திருவலம்
புரம்,திருச்சாய்க்காடு, திருவெண்காடு, தென்
திருமுல்லைவாயிலென்னுந் தலங்களிற்சென்று
தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதி,மீண்டும் சீர்காழி
க்கெழுந்தருளி, அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுச்

சென்று, திருமயேந்திரபபள்ளி, திருக்குருகா வூருள்ளிட்ட ஸ்தலங்களிலும, இன்னும சமீ பத்திலிருக்குந தலங்களிலுஞசேர்ந்து, சுவா மியைத்தரிசித்துத திருபபதிகமோதிச்சாத்தி, சீகாழியிலவநது தோணியபபாரைத் துதி செய்துகொணடிருந்தனர்.

இபபடியிருக்குநாளிலே, திருநீலகண்டயா ழ்ப்பாணா,பத்தினியாருடன் வந்ததைக்கேள் விபபடடுப போயழைததுக் கொண்டுவந்து, தோணியப்பா ஆலயததின் கோபுரவாயிலுக் குச்சமீபத்திற்போய்த்தரிசனஞ் செய்வித்துவ ந்து, வேறேயிடங்கொடுத்து விருந்துசெய்வித் து உபசரிக்க, திருநீலகணட யாழ்ப்பாணநாய ஞர், ஆளுடையபிள்ளையாரருளிச்செய்த திரு ப்பதிகங்களை அடியேன் யாழிலமைத்து வாசி க்கும்படி கட்டளையிட்டருளலவேண்டுமென் று விண்ணபபஞ்செய்ய, நாயஞா மகிழ்ச்சியு டன் சமமதித்ததனுல, அன்றுமுதல திருநீல கண்டயாழ்பபாணா, திருப்பதிகங்களை யாழி லமைத்து வாசித்துக்கொண்டு நாயனுரைவிட் டுப் பிரியாமலிருக்கையில், நடராஜ மூர்த்தி யைத்தரிசிக்கவேண்டுமென்னு மன்புமேலிடச் சிதம்பரத்துக்கெழுந்தருளி, ஏழ்நிலைகோபுரங் களைக்கண்டவுடன் விழுந்துபணிந்து, உள்ளெ ழுந்தருளிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நடராஜமூ ர்த்தியைத் தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதியான

ந்தபாஷ்பம் பெருகப்பரவசமடைந்து விடை
பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து, அங்குவசிப
தற்கஞ்சித் திருவேட்களத்திற்சென்று பரம
சிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்
து விடைபெற்றுக்கொண்டு வந்து,வசிக்குமிட
மந்தத்தலமாக உட்கொண்டு,அங்கிருந்து நட
ராஜமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டி
ருக்கும்நாளில, தில்லைவாழந்தணர்கள் நடரா
ஜமூர்த்தியை அருச்சிக்கும்படியான பேறுபெ
ற்றாகளே என்னுங்கருத்துடன், ஒருநாள்
சிதம்பரத்துக்கெழுந்தருளுகையில, தில்லைவா
ழந்தணர்கள் சிவகணங்களா யிருக்கக்கண்டு,
தரிசித்து யாழ்ப்பாணருக்குங் காண்பித்து,
சிற்சபைக்கெழுந்தருளி நடராஜமூர்த்தியைத்
தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து
விடைபெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து, திருநீ
லகண்டயாழ்ப்பாணர் வேண்டுதலினால், அவ
ருடைய ஜனனபூமியாகிய, திரு எருக்கத்தம்
புலியூர் முதலாகிய சிவஸ்தலங்களிற் சென்று
சேர்ந்து, முறைப்படி சுவாமியைத்தரிசித்துப்
பதிகமோதித்துதிசெய்து, பின்பு, திருமுது
குன்ற மென்னும் விருத்தாசலத்தைச் சேர்ந்
தருளி, இறைவரைவணங்கித் திருப்பதிகமோ
திச்சாத்தி, சிலநாளங்குவீற்றிருந்து புறப்பட்
டு, திருப்பெண்ணாடகமென்னுந் தலத்திற்செ
ன்று, அங்குதிருத்தூங்கானை மாடம் என்னும்

ஆலயத்தில வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியைத்தொ ழுது, திருப்பதிகமோதித்துதித்து, அங்கிருந் தெழுந்தருளித் திருநெலவாயி லரத்துறைக் குப்போக விரும்பி, திருவடிவருந்தப பையப் பையச்சென்று, அன்றிரவு பிள்ளையாா அடி யாாகளோடும அப்பதியிலேயே தங்கினா.

திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கட வுள், தமமுடைய திருக்குமாரராகிய திருஞா னசம்பந்தமூாத்தி நாயனாருடைய வழிவருத் தத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, அவா ஏறுத ற்கு முத்துச்சிவிகையும, நிழலுக்கு முத்துக் குடையும, ஊதுதற்கு முத்துசசின்னங்களு ம கொடுத்தருளத் திருவுளங்கொணடு, அந்த ஸ்தலத்தில இருக்கின்ற பிராமணாகளுக்கெல் லாம தனித்தனியே சொாப்பனத்திலே தோ ன்றி, நம்மிடத்துக்கு வரும "ஞானசம்பந்த னுக்கு இவைகளைக்கொணடுபோய்க் கொடுங் கள்" என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினா. உடனே, பிராமணாகள் விழித்தெழுந்து,மகிழ் ந்து, ஆலயத்திலேவந்து திருக்காப்பைநீக்கி, முத்துச்சிவிகை முதலியனவற்றையுங்கண்டு வியந்து, வாத்தியங்கள்முழங்க, சிவனடியார்க ள் ஹர ஹர என்னும ஓசையொலிக்க ஆளு டையபிள்ளையாரிடம் சென்று, வணங்கி நின் று, இவைதிருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தந்த பொருள்கள், ஏற்றருளும என்

ராகள். பிள்ளையார் தாம்கணட சொப்பன த்தின்படி அதைக்கேட்டுத் திருவருளை விய ந்து "எந்தையீசனெம்பெருமான்" என்னு ந்திருப்பதிகம்பாடி, திருவருள் வடிவாகிய மு த்துச்சிவிகையை வலஞ்செயது, பூமியிலே வி ழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத் தை ஓதிக்கொண்டு, உலகமெல்லாம உயயும படி அதில ஏறியருளினா

அதன்பின்னா, முத்துச்சிவிகையில எழுந் தருளித் திருவரத்துறையிற்சென்று சிவிகை விட்டிழிந்து, சிவசந்நிதியிற்போய்முறைப்படி வணஙகிப பதிகமோதித்துதிசெய்து, சிலநாள ங்கிருந்து, மறுபடியும சீகாழிக்கெழுந்தருளு மபோது, திருப்பழுவூர், திருவிஜயமங்கை, தி ருவைகாவூா, திருபபுறமபயம, திருச்சேய்ஞ லூர், திருபபனந்தாள், திருப்பந்தணநல்லூா, திருவோமாம்புலியூா, திருவாளொளிபுற்றூா, திருக்கடமபூா, திருநாறையூா, திருக்கருப்பறிய லூா என்னுந்தலங்களில சுவாமியை தரிசித்து த்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து, சீர்காழியிற் போய்ச்சேர்ந்து, தோணியப்பாரைத் தரிசித் துத்திருப்பதிகமபாடிக்கொணடங்கிருந்தனா.

இருக்குநாளிலே, உபநயனப்பருவம்வர, பிராமணர்கள் உபநயனஞ்செய்துவைக்க இ சைந்து, வேதமுதலிய சுலோகஙளெல்லாம் ஓதாதுணர்ந்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திருப்பதிகம

அருளிச்செய்து துதித்து, அங்கிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனாா, அங்குவருவது கேள்விபபட்டு, பிள்ளையார் எதிர்கொண்டுவரக்கண்ட நாயனா வணங்க, அப்பரே, எழுநதருளுமென்று தமது இரண்டுகையினாலுமெடுத்து உபசாரத்துடன அழைத்துக்கொண்டு வநது தோணியப்பாரை இருவரும்தரிசித்து, அப்பமூர்த்தி சிலநாளிருந்து சென்றருளினபினபு, திருஞானசம்பநதமூா த்திநாயனா அங்கமா்நது,காலங்கள்தோறும தோணியபபாரைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும நாளில, திருமொழிமாற்று, திருமாலைமாற்று, திருவழிமொழி,திருவேகபாதம, திருவெழுகூற்றிருக்கை முதலிய சித்திரக்கவிபபதிகங்களோதித் துதிசெய்து, பின்பு, மற்றத்தலங்களிலும்போய் தரிசிக்கத் திருவுளங்கொண்டு, பிதாவுக்குத் தெரிவிக்க, அவர் நானுங்கூடவருகிறேன் யாகஞ்செய்யப் பொருளும வேணடுமெனனச் சமமதித்துப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணாா கோயில், திருபபுள்ளிருக்குமவேளூா, திருநின்றியூா, திருப்புன்கூர், திருமண்ணிபபடிக்கரை, திருக்குறுக்கை, திருவன்னியூர், திருபபநதணாநல்லூர், திருமணஞ்சேரி, திருவெதிர்கொள்பாடி, திருவேள்விக்குடி, திருக்கோடிகா, கஞ்சனூர், திருமங்கலக்குடி, திருவியலூர், திருத்தேவன்குடி, திருவின்னமபா, திருக்குரங்காடுதுறை,

திருப்பழனம, திருவையாறு, திருப்பெரும்புலியூர, திருநெய்த்தானம, திருமழபாடி, திருக்கானூர, திருவன்பிலாலந்துறை, திருமாந்துறை என்னுந்தலங்களிலுமற்றுஞ் சிவ ஸ்தலங்களிலும் சென்றருளிச் சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகங்களோதித் துதித்து, திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக் கெழுந்தருளும போது, அங்குக்கொல்லிமழவ னென்னுமொரு அரசன்மகளுக்குச் சம்பவித்திருக்கும் முயலகனென்னுங் குமரகண்டவலி அப்போது கண்டு எவ்விதத்திலுந் தீராமையால், மனவருத்தமுற்று அவன் சிவநேசமுள்ள சந்ததியானுகையால், அக்கன்னிகையைச் சிவாலயத்திற்கொண்டுவந்து போட்டுவைத்தான்.

அத்தருணத்தில், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனூர், எழுந்தருளுவதைத் திருச்சின்னவோசையால் அறிந்து, நகரத்தையலங்காரஞ் செய்யும்படி உத்தரவுசெய்து, எதிர்கொண்டு போய்வணங்கினன். நாயனூர், நகரத்துக்குள்ளெழுந்தருளிக் கோபுரவாயிலின்புறம்பு மூத்துச்சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்து, ஆலயத்துள்சென்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து சுவாமிசந்நிதானத்துக்கு எழுந்தருளும்போது, அக் கன்னிகை சவம்போலிருப்பதைநோக்கி, இது என்னென்று வினவ, அவ்வரசன்தொழுது, இவ்வென்புதல்விக்கு முயலகநோய்கண்டு எவ்

விதத்திலுந் தீராமையால், இங்குகொண்டுவந் தேனென்முன். அவ்வார்த்தைகேட்டவளவி ல, கிருபைகூர்ந்து "துணிவளாதிங்கள்" என் னுந் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்தபோது, அக்கன்னிகை வியாதி நீங்கியெழுந்து தன்பி தாவருகிற்போய் நின்றுள். அரசன்கண்டு ஆ னந்தமடைந்து தன்மகளுடன்வந்து திருஞா னசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர் திருவடிகளைவண ங்கக்கண்டு கிருபைசெய்து, பின்பு, சிவசந்நிதி க்குள்போய்ப்பணிந்து திருபபதிகமோதித்து திசெய்துவிடைபெற்றுக்கொணடுவந்து, அத்த லத்தில சிலநாளமாந்திருந்து புறப்பட்டுத் தி ருப்பைஞ்ஞீலி, திருவீங்கோய்மலே, திருக்கொ டிமாடச்செங்குன்றூர, திருநணு இத்தலங்க ளிற்சென்றருளிப பதிகமோதித் துதிசெய்துமா றுபடியும், திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரில வந்து வீற்றிருக்கும்போது, குளிர்காலமணை ய', அக்காலத்தில், அங்கிருப்பவர்களுக்கு வரு ஷந்தோறுங் காண்கிறநளிர்சுரம் தம்முடன் வந்திருக்குந் திருக்கூட்டத்தாருக்குங் கண்ட தறிந்து "அவ்வினைக்கிவ்வினை" என்னுந் திரு நீலகண்டப்பதிகமோதித்துதிசெய்ய, அப்பி ணியானது, திருக்கூட்டத்தாரைவிட்டு நீங்கி னதுமன்றி, அந்நாட்டிலிருப்பவர்களையும் வி ட்டொழிந்தது.

பின்னர், சிலநாளங்குவீற்றிருந்து சுவாமி யினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்ப ட்டுத்திருப்பாணடிக்கொடுமுடி,திருக்கருவூா, திருபபராய்த்துறை, திருமூக்கீச்சரம,திருச்சி ராபபள்ளி, திருவானைக்கா, திருமயோநிரப்ப ள்ளி, திருவாரூர், திருப்பாற்றுறை, திருநெடு ங்களம, மேலைத்திருககாட்டுபபள்ளி, திருவா லம்பொழில், திருபபூநதுருததி, திருக்கணடி யூர், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிகுடி, தி ருவெணணி, திருச்சககரப்பள்ளி, திருபபுள் ளமங்கை, திருவாலநதுறை, திருநல்லூர், தி ருக்குருகாவூர், திரு அவளிவணலலூா, திருப் பருதிநியமம, திருஆவூரப்பசுபதீச்சரம, என் னுநதலங்களிற்சென று பரமசிவனைத்துதிசெ ய்து பதிகமோதி விடைபெற்றுக்கொணடு, தி ருவலஞ்சுழிக்கெழுநதருளிச் சுவாமியைத்த ரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்குவீ ற்றிருக்கும நாளில், முதுவேனில காலம்வந் தது. அப்படியிருக்க, நாயனாா் திருச்சத்திமு ற்றத்திறைவனைத்தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால், புறப்பட்டுச்சென்று பரமசிவ னைத்தொழுது பதிகமோதி விடைபெற்றுக் கொணடு, திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுநதரு ளும்போது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனு ருக்குத் தெரியாவண்ணம் சிவபூதங்கள் முத் துப்பர்தரைக் கொண்டுவந்து, வெயில்வெபப

ந்தணிப்பதற்குப் பரமசிவன் கட்டளையிட்ட
னுப்பியதென்றுசொல்லுமொலியும பந்தருமா
காயத்திற் றோன்றநோக்கி, இதுவும் நம்மிறை
வர் கட்டளையாகில், ஏற்றுக்கொள்ள வேண
டுமென்றிசைந்து, சிவிகைவிட்டிழிந்து பணிந்
தபோது, அந்தமுத்துப்பந்தர்க்காலகளைப் பரி
சனத்தார்கைக்கொள்ள, அங்கிருந்து மெழுந்
தருளித் திருப்பட்டீச்சரத்திற்சேர்ந்து, ஆல
யத்துட்போய்ச் சுவாமியைத்தரிசித்துப் பதி
கமோதித்துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்
டு, புறத்திலவந்து சிலநாளங்கமர்ந்து புறபபட்
டுத் திருவாறைவடதளி, திருவிரும்பூளை, திரு
வரதைப்பெருமபாழி, திருச்சேறை, திருநல்
லூர்மயானம்,திருக்குடவாயில், திருநறையூர்,
திருப்புத்தூர்,திருச்சிவபுரம்,திருக்குடமூக்கு,
திருக்குடநதைக் கீழ்க்கோட்டம், திருக்குடந்
தைக்காரோணம்,திருநாகேச்சரம,திருவிடை
மருதூர்,திருக்குரங்காடுதுறை, இத்தலங்களி
லெல்லாம் பரமசிவனைத்தரிசித்துப் பதிகங்க
ளோதித் துதிசெய்து, திருவாவடுதுறைக்கெழு
ந்தருளி சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிக
மோதி அங்குவீற்றிருந்தனர்.

அந்நாளில், சிவபாதவிருதயர் வேள்விசெ
ய்யுங்கால மிதுவாகையால், தமக்குப் பொரு
ள்வேண்டுமென்றுசொல்லத் திருஞானசம்பந்
தமூர்த்திநாயனார் ஆலயத்துக்கெழுந்தருளித்

திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்தவளவில், பர
மசிவன் கட்டளையால, ஆயிரம்பொனனுள்ள
வொருமுடிச்சை ஒருபூதங்கொண்டுவந்து ப
லிபீடத்தின்மேல்வைத்துத் திருஞானசமபந்
தமூர்த்திநாயனருக்கெதிரில் நின்று, இந்தப்
பொன்முடி யெடுக்க வெடுக்கக் குறையாத
உலாவாக்கிழி, இதனைப் பரமசிவன் கட்டளை
யின்படி, உமக்குக் கொண்டுவந்தேனென்று
சொலல, நாயனார் பணிந்தெடுத்துத் தமது தி
ருமுடிமேல வைத்துக்கொண்டு, பிதாவின்
கையிற்கொடுத்து, நீர யாகஞ்செய்வதற்குமா
த்திரமேயன்றிச் சீகாழியிலிருக்கும் பிராம
ணாகள் யாவருமேசெய்ய வுதவுமென்றுசொ
ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, அங்
குசிலநாள் வீற்றிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்
கோழம்பம், திருவைகன்மாடக்கோயில், முத
லியசிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்த்தரிசித்துப்பதி
கமோதித்துதித்து, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண
ருடைய தாயின் ஜனனக்ஷேத்திரமாகிய திரு
த்தருமபுரத்துக் கெழுந்தருளின விடத்தில்,
அவருடைய சுற்றத்தார்வந்து வணங்க, அவா
களைநோக்கி, நாயனாருளிச்செய்யும் பதிகங்
களை யாழிலமைத்து வாசிக்கும்பேறு பெற்றி
ருக்கின்றேனென்றுசொல்ல, அவர்கள்கேட்டு,
நீர்யாழிலடைத்து வாசிப்பதனாலே அந்தப்பதி
கம் தேசமெங்கும் விளக்க முற்றிருக்கின்றன

வென்று சொல்ல, யாழ்ப்பாணர் அஞ்சி, உடனே நாயனாரிடம் விண்ணப்பம்பண்ணி, யாழிலமையாவண்ணம் ஒருபதிகம் கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்ன, அவ்வாறே யாழ்முரியாகிய "மாதர்மடப்பிடி" என்னுந் திருப்பதிகம் அருளிச்செய்யப் பாணனார் யாழிலமைத்துவாசித்து, இசைவுபடாமையால் பயந்து, இந்தயாழினையெடுத்ததினாலல்லவோ வாசிப்போமென்னு மெண்ணங்கொள்ள விசைந்ததென்று அதனை யெடுத்துடைக்க மேலேயோங்கினபோது, நாயனார் தடுத்துப் பதிகம் சிவகிருபையால் வருவதாதலினால், ஒருவாறு இயன்றமட்டும் வாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொடுத்தருள, அதை, வணங்கி வாங்கிக்கொண்டு துதிசெய்தனர்.

பிள்ளையார், அதற்குப்பின்புறப்பட்டுச்சிவஸ்தலங்களிற்போய்த் தரிசித்துப் பதிகமோதித்திருச்சாத்த மங்கைக்கு எழுந்தருளினவிடத்தில், பிராமணகுல சிரேஷ்டராய்ச் சிவநேசமுள்ள திருநீலநக்கநாயனார் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கி, அழைத்துக்கொண்டுபோகச் சென்று, பரமசிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, நாயனார் திருமாளிகையிற் றிருவமுதுகொண்டு, அங்குவீற்றிருந்து புறப்பட்டுக் கடனாகைக்காரோணமுதலியஸ்தலங்களைத்தரிசித்துக்கொண்டு எழுந்தருளும்போது,

சிறுத்தொண்டநாயனார் திருச்செங்காட்டங்குடியிலிருந்து எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கி, அழைத்துக்கொண்டுபோகச்சென்று, சுவாமியைத்தரிசித்து, அந்நாயனாரைச் சிறப்பித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து, சிறுத்தொண்டநாயனார் திருமாளிகையில் திருவமுதுகொண்டு மகிழ்வுடன் வீற்றிருந்து, திருமருகலுக்கெழுந்தருளிச் சுவாமியைத்தரிசித்துத்திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து வீற்றிருந்தனர்.

அங்குஒருநாள் தரிசனத்துக் கெழுந்தருளுமபோது, ஒருவணிகன், ஒருகன்னிகையை அழைத்துக்கொண்டு மதுரைக்குபபோவதற்காக வருகின்றவன், அந்தத்திருமருகலில்வந்து அன்றிராத்திரி ஒருமடத்தில் தங்கியிருக்கையில, சாப்பந்தீண்டியிறந்துவிடவே, அந்தக்கன்னிகை புலம்பிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, தரிசனத்துக்கெழுந்தருளும் பிள்ளையார் திருவுளமிரங்கி அம்மடத்துள்செல்ல, அவள்கண்டு பின்னுமதிகமாகத் துயருறும்போது, நீ அஞ்சவேண்டாமென்று சொல்லி, நீங்கள் யாவர்கள், எங்கிருந்து வந்தீர்கள்; என்றுவினவலும்,வைப்பூர் என்னும் பதியிலவாழுந்தாமன் என்னும் என் பிதாவுக்கு என்னுடன் ஏழுபெண்களுண்டு, அவர்களில் மூத்தபெண்ணைத் தன்னுடன்பிறந்தாள் பிள்ளையாகிய இவனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுக்கிறதாக நிச்சயித்திருந்தவ

ன், பொருள் அபேக்ஷயால மற்றொருவனுக் குக்கொடுதது விட்டதுமன்றி, மற்று மைநது பெண்களையும் ஒவ்வொருவருக்குக் கொடுத் துவிட்டு, இவனுக்கென்னைக் கொடுப்பதாகநிச் சயித்தவன், முன்போலவே மற்றொருவனுக் குக்கொடுக்க யெத்தனித்ததை இவனறிந்து விசனப்படுவதை நான்பாாத்து, முற்றிலுமோ சஞ்செய்வது தாமமல்லவேயெனறு இவனை அழைத்துக்கொணடு இங்கேவாதவிடத்தில, சர்ப்பந் தீண்டி யிறந்துவிட்டான். தேவரீா ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று விண்ணபபஞ்செய்ய க்கிருபைகூாந்து "சடையாயெனுமால" என் னுந திருப்பதிகமருளி அவனைப்பிழைப்பித் து, அவாகளுக்கு மணமுஞ்செய்வித்து, அனு ப்பிவிட்டு, அங்குவீற்றிருக்கு நாளில, சிறுத் தொணடநாயனார்வாது மீட்டுந திருச்செங்கா ட்டங்குடிக் கழைத்துக்கொண்டு போகச்செ ன்றருளிச் சுவாமி சந்நிதியிற்போய்ப் பதிக மோதித்துதித்து, சிலநாளங்கமர்ந்து, பின்பு, சிறுத்தொண்டநாயனாருக்குவிடைகொடுத்து, சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிக்கொ ண்டு, திருப்புகலூர் தொழச்செல்லும்போது, முருகநாயனார் எதிாகொண்டுவந்து அழைக் கப்போய்ச் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவரது திருமடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கு நாளிலே, வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கி,

முருகநாயனாருடைய திருத்தொண்டைச் சிற
ப்பித்துப் பதிகம்பாடி அங்குவீற்றிருந்தனர்

அங்கிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனா
ர், திருவாரூரை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்புக
லூரைவணங்குதற்கு அடியார்களோடு எழு
ந்தருளும் சேதியைக்கேட்டுப் பேராசையோ
டும்பிள்ளையார் எதிர்கொண்டுபோய்மகிழ்ந்து,
இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி, நலவா
வுகூறிய பிள்ளையார், அப்பமூர்த்தியை நோ
க்கி, நீர் எங்கிருந்தெழுந்தருளுகின்றதென்ன
த்திருவாரூரிலிருந்து வருகிறேனென்றுசொல்
ல, இப்போதங்கு நிகழுஞ் சிறப்பியாதோவெ
ன்றுவினவ, திருநாவுக்கரசுநாயனார் பதிகத்தா
றசிறப்பித்துச் சொல்ல, அதுகேட்டு "நான்
திருவாரூருக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனம் செ
ய்துகொண்டு மீண்டும், இவ்விடத்திற்குவந்து
உம்முடன் இருப்பேன" என்று சொல்லித
திருவாரூருக்கெழுந்தருளிப் புற்றிடங்கொண்
டாரைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்துதிசெய்து,
அறநெறியென்னும் ஆலயத்தையும் வணங்கி,
அங்கு வீற்றிருக்கும் நாளில், திருவலிவலம்,
திருக்கோளிலி முதலாகிய ஸ்தலங்களிற்சே
ன்று, சுவாமியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித்
துதிசெய்து, மறுபடியுந் திருவாரூருக்குவந்து
சிலநாளங்கிருந்து, திருப்புகலூர்க்கெழுந்தரு
ளத் திருநாவுக்கரசுநாயனாரும், முருகநாயனா

ரும எதிர்கொண்டுவர, பிள்ளையார் அவர்களு டன் சென்று, சோந்து சுவாமியைத்தரிசித்து அங்கிருக்கையில், திருநீலநக்க நாயனாரும, சிறுத்தொண்டநாயனாருமவர, அவர்களுடனுஞ் சென்றுசுவாமியைத்துதித்துக்கொண்டிருந்து, திருநாவுக்கரசுநாயனாருடன புறப்பட்டுத் திருவமபா, திருக்கடவூா, முதலாகிய ஸ்தலங்களிற்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருவீழிமிழலையிற்சென்று தரிசித்துப்பதிகமோதி அங்குவீற்றிருக்கும நாளில், மழையின்மையால, பஞ்சகாலமநேரிட்டு உயிர்களெல்லாம்வருந்துகையில், பரமசிவன், கருணைகூர்ந்து,இவ்விருவர் சொர்ப்பனத்திலுந்தோன்றி, இபபஞ்சகாலத்தால உங்களுக்கு வருத்தமில்லாவிடினும, அடியார்கள் பொருட்டு, இரண்டுபொற்காசு கிழக்குபபீடத்தும், மேற்குப்பீடத்தும வைக்கின்றோம், அதை நீங்களிருவருமெடுத்துக்கொணடு வேண்டியபொருள்கள்வாங்கி அடியார்கட்கமுதுபடையுங்க ளென்றருள, அவ்வாறே கிழக்குப்பீடத்துக்காசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், மேற்குப்பீடத்துக்காசு அப்பமூர்த்தியு மெடுத்து அடியார்களுக்கு அமுதுபடைத்துக்கொண்டிருந்து,பின்பு பஞ்சந்தெளிந்தவுடன் புறப்பட்டு, மத்தியிலிருக்குந் திருவாஞ்சியம், திருத்தலையாலங்காடு, திருப்பெருவேளூர், திருக்கரவீரம், திருவிளமர்,

திருவாரூர், திருக்காறாயில், திருத்தேவூர், திருநெல்லிக்கா, திருக்கைச்சினம், திருத்தெங்கூர், திருக்கொள்ளிக்காடு, திருக்கோட்டூர், திருவெண்டுறை, திருத்தண்டலைநீணெறி, திருக்களர்முதலாகிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு. திருமறைக்காட்டிற்சேர்ந்து வேதம் பூசித்து மூடிப்போனகதவை, அப்பமூர்த்திகளால திறப்பித்துப் பின்பு, அதுதிறக்கவு மூடவுமாயிருக்கும்படியாகத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்கிருந்தனர்.

அந்நாளில், மதுரையில் சமணசமய மேலிட்டு, அப்போதிருந்த கூன்பாண்டிய ராஜனும் அதற்குட்பட, பாண்டிநாடெங்கும் சைவசமய மடங்கிப்போகவே, சைவப்பற்று விடாமலிருந்த குலச்சிறை நாயனாராகிய மந்திரியாரும், மங்கையர்க்கரசி யென்னும் அவ்வரசன் பத்தினியாரும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருப்பதைக் கேட்டு, பாண்டிநாட்டில் சமண்மேலிட்டிருப்பதைச் சிலருடன் சொல்லியனுப்ப, அவர்கள்வந்து நாயனாரைக்கண்டு தரிசித்துத் தாங்கள்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு, மதுரைக்கெழுந்தருளி, சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்கொருமடத்திலிருக்கையில், அன்றிராத்திரி

சமணர்கள் அம்மடத்தில் தீயிட்டகண்டு, இந்தவெப்பம் பாண்டியனைச்சேரக்கடவதென்று பதிகமோதியருளலும், அவ்வெப்பம் பாண்டியனுடலில் சுரவியாதியாய் சேரிட்டுவருந்துகையில், சமணர்களுடைய மணிமந்திர ஔஷதங்களால் தீராமைகண்டு, மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறைநாயனாராகிய மந்திரியாரும் வேண்டுதலினால், பிள்ளையார் தாமெழுந்தருளி "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந் திருநீற்றுப் பதிகமோதி, அந்த விபூதியைப்பாண்டியன் மேனியிற்பூசியவளவில, அப்பிணி நீங்கிவிட, அரசன் எழுந்து சமணர்களைநோக்கி, நீங்கள் தோற்றீர்களல்லவாவென்ன, அவர்களிந்த ஒருகாரியத்தில் தோற்பு வெற்றி சொல்லக்கூடாது, அவர்களுண்மைப்பொருளையும், எங்களுண்மைப்பொருளையும் தனித்தனியேட்டிலெழுதி அவ்வேடுகளைத் தீயிலிட்டு, வேகாமலிருப்பதெதுவோ அது உண்மைப்பொருளென்று சொல்லித் தங்களுண்மைப்பொருளை ஒரு ஏட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னுந் திருநள்ளாற்றுப் பதிகம் எழுதியிருக்கும் ஏட்டினையெடுத்து அத்தீயிலிட்டனர். அவ்வாறிட்ட ஏடுகளில் பிள்ளையாரிட்ட ஏடு வேகாமல் வைத்த

படியேயிருக்க எடுத்துச் சபையோர் காண வைத்தனர்.

சமணர்கள், தாங்களிட்ட ஏட்டினை யெடுக்கும்போது சாம்பராய்விட்டது. அதன்பின்பு, பாண்டியன் அவர்களைநோக்கி யிப்போதும் தோற்றீர்களேயென்ன, அது நிஜமே, தோற்றவர்கள் முற்றிலுமே தோற்கார்கள் ஆதலால், முன்போல எங்களிருவர் சமயக்கோட்பாட்டின் உண்மையையெழுதி அவ்வேடுகளை வைகையாற்றிலிட்டு, எதிரேற்று ஓடுமானால் அதுவே உண்மையென்று சொல்லியவளவில், மந்திரியார் இப்போதும் தோற்றீர்களானால் என்னசெய்வதென்னக் கழுவிலேறுகிறோமென்று வாய்தவறிச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குமேல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் "வாழ்கவந்தணர்" என்னும் பாசுரமுதல் பத்துத்திருப்பாசுரமுந் திருக்கடைக்காப்பும் எழுதி, அவ்வேட்டினை வைகைநதியிலிட, அவர்கள், தாங்களுண்மையாகக் கொண்டிருக்கும் பொருளை எழுதிய ஏட்டினையும் வைகைநதியிலிட்டார்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரிட்ட ஏடு வெள்ளத்துக்கெதிரிட்டுச் சென்றது சமணர்களிட்ட ஏடு வெள்ளத்தின்வழியேசென்று அவர்கள் கைக்ககப்படாமற்போய்விட்டது. எதிரேற்றுச்செல்லும் ஏடு அதிவிரைவிற் செல்லுகின்றமையால், மந்திரியார்

கிய குலச்சிறைநாயனுர் குதிரைமேலேறிக் கொணடுபோய்த் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனுரருளிச்செய்த தேவாரத்திஞல திரு ஏடகமென்னுந் தலத்துக்கருகேகிற்கக்கணடு, எடுத்துவரச் சமணாகள்கணடு தங்கள் வாக் காலசொலலிய வண்ணமே கழுமரத்திலேறி விட்டார்கள். "வேநதனுமோங்குக" என்னுந திருவாக்கினுணமையால், பாணடியராஜன கூனுநிமிர்ந்தது இந்தச் செய்கைகளைக்கண்டு திருஞானசமபநதமூர்த்திநாயனுரை யாவருமட துதிசெய்து அற்புதமடைநது விபூதிதரித்துக் கொண்டு சைவசமயத்தரானுர்கள்.

அதன்பின்னா, பிள்ளையாா பாண்டியரா ஜன் முதலானவாகளுடன் சொக்கநாதசுவா மியைத் தரிசித்துத் தேவாரமோதிப் பாண் டியநாட்டிலிருக்கும் திருபபரங்குன்றம், திரு வாபபனூர், திருப்புத்தூர், திருபபூவணம், திரு க்கானபபேர், திருச்சுழியல, திருக்குற்றுலம, திருக்குறுமபலா, திருநெல்வேலி, இராமேச் சரம் முதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து வணங் கிக்கொண்டு, அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்திலு ள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம் என் னுந் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி, பின் திருவாடானை, திருப்புனவாயில் என்னு ந்தலங்களைவணங்கி, குலச்சிறைநாயனுருடை ய ஊராகிய மணமேற்குடியை அடைநது, அ

தற்குச்சமீபத்திலுள்ள மற்றத்தலங்களுக்கு மெழுந்தருளித் தரிசித்துப்பதிகமோதித் துதிசெய்து, அவ்விடமவிட்டுச் சோழநாட்டிலிருக்கும் தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு முள்ளிவாய்க்கரையை அணைந்தார். அங்கே ஆறு மிகப்பெருகுதலால், திருக்கொள்ளம்பூதூர் எதிரே தோன்ற, அங்கேசென்று சுவாமியைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அங்கிருந்த ஓடத்தின்கட்டை அவிழ்த்து, சிவனடியார்களை அதிலே ஏற்றிப் பிள்ளையார் "கொட்டமேகமழும்" என்னுந்திருப்பதிகம்பாடி, அக்கரைசேர்ந்து, ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்கித் துதித்துக்கொண்டு, திருத்தெளிச்சேரி யென்னுந்தலத்துக்கருகில் வரும்போது, பரசமயகோளரியெழுந்தருளும் திருச்சின்ன வோசையை, அங்கிருக்கும் பௌத்தரில் புத்தநந்தியென்பவன் கேட்டு மனம்பொறாமல்வந்து தடுத்தனன். அந்தச்சேதியை அடியவர்கூட்டத்திலுள்ள, சம்பந்தசரணாலயரென்பவர் கேள்வியுற்றுவந்து "புத்தர்சமண்கழுக்கையர்" என்றுமுன்னர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் கட்டளையிட்டிருக்கின்ற தேவாரமோதினவளவில், அவன் தலையில் இடிவிழவே இறந்துபோனான்.

இதுகண்டு, அங்கிருந்த பௌத்தரெல்லாரும் ஓடிப்போய், மறுபடிச் சாரிபுத்தனுடன்

கூடிவந்து இவ்வாறுசெய்யாமல், வாதினால் வெல்லுவதானால் இருக்கின்றோமென்னத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருக்கூட்டத்துடன் அங்கொருமண்டபத்திற் சேர்ந்திருக்கச்சம்பந்தசரணாலயர் சுவாமிகளுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, பௌத்தசமயக் கோட்பாட்டைக்குறித்து வாதுசெய்கையில், அவர்கள் தோற்படையக்கண்டு, அவர்கள் எல்லாருக்கும் விபூதிகொடுத்து தரித்துக்கொள்ளச்சொல்லி சைவர்களாக்கிவிட்டு, அங்கிருந்துபுறப்பட்டு, மற்றஸ்தலங்களிற்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்துத் தொண்டைநாட்டிலவந்து, அங்கிருக்குந் திருவோத்தூரிற்சென்று, அங்கு ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்கியருளிய பின்பு,காஞ்சிபுரமுதலாகிய ஸ்தலங்களிற்சென்று தரிசித்துக் காளத்திக்கெழுந்தருளிப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, அங்கிருந்த வண்ணமாகவே, ஸ்ரீகயிலாயம், திருக்கேதாரம், திருப்பருப்பதம், திருவிந்திரநீலப்பருப்பதம், திருக்கோகரணம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் பதிகமோதித்துதிசெய்து, அங்கிருந்து, திருவொற்றியூருக்கெழுந்தருளிவந்து சுவாமியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து அங்கு வீற்றிருக்கையில், திருமயிலையிலவாழும் வைசியகுலோத்தமராகிய, சிவநேச செட்டியாருக்கு சிவகிருபையினால், பூம்பாவை என்னும்

ஒருபுத்திரியுண்டாகி வளருநாளில், ஒருநாள்
தோழிகளுடன்நந்தனவனத்திற்சென்று மலர்
கொய்யும்போது, சர்ப்பந்தீண்டி மணிமந்திர
ஔஷதங்களினாலுந் தீராமலிறந்துவிடவே த
கனஞ்செய்வித்து, முன்னமே இக்கன்னிகை
யைத் தன்செல்வத்துடன் திருஞானசம்பந்த
மூர்த்திநாயனாருக்கென்று நியமித்திருந்தமை
யால், அவரிடத்தில் ஒப்பிவித்துவிடவேண்டு
மென்று, தகனஞ்செய்த சாம்பலை அஸ்தியு
டன்குடத்தில் வைத்து, அக்குடத்தைக் கொ
ண்டுவந்து கன்னிமாடத்தில் மஞ்சத்தின்மேல்
வைத்து முன்போல்தோழிகளுபசாரஞ் செய்
துகொண்டிருக்கும்படி செய்தனர்.

இப்படி யிருக்குநாளில், திருஞானசம்பந்
தமூர்த்திநாயனார் திருவொற்றியூருக்குவந் தி
ருப்பதைக்கேள்விப்பட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து,
அங்குபோய் நாயனாரைக்கண்டு சாஷ்டாங்க
மாகச்சேவித்துச் சகலாடம்பரத்துடனுந் திரு
மயிலைக் கெழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க, பிள்
ளையார்வந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதி
கமோதித் துதித்து, செட்டியாரை நோக்கி, அஸ்
திக்குடத்தைக் கொண்டுவரச்சொல்லி "மட்
டிட்டபுன்னையங் கானன்மடமயிலை" என்னு
ம்பதிகமோதி, அவ்வெலும்பு பெண்ணாகும்ப
டிச்செய்தருளி, திருவான்மியூர் முதலான ம
ற்றஸ்தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு, சீகா

ழிக்கெழுந்தருளியிருக்கையில, பிராமணகிர்த்தியத்தின் பொருட்டு, விவாகஞ்செய்துகொள்ள வேணுமென்று சிவபாதவிருதயா திருநீலநக்கநாயனா முதலான திருத்தொண்டாகள் பிராாத்தித்தமையால், ஒருவாறு சமமதித்து, நல்லூர்பபெருமணத்திலிருக்கும பிராமணகுல சிரேஷ்டராகிய நம்பியாணடாா குமாரத்தியை விதிபபடி. சிறப்புடன் திருமணங்கொணடு, ஓமாக்கினியை வலம்வருமபொருட்டு எழுந்து, நாம்வலஞ்செய்யத்தக்க அக்கினி பரமசிவனே என்று, மனவியைக் கைபபற்றிக்கொண்டு ஆலயத்துக்குபபோய்க் "கல்லூாப்பெருமணம்" என்னுந திருபபதிகமோதியவளவில, பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து, உன்காதலியோடு நீ நம்மிடத்துக்கு வாவென்றருளினவுடன், அவ்வாலயமுழுதுஞ் சோதியாய் வாயிலைவகுத்துக்காட்ட, நமச்சிவாயத்திருபபதிகமோதி, அங்கு தமது திருமணத்துக்கு வந்திருப்பவர்களை எல்லாம் அதற்குள் போம்படி கட்டளையிட்டருளி, பின்பு, திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையார் தமமுடையமனைவியார் கையைப்பற்றியபடியே அந்தச்சோதிக்குள் போய்க்கலநது சிவசாயுச்சியம் அடைந்தனர். அப்பால, சோதிமறைந்து பழையபடி ஆலயமாகவிருநதது.

திருச்சிற்றமபலம்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருப்பெருமங்கலத்திலே, வேளாளர்குலத்திலே, சோழராஜாக்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாதிபதித்தொழில் பூண்ட ஏயர்குடியிலே, கலிக்காமநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் குருலிங்கசங்கமபத்தியில் சிறந்தவர். திருப்புன்கூரிலுள்ள சிவாலயத்திலே அளவில்லாத திருப்பணிகள் செய்தவர். அவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக்கேள்வியுற்று, வெம்மி மிகக்கோபித்து, "பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய பாதகனைக் காண்பேனாயின் யாதுசம்பவிக்குமோ" என்று சொல்லி மிகச்செற்றங்கொண்டிருந்தார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதனைக்கேள்வியுற்று, அடியார்க்கெளியராகிய பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; பரமசிவன் இருவரையும் கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, கலிக்காமநாயனாரிடத்திலே சூலைநோயை ஏவ; அதனால் அவர் மிகவருந்தி வீழ்ந்து, உயிர்த்துணையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதிசெய்தார். அப்பொழுது, பரமசிவன் அவரிடத்தில் எழுந்தருளி, "சுந்தரனாலன்றி இந்நோய்தீராது" என்று அருளிச்செய்ய, அ

வா "எம்பெருமானே அவனாலே தீர்க்கப்படு தலினும் தீராமற்றாழ்ந்து என்னைவருத்துதலே நன்று, தேவரீர்செய்யும் பெருமையை அறிந தவர்யாவர்? வன்றொண்டனுக்கு ஆகும் உறு தியைப்பே செய்யும்" என்றார். உடனே பர மசிவன் அவர்முன்னே மறைந்து, சுந்தரமூர த்திநாயனாரிடத்திற் சென்று, "நமமுடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலை யை நீபோய்த் தீர்ப்பாய்" என்றார். சுந்தரமூ ர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ் ந்து, கலிக்காமநாயனாரிடத்திற்குப் போகப்படி ப்புறப்பட்டு, சூலைதீர்க்கும்பொருட்டு, தாம்வ ரும் சமாசாரத்தை அவருக்குத்தெரிவித்தற் கு முன்னே ஆள் அனுப்பினார். அந்த ஆளி னாலே சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய வரவை அறிந்தகலிக்காமநாயனார், அவன், இங்கேவந் து தீர்த்தற்குமுன்னே இச்சூலையை வயிற்றி னோடுங் கிழிப்பேன், என்று உடைவாளினா லே தமவயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந் துபோனார். அதுகண்ட அவர் மனைவியாரும் அநுமரணஞ்செய்யப் புகுந்தனர்.

அப்பொழுது, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சமீ பத்தில் எழுந்தருளிவந்துவிட்டார் என்றுமு ன்பேயோர்சொல்ல, மனைவியார் "ஒருவரும அழாதொழிக என்றுசொல்லி, பின்பு" தமமு டைய நாயகரது செய்கையைமறைத்து, சுந்

தரமூர்த்திநாயனாரை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டுத் தங்கள் சுற்றத்தாரைகளை ஏவ; அவர்கள் போய் எதிர்கொண்டு வணங்கினார்கள். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவர்களுக்கு அருள்செய்து வந்து, கலிக்காமநாயனார் வீட்டிற்புகுந்து, ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருந்து, தமக்குச்செய்யப்பட்ட அருச்சனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, கலிக்காமநாயனாரை நான் காணவேண்டும் என்றார். அவர்கள் அதைக்கேட்டு, கலிக்காமநாயனாரைக்காட்ட, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் இரத்தஞ்சோரக்குடர் சொரிந்து உயிர்பொன்றிக்கிடந்தவரைக்கண்டு "புகுந்தவாறு நன்று, நானும் இவர்போல இறந்துபோவேன்" என்று சொல்லி, உடைவாளை எடுத்தார். உடனே பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து, அவர் கையில வாளைப் பிடித்துக்கொள்ள, அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை நமஸ்கரித்தார்.

அதன்பின், இருவரும் அதிகநண்புள்ளவர்களாகித் திருப்புன்கூருக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சிலநாள்சென்ற பின்பு, திருவாரூரை அடைந்தார்கள். கலிக்காமநாயனார் சிலநாளங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, பின்பு சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு,

தமமுடைய ஊருக்குத் திருமபிவந்து திருத்தொண்டு செய்துகொணடிருநது, சிவபதம் அடைநதார்.

திருசசிற்றமபலம்.

திருமூலநாயனார்புராணம்.

திருக்கைலாயத்திலே, சிவபெருமானது ஆலயத்துக்கு முதற்பெருநாயகராகிய திருநந்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணுக்கர்களாகிய சிவயோகிகளுள் ஒருவர், அகத்தியமகாமுனிவரிடத்தேபொருந்திய நண்பினுல் அவருடன் சிலநாள் இருக்கவிரும்பி, அவர் எழுந்தருளியிருக்கும்பொதியமலையை அடைதற்பொருட்டு, திருக்கைலாயத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு, திருக்கேதாரம, பசுபதிநேபாளம், காசி, ஸ்ரீசைலம, திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சீபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் என்னுந் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாவடுதுறையை அடைந்து, அங்கே சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள், அந்தத்தலத்தை அகன்றுசெல்லும்பொழுது, காவிரியாற்றங் கரையிலுள்ளவனத்திலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரே கண்டார். சாத்தனூரில் இருக்கின்ற இடையனுகிய மூலனென்பவன் ஒருவன் அவைகளை

மேய்க்கின்றவன். அவன் அத்தினத்திலே, அவ்விடத்தில இறநது கிடநதான். அப்பசுக் கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைந்து, மிகக்கதறிச் சுழனறு மோப்பனவாக, சிவயோகியாரகண்டு, பரமசிவனது திருவருளினுலே, இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கலவேணடுமெ என்று ஆலோசித்து, "இவ்விடையன் உயிரபெற்றெழுநதாலனறிப் பசுக்கள்துயரநீங்கா" என்று திருவுளஙகொணடு, தம்முடைய திருமேனிக்குக் காவல்செய்து, தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய் எழுந்தார். எழுதலும் பசுக்களெல்லாம நாத்தழுமபநக்கிமோந்து, கனைத்து, மிகுந்தகளிப்பினுலே வாலெடுத்துத் துள்ளி, பின்புபோய் மேய்ந்தன.

திருமூலநாயனார், அதுகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து, அவைகள் மேயுமிடத்திற்சென்று, அவைகளை நன்றாகமேய்த்தார், சூரியன் அஸ்தமனமாக, பசுக்கள் தத்தங் கன்றுகளை நினைத்து, தாமே முன்னையநடந்து, சாத்தனூரை அடைந்தன. சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்குப் பின்சென்று, அவைகளெல்லாம் வீடுகடோறும் போகத்தாம் வெளியிலே நின்றார். மூலனுடைய மனைவி "நாயகர் இன்றைக்குமிகத்தாழ்த்தார்" என்று பயங்கொண்டுசென்று சிவயோகியார நின்ற இடத்தை அடைநது,

"இவருக்கு ஈனம அடுத்தது போலும்" என்று அவருடைய திருமேனியைத் தீண்ட, அவர், அதறகு இசையாராயினா. அவா அச்சுற்று மயங்கி, என்செய்தீா எனறு தளா, திருமூலநாயனா உனக்கு என்னேடுயாதொரு சமபநதமும இல்லை என்று மறுத்து, ஒருபொது மடத்தினுள்ளே புகுநது, சிவயோகத்தில் இருந்தார். மனைவி அவ்விரவு முழுதிலும் நித்திரைசெய்யாது கவலைகொணடிருந்து, மற்ற நாள் அதனைவிவேகிகள் பலருக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் வந்துபார்த்து, அவளைநோக்கி, இதுபைத்தியமன்று, வேறு சார்புள்ளதுமன்று. இவாகருத்துச் சிவயோகத்தினிடத்தேயாம். இனி, இவர் உங்கள் சுற்றவியல்போடுகூடாா என்றார்கள். அவள் அதுகேட்டுத் துயரம எய்திமயங்க, அவர்கள் அவளை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள்.

சிவயோகத்தில் இருநத திருமூலநாயனார் எழுந்து, முதனாளிலே பசுக்கள்வந்தவழியே சென்று, தாம சேமித்த சரீரத்தைக்காணுது, மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய சிந்தையினைல ஆராய்ந்து, "சிவபெருமான் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும தோற்றுவித்த காமிகமுதலிய சைவாகமங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில உள்ளவாகளுக்கு உபயோகமாகும் பொ

ருட்டுத் தமியேனைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒரு நூலசெய்வித்தற்பொருட்டு, அச்சரீரத்தை மறைத்தருளினார்" என்று தெளிந்து, திருவருளைத்துதித்து, திருவாவடுதுறையை அடைந்து, அங்குள்ள சிவாலயத்திலே பிரவேசித்து, சிவபெருமானைவணங்கி, அதற்குமேற் பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரசவிருக்ஷத்தின்கீழேபோய், சிவயோகத்தில இருந்தார். அவர் மூவாயிரம வருஷமளவும அங்ஙனமிருந்து, ஒவ்வொருவருஷத்திற்கு, ஒவ்வொருதிருப்பாட்டாக மூவாயிரந் திருப்பாட்டினால சைவாகமங்களில உணாத்தப்பட்ட ஞானம, யோகம், கிரியை, சரியை என்னும் நான்குபாதங்களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரமென்னுந் தமிழ் நூலைப்பாடியருளி, பின் திருக்கைலாயத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்டியடிகணாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவாரூரில், தண்டியடிகணாயனாரென்பவர் ஒருவா இருந்தார். அவா பிறவிக்குருடர். அவர் தம்முடைய அகக்கண்ணினால், சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றவர். எப்பொழுதும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்போடு ஜபி

க்கின்றவர். அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோ யிலைக் காலந்தோறும வலஞ்செய்து வணங்கு கின்றவா.

இபபடி யிருக்குநாளிலே, அவ்வாலயத்து க்கு மேற்றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளம்பக்க மெங்கும சமணர்களுடைய பாழிகளாகி, இட த்தினல் குறைவடைந்தமையால், தண்டியடி கள் அதனை அறிந்து, அத்திருக்குளத்தைத் தாம பெருகக்கல்லவேண்டுமெ என்று நினைந்து, அவ்விடத்திற்சென்று, திருக்குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில ஒரு தறிநட்டு, அதிலே கயி றுகட்டி, கரையிலும தறிநட்டு, அக்கயிற்றினு னியை அதனில் இசையக்கட்டி, மண்வெட் டியையுங் கூடையையும் எடுத்து, அக்கயிற் றைத் தடவிக்கொண்டுசென்று, மண்ணைக்கல் லிக்கூடையில எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப் போய்க் கரையிலே போடுவார். இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளம் கல்லும பொழு து, சமணாகள் பொறாமைகொண்டு அவரை அணைந்து, மண்ணைக்கல்லிற்பிராணிகள் இற ந்துபோம; வருத்தல்வேண்டாமென்று சொ ல்ல; தண்டியடிகள் "அவிவேகிகளே, இது மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச்செய்யுங் குற்றமற்ற புண்ணியம். இதனருமை உங்களு க்கு விளங்குமா" என்றார். அதுகேட்டசமண

ர்கள் நாஞ்சொன்ன தருமமுறைமையைக் கேட்டாயில்லை. நீ கண்ணேயன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல; தண்டியடிகள் "மந்தபுத்தியும் காணுக்கண்ணும கேளாச்செவியும உங்களுக்கே உள்ளன" என்றுசொல்லி, திரிபுரதகனஞ்செய்த கடவுளுடைய திருவடிகளையே யன்றி, வேறொன்றையும நான்காணேன், அதனை யறிதற்கு நீங்கள் யார்! அக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே உலகமெல்லாம் அறியும்படி என்கண்காணவும், உங்கள் கண் குருடாகவும் பெற்றால், நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் என்றார். சமணர்கள் நீ உன் கடவுளது அருளினால் கண்பெற்றாயாகில, நாங்கள் இவ்வூரில் இரோம் என்று சொலலி, அவருடைய மண்வெட்டியைப் பறித்து, குறித்த றிகளைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள். தண்டியடிகள் மிகக்கோபங்கொண்டு, திருக்கோயில்வாயிலிலேசென்று நமஸ்கரித்து,"எமபெருமானே, தேவரீரைநிந்தனைசெய்யும அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள், சிவபுண்ணியத்தையும், அதனைச்செய்யப்பெற்ற அடியேனையும, அவமானம செய்தமையால், அடியேன் அதுபொறாது மிகவருநதுகின்றேன். சர்வசாமர்த்தியமுடைய தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, நமஸ்காரஞ்செய்து, தம்முடைய திருமடத்திற் செ

ன்று, துயரங்கொணடிருந்தார. அன்றிரவு அ வர நித்திரைசெய்யும்பொழுது, பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, "த ண்டியே, உன்கவலையை ஒழி, நாளைக்கு உன் கணகாணவும, அந்தச்சமணர்களுடைய கண் கள் மறையவும் அருள்செய்வோம பயப்படா தொழி" என்று அருளிச்செய்து, சோழராஜா வுக்கும சொர்ப்பனத்தில் தோன்றி, தண்டி யெனபவனிடத்திலேசென்று, அவன் கருத் தை முடிப்பாயென்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந் தருளினா. சோழராஜாவிழித்து எழுந்து, பர மசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்து, சூரியன் உதி த்தபின் தண்டியடிகளை அடைந்து, தானக ணட சொப்பனத்தைச்சொல்ல; தண்டியடி கள் மகாராஜாவே, சிவபெருமானது திருவரு ளினால, என்கணகாணவும, சமணர்கள் கண கள் மறையவும பெற்றால், இந்த ஊரில இரோ ம என்று ஒட்டினாகள். இனி நிகழ்வதைக்க ணடு, நீர இந்தவழக்கை முடித்தல்வேணடுமெ என்றார். அப்பொழுது, அரசன் சமணர்களை அங்கே அழைத்துக்கேட்க; அவர்கள், அதற் கு உடன்பட்டாாகள். அதுகணடு தணடியடி கள் முன்னும்; அரசன்பின்னுமாகச் செல்ல, தண்டியடிகள் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரி த்துக்கொண்டு, திருக்குளத்திலே முழுகிக்க ணபெற்றார். சமணாகளோ கணணிழந்து

தமொறினாகள். இதுகண்ட அரசன் தனது ஏவலாளரைநோக்கி, "தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணாகளைத் திருவாரூரினின்றும அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள்" என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவாகள் அவ்வாறே அவர்களை ஓடததுரத்தியபின்னர், சோழராஜா, சமணாகளுடைய பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறிதது, திருக்குளத்துக்குக் கரைகட்டி, மனமகிழ்நது, தணடியடிகளை வணங்கிக்கொண்டுபோயினர். அப்பால், தணடியடிகள் நெடுநாள் பரமசிவனைத் தியானித்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷாத்தைஜபித்து, திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்து சிவபதம அடைந்தார.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்க்கநாயனார்புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருவேற்காட்டில்வேளாளர்குலத்தில், தலைமைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியாாகளைச் சிவனென வணங்கித்துதித்துத் திருவமுது செய்வித்துப்பின்பு, தாம் உண்பவரும, அவர்கள்விரும்பும் பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருநதார். இப்படியிருக்குநாளிலே, அடியார்கள் அனேகர் எழுந்தருளிவருகின்றமையால், அவர் தம்மிடத்துள்ள திரவியங்களெல்லாம்

செலவாகிவிட; அடிமைநிலம் முதலியவற்றை விற்று, மாகேசுவரபூசையை வழுவாது மனம கிழ்ச்சியோடு செயதுவந்தார். அதன்பின், மா கேசுவரபூசைச்செலவுக்குப்பொருள் இன்மை யால கவலைகொண்டு, தாம முன்னேபயின்ற சூதினலேபொருள் சமபாதிக்கநினைந்து, அவ் வூரிலேசூதாடுவோர் இலலாமைபற்றி, அவ்வூ ரை அகன்று, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்து, சூதாடலால் வரும் பொருளினலேதம்முடைய நியதியை முடித் து, சிலநாளிலே கும்பகோணத்தை அடைந் தார். அங்கே சூதாடிப்பொருள்தேடி மகே சுவரபூசைசெய்தார். சூதிலே முதலாட்டத் தில் தாந்தோற்று, பின்னுட்டங்களிலே பல முறையுமவென்று, அதனலேபொருள் ஆக்கி, சூதிலே மறுத்தவாகளை உடைவாளை உருவி க்குத்தி, நற்சூதர், மூர்க்கர் என்னும் பெயர்க ளைப்பெற்றார். சூதினலே வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவோர்கள் கொள்ள, தாநதீ ண்டார். அடியார்கள் திருவமுது செய்த பின் தாங் கடைப்பநதியிலே அமுது செய்வாராயி னர். இவர்இப்படிச்சிலகாலம் மாகேசுவரபூசை செய்து கொண்டிருந்து, அந்தமகத்தாகிய சிவ புண்ணியத்தினலே சிவபதம் அடைநதார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனூர்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவம்பரில், பிராமணர்குலத்தில், சோமாசிமாறநாயனூர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜபித்தலை நித்திய நியமமெனக் கொண்டவர். எந்தக்குலத்தினராயினும, எந்தக்குணத்தினராயினும, பரமசிவன்மேல் அன்புடையர்களாயின், அவர்களே நம்மை ஆள்பவர் என்னும் மெய்யறிவினையுடையவர். அவ்வன்பர்கள் தம்முடையவீட்டுக்கு எழுந்தருளி வந்தால், அவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கித் திருவமுதுசெய்விப்பவர். பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாகிய யாகங்களை, புகழ் பயன்முதலியன கருதாது நிஷ்காமியமாக வேதவிதிப்படிசெய்பவர். அவர்திருவாரூரிற்சென்று, சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனுரை அடைந்து, அவருடைய திருவடிகளிலே பக்திபண்ணி, அதனுல் சிவபதத்தைப் பெற்ருர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பறுவரிவண்டுச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆறுவது

வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்.

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

திருச்சங்கமங்கையிலே, வேளாளர்குலத்தில் உதித்த சாக்கியநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்நாளிலே, காஞ்சீபுரத்தை அடைந்து, பௌத்தசமயத்திலே பிரவேசித்து, அச்சமயம் சற்சமயமன்றென்பது தோன்றி, அதுபோல மற்றசமயங்களிலும் பிரவேசித்து, அவைகளும் மெய்யல்லவெனத்தெளிந்து, சிவபெருமானது திருவருள் கூடுதலால், தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்துகொண்டே போசனம்பண்ணல்வேண்டும் என்று விரும்பி, தாம் எடுத்தபௌத்தவேஷத்தைத் துறவாமல், பரமசிவனை மிகுந்த அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ் செய்வாராயினார். அவர்சமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிடையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து, பேரானந்தம் உள்ளவராகி, தாஞ்செய்யுஞ் செயல் இதுவென அறியாது, அருகிலேகிடந்ததொரு செங்கல்லைக்கண்டு, அதைப்பதைப்பினுடனே எடுத்து, அச்சிவலிங்கத்தின்மேல் எறிந்தார்.

சிறுபிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகியசெய்கைகளும் தந்தையாகளுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல, அந்தச்சாக்கிய நாயனாருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்குப பிரீதியாயிற்று. அந்நாயனா, அன்றுபோய் மற்றைநாள், அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைந்தபொழுது, முதனாளிலே தாம் சிவலிங்கத்தின்மேற் கலலெறிந்த குறிப்பை நின்று ஆலோசித்து "நேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம வந்தது பரமசிவனது திருவருளே" என்று துணிந்து, அதனையே திருத்தொண்டாக நினைந்து, எப்பொழுதும் அப்படியே செய்யக்கருதினார். எல்லாச்செயல்களுஞ் சிவன்செயல என்றே தெளிந்தமையால், அந்நியதியை தினந்தோறும வழுமாமல் அன்பினுடன்செய்ய; அது ஆன்மாக்கடோறும் வியாபித்திருந்து, எலலாவற்றையும் உணருஞ் சிவபெருமானுக்கு மிகச்சிறந்ததிருத்தொணடாகி முடிந்தது.

அந்நாயனார், ஒருநாள் திருவருளினாலே மறந்து போஜனம் செய்யப்புகும் பொழுது, "இன்றைக்கு எமபெருமானை எறியாமல் மறந்துவிட்டேன்" என்று எழுந்து, அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு, சிவலிங்கத்தை அணைந்து, ஒருகல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறிய; பத்திவலையிற் படுவாராகிய பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும் இடபாரூட

ராய ஆகாயத்திலே தோன்றி, அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புலிநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருவாக்கூரிலே, பிராமணர் குலத்திலே, சிறப்புலிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்கள் எழுந்தருளிவந்தபோது, அவர்களை நமஸ்கரித்து இன்சொற்களைச் சொல்லி, அவர்களைத் திருவமுதுசெய்வித்து, அவர்களுக்குவேண்டும் திரவியங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுப்பவர்; ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை அன்பினோடு ஜபிப்பவர்; பரமசிவனைக்குறித்து யாகங்கள் செய்பவர். அவர், இன்னும் பலசிவபுண்ணியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருச்செங்காட்டங்குடியிலே, மாமாத்திர பிராமணர்குலத்தில், திருவவதாரஞ்செய்த பரஞ்சோதியாரென்ப

வர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள்வேதமு தலிய வேதசாஸ்திரங்களுந் தனுர்வேதமும் உணர்ந்து, சோழராஜனிடத்திலமந்திரித்தொ ழிலபூண்டு, சிவநேசமும் சிவனடியார்களுக்கு அன்புடன் திருவமுது படைக்கும் நியதியும் உள்ளவர் அவர், அரசனுக்காக வடதேசத் திற்சேனையுடன்சென்று, பகைவரைவென்று அங்கிருக்கும் நிதிகளையெல்லாங்கொண்டுவர, அரசன்கண்ணுற்று மகிழ்வுகூர்ந்து, மந்திரிக ளால் இவர் சிவநேசமுள்ளவரென்று உணர்ந் து, அவருக்கு மிக்கதிரவியமுதலானவையளி த்து, தேவர் கருத்தின்படி தொண்டுசெய் துகொண்டிருக்கலாமென்று விடைகொடுக்க, அன்றுதொட்டு முன்னிலும் அதிகசிவநேசமு ள்ளவராய், திருவெண்காட்டு நங்கையாரெ னனும் மனைவியாருடன் இல்லறமவழுவாமல நடத்திச் சிவனடியார்களுக்கு அமுதுபடைத் துப பின்பு தாம் உண்பார். சிவனடியார்களை அன்பினோடுவழிபட்டு, மிகச்சிறியராய் ஒழு குகின்றமையால், அவர் சிறுத்தொண்டரென னுங் காரணப்பெயரோடு சீராளதேவரென் னுந் திருக்குமாரரைப்பெற்று வாழ்ந்திருக் கும் நாளில், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருச்செங்காட்டங்குடியில், சுவாமியைத்தரி சிக்க வருவதை அறிந்த சிறுத்தொண்டநாய னார் எதிர்கொண்டு வணங்கித்துதிக்கப் பிள்

ளையார் திருப்பதிகத்திலே அவரைச் சிறப்பி த்துபபாடியருளபபட்டார்.

ஒருநாள், அமுதுபடைபபதற்குச் சிவன டியாாகள் கிடையாமையால, நாயனா வெளி யேதேடிச்செல்ல, கைலாயபதியானவா இ வரன்பை உலகத்தார்க்கு வெளிப்படுத்தத் தி ருவுளங்கொணடு, வைரவவேடநதாஙகி, அ வர்திருமாளிகையில வநது "சிறுதொணடா வீட்டில இருக்கின்றுரோ" என்று வினவ; தா தியாராகிய சந்தனநங்கையாா முன்வநது வ ணங்கி, "சுவாமி, அவாசிவனடியாாகளைத் தேடிச்சென்ருா, தேவரீர் உள்ளே எழுந்தரு ளும" என்ருா அதற்கு வைரவா "பெண்க ள் இருக்கும் இடத்தில் நாம்தனியேபுகோம்" என்று அருளிச்செய்ய; திருவெண்காட்டு நங் கையார் அதைக்கேட்டு, "சுவாமி, அடியே னுடைய நாயகா எபபோதும் சிவனடியாரை த்திருவமுதுசெய்விப்பவா. இன்றைக்கு ஒரு வரையுங்காணுமையால தேடிப் போயினுர். இப்பொழுதே வநது விடுவார். எழுந்தருளி யிரும்" என்றுவிணணப்பஞ்செய்தாா, வைர வர், நாம் உத்தரதேசம். அவரைக்காணவந் தோம்"என்றுசொல்லிக்கொண்டு கணபதீச்சு ரமென்னும ஆலயத்திலிருக்கும் ஆத்திமரத் தின் கீழ்பபோய் வீற்றிருநதனா.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சிவனடியார்களை த்தேடி எங்குங்காணாது, வீட்டுக்குத்திரும் பிவந்து, மனைவியாருக்குச் சொல்லித் துக்கி த்தார். மனைவியார் "உத்தரதேசவாசியாகிய, ஒரு வைரவர் இங்குவந்து, உம்மைப்பார்க்கவ ந்ததாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே கணபதீச்சர த்தில் உள்ள திருவாத்தியின்கீழேபோய் இரு க்கின்றனர்" என்றார். உடனே நாயனார் வி ரைந்துசென்று, அவரைக்கண்டு வணங்கித் தமதுவீட்டிற்குத் திருவமுதுசெய்யவரும்ப டிவேண்டினர். வைரவ மூர்த்தியானவர், நம க்கமுதூட்ட உம்மாலாகாது எனெனில், நா ம ஆறுமாதத்துக்கொருமுறை பசுப்படுத்து ண்போம. அவ்வாறு "நாம உண்பதும நரப் பசு, இது யாதொரு அங்கப்பழுதுமின்றி ஐந் து வயதாயிருக்கவேண்டும், அதனைத்தாய்பி டிக்கத் தந்தை மகிழ்ச்சியுடன் அரிந்துச்சமை த்தால் உண்பேம்" என்றார். நாயனார் அதற் கிசைந்துவந்து மனைவியாராகிய திருவெண் காட்டு நங்கையுடன்சொல்ல, அவ்வம்மையா ர், எவ்வளவுபொருளீந்தாலும் இவ்வாறு புத் திரனை யீந்து களிப்புடன் அரிவரோவென்று வணங்கிச் சொல்லினர். நாயனார் மனைவியா ரை நோக்கிப் புத்திரனைத்தருவாருளரேனும் மனமகிழ்ந்தரியார்கள். ஆதலால், நாம் உய் மபடி பெற்ற, நமது புதல்வனையே அழைப்

போம் என்றார். மனைவியார் அதற்கு இணங்க, நாயனார் சென்று பள்ளிக்கூடத்திலிருந்த புத்திரனைத் தோளில் எடுத்துக்கொண்டுவர, மனைவியார் எதிர்கொண்டு வாங்கி, ஸ்நானஞ்செய்வித்துக் கணவனார் கையிற்கொடுத்துப் பாண்டங்களைச் சுத்திசெய்து மறைவிடத்திற் சென்று, வைரவமூர்த்தி சொன்னபடிசெய்து, சிரசு, கறியமுதுக்காகாதென்று சந்தனநங்கையார் கையிற்கொடுத்து மறைத்துவிடச்சொல்லி, மற்றைய உறுப்பிறைச்சிகளைச் சமைத்து, வேறுகறிகளும் அமைத்து, அன்னமுஞ் சமைத்துக் கணவனாருக்குச்சொல்ல, அவர் மகிழ்ந்துசென்று, வைரவமூர்த்தியை அழைத்துவந்து திருவடிகளைவிளக்கி, அந்நீரைத் தாங்களுட்கொண்டு ஆசனத்திருத்தி, ஆராதித்துப் பணிந்து, திருவமுது படைக்குமவகை யாதென்ன, அமுதுகளை யொருங்கே கொண்டுவந்து படைக்கவேண்டுமென்று வைரவமூர்த்தி கட்டளையிட, அவ்வாறே பரிகலந்திருத்தி திருவமுதுபடைக்கநோக்கி, நாம் சொல்லியவண்ணமே உறுப்புகளெல்லாம் சமைத்தீரோவென்றனர். தலைக்கறி திருவமுதுக்காகாதென்று விலக்கினேமென்ன, அஃதும் நாமுண்பதே என்று வைரவர்சொல்ல, நாயனார் மனம் வருந்தும்போது, தாதியார் அடியேன் சமைத்து வைத்தேனென்று கொ

லைடுவந்து கொடுக்க, திருவெண்காட்டு நங்கையார் சந்தோஷித்து, அதையும் படைத்தவுடன், வைரவமூர்த்தி தொண்டரைநோக்கி, உடனிருந்து உண்ணச் சிவனடியாரை அழையுமென்றனர்.

இதற்கென்செய்வோம் என்று மனமயங்கி, வெளியேசென்று சிவனடியார் எங்குங்காணாமையால் மனமவருந்தி வைரவரை நோக்கிச்சுவாமீ! அடியாரை எங்குங்காணேன் என்று பணிந்துநிற்க, வைரவர் உம்மைப்போல விபூதி யணிந்தாரொருவருமிலராதலால், நீரிருந்துண்ணும் என்று சொல்லி, திருவெண்காட்டம்மையைநோக்கி, வேறொருபரிகலந்திருத்தி நமக்குப் படைத்திருப்பதிலெடுத்துப் படையுமென்ன, அவ்வாறே அவர் செய்தனர். நாயனார், நாம் உண்ணாதிருந்தால் வைரவர் உண்ணாரென்று, தாமுண்ணத் தொடங்குகையில், வைரவர் நாம் ஆறுமாதத்துக்கொருதரமுண்பது, நாள்தோறுமுண்ணும் நீர் நாமுண்ணும் வரையில் தாழாமல், முன்னுண்பதென்னென்னத்தடுத்து, நீர் புத்திரனைப்பெற்றிருந்தால் உடனுண்ண அவனையழையுமென்றனர். நாயனார் அவன் இப்போது உதவானென்னவும், வைரவமூர்த்தி, அவனை உடன்வைத்துக்கொண்டே யமுதுண்பேனென்ன, இதற்கென்னசெய்வோமென்று துயரங்கொண்டு, வீதியி

ற்சென்று, வைரவர் கட்டளையின்படி நாய னார் மனைவியாரோடு விரைந்து வீட்டிற்குப்பு றத்திலேபோய், "சீராளா வா" என்று அ ழைக்கப் பரமசிவனுடைய திருவருளால் பள் ளியிலிருந்து ஓடிவருபவன்போல வந்த சீரா ளதேவனைத் தாயெடுத்துக்கொடுக்கத் தந்தை மிக்கசந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டு ம னைக்குட்புகுந்து பார்க்கையில, வைரவமூர்த் தியைக்காணாதவர்களாகி, அளவிலலாத துயர ங்கொண்டு பரிகலத்திற் படைத்த கறியமுதி றைச்சியுங் காணாமையால், அச்சங்கொண்டு, வைரவமூர்த்தியெங்கு மறைந்தருளினாரென் று, புறத்தில்வந்து தியங்குமபோது, சிவபெரு மான் சுப்பிரமணியரோடுபார்வதிசமேதராய், இடபவாகனத்திலெழுந்தருளி ஆகாயத்திலே தோன்றினார். அப்போது, சிறுத்தொண்டநாய னாரும் மனைவியாரும் புதலவரும் தாதியாரு மாகிய நால்வருங்கண்டு தரிசித்து, ஆனந்தப ரவசர்களாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று, தோத்திரம் பண்ணினார்கள். அவர்க ளைப்பரமசிவன் தமமை எப்போதுந் தரிசித் துக்கொண்டிருக்க உடன் கொண்டு திருக்கை லாயத்திற்கு எழுந்தருளினர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேரமான்பெருமாணாயனார் புராணம்.

மலைநாட்டிலே, மகோதையென்னும பெய
ருடைய கொடுங்கோளூரில, அரசாட்சிசெய்
யும சேரராஜாவின் திருமைந்தராயவதரித்து
வளரும்போதே, பரமசிவனிடத்தில அன்புவ
ளர, அரசாட்சியில் விருப்பின்றித் திருவஞ்சை
க்கள மென்னுந்தலத்திற்போய்த் தொண்டு
செய்துகொண்டிருந்து தமமுடையபிதா கா
ட்டிற்றவஞ்செய்யப்போன பின்னர், அரசாட்
சிக்கு வேறேயிறைவனில்லாமையால, மந்தி
ரிகள்வந்து மகுடஞ்சூட்டிக்கொள்ளும்படி பி
ரார்த்திக்க, இவ்வரசு, தொண்டுசெய்தற்கிடை
யூறானதால், அவ்வாறின்றி, அரசுசெய்யும்படி
பரமசிவத்தின் அருள் கிடைக்குமாகில் சம
மதிப்போமென்று' சிவசந்நிதியிற்போய் விண்
ணப்பிக்கப் பரமேஸ்வரன் கிருபைகூர்ந்து,
யாவர்களும் யாவையும வசனிப்பவற்றை அறி
யும் உணர்ச்சியும், பராக்கிரமமும், ஈகையும்,
அரசர்க்குரிய மற்றனவு மருளிச்செய்யப் பெ
ற்றுத்தொழுது துதித்து, நகரில்வந்து மகுட
ஞ்சூட்டிக்கொண்டு ஆலயத்திற்சென்று சுவா
மியைத்தரிசித்து, யானையின்மே லாரோகணி
த்துக்கொண்டு வீதிப்பிரதக்ஷணம் வரும்போ
து, ஒருவண்ணான் உழமண்மூட்டையைத்
தலையிற்சுமந்து வருகையில், மழைபொழிந்து
நனையச் சரீரத்திலொழுகிய அந்நீருலர்ந்து,
வெண்மை நிறமுள்ளவனாகக் கண்டு, விபூதிதா

ரணஞ்செய்த அடியார்களி லொருவரெனக்க ருதி, யானையைவிட்டு இழிந்து, எதிர்சென்று வணங்க, அவ்வண்ணான் உடனே கீழேவிழுந்து பணிந்து,சுவாமீ, அடியேன் அடிவண்ணானென்று சொல்லக்கேட்டுச் சேரர்பெருமான அவனைநோக்கி, அடிச்சேரனடியேன, சிவவேடத்தை நினைப்பித்தீராதலால, வருந்தாதேகுமென்றனுப்பிவிட்டு, யானையின்மீதேறிக்கொண்டுவந்து, ஆசார வாசலிலிருந்து அரணமனைக்குட்சென்று, அன்றுமுதல், நீதியுடன் அரசாட்சி செய்கின்றவர், நமக்கிவ்வரசினல வரும்பயன் முதலிய வெல்லாம, நடராஜமூர்த்தியின் திருவடிகளேயெனததெளிந்த உணர்ச்சியினல, சிவார்ச்சனை அன்புடன் புரிந்துவருநாளில, பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து திருவடிச்சிலம்போசை யருளிச்செய்ய ஆனந்த மடைந்தனர்.

இவ்வாறு நடக்கும் நாளில், மதுரைச் சொக்கநாதசுவாமிகள் தமமுடைய அன்பராகிய பாணபத்திரருக்குப் பெருநிதியங்கொடுக்கும்படி, திருமுகபபாசுரங் கொடுத்தருளக் கொணடுவந்த பாணபத்திரரைக்கண்டு வணங்கி, திருமுகப்பாசுரத்துக்கு ஆராதனை செய்து பணிந்து ஏற்றுக்கொண்டு, பொக்கிசத்திலிருந்த திரவியங்களையும், அரசு முதலியனவுங் கொடுக்கத் தமக்குவேணடிய திரவிய

ங்களை யாத்திரம பெற்றுக்கொண்டு, மற்றது களைச் சேரபெருமானுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, யானைமீதேறிசசென்று, மதுரையிற்சோ நதனா சேரா பெருமான்,நியதயாகசசெய்துவ நத சிவபூஜாகாலத்தில,ஒருநாள்,நடராஜமூர்த் தியின திருச்சிலமபோசை யருளிசசெய்யாதிருக்க, மனமயக்கங்கொணடு, அடியேன் யாது குற்றஞ் செய்தேனென்று உடைவாளையுருவி மார்பிலநாட்டி அதன்மேலவீழத்துணியவே, பரமசிவன் திருவுளமிறங்கித திருச்சிலமபொலிகேட்பிக்க, சேராபெருமான ஆனநதமடைந்து, ஐயனே !! திருசசிலமபோசைதாழ்தததென்னவென, நமமுடைய அன்பனுகியவன் றொணடன் சிற்சபையில் வநது பதிகமோத அதைக்கேட்கும விருப்பத்தால், தாழ்த்தோமென்று வன்றொண்டா ஞாபகம் சேராபிரானுக்குணடாகும பொருட்டுத் திருவாய்மலாநதருளினவுடன், கனகசபையைவணங்கி, நடராஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துச் சுநதரமூர்த்திநாயனரைக்காண விருப்போடுபுறபபட்டுச்சிதமபரத்தில் வந்து தரிசித்துப், "பொன்வண்ணத் தநதாதியோதித்துதித்து விடைபெற்றுக்கொணடு, திருவாரூரிற்சென்று, சுந்தரமூாத்திநாயனரைக்கண்டு வணங்க, அவரும் வணங்கி,ஒருவருக்கொருவா அளவளாவிக்கலந்து புற்றிடங்கொண்டாரைப்பணிந்து, திருமும்மணிக்கோ

வைபாடித் துதித்துப் பரவையார் திருமாளி கையில, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வேண்டுதலா ல் திருவமுதுண்டு, சிலகாலமங்கமர்ந்திருந்து பினபு, சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடன் வேதார ணியத்தை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய் து, திருவந்தாதிபாடினார், அங்கிருந்து மதுரை முதலிய ஸ்தலங்களிற்சென்று தரிசனஞ்செ ய்து துதித்து, மீண்டும் திருவாரூருக்கு வந் து, புற்றிடங்கொண்டாரைப்பணிந்து துதித் துப் பரவையார் திருமாளிகையில் சுந்தரமூர் த்திநாயனாருடன் அமர்ந்திருந்தனர்.

சேரமான்பெருமாணாயனார் தம்முடைய நாட்டிற்குச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வரும்ப டி அழைத்துக்கொண்டுபோய், மலைநாட்டை ச்சார்ந்த தம்முடைய ராசதானியும், பரமசிவ ன் திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்குந் தல முமாகிய, திருவஞ்சைக் களத்தைச்சேர்ந்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடன் ஆலயத்தைப் பி ரதக்ஷணஞ்செய்து, சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந் து சந்நிதானத்திற்போய்ச் சுவாமியைத்தரிசி த்து துதிசெய்து, அரண்மனைக்குவந்து சுந்த ரமூர்த்திநாயனாருக்கு மிகுந்த வுபசாரத்துட ன் விருந்தளித்து, இராசசின்னத்துக்கேற்ற விநோதங்களுடன் சிலநாள் வைத்துக்கொண் டிருக்கையில், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவா ரூர் வீதிவிடங்கப் பெருமானைத் தரிசிக்க

வேணடுமெனகிற விருப்பங்கொணடு, பிரயா
ணபபடச சேரபெருமான் தடுக்ககூடா
மையால, அதுவரையில தமமுடைய போக
களத்தில சோந்திருந்த திரவியங்களை யெல
லாமபொதிகட்டி, ஆட்கள்தலையிலேற்றியனு
பபிச சுந்தரமூாததிநாயனாரிடத்தில விடை
பெற்றுக்கொணடுவந்து, அரண்மனையிற் சோ
ந்து பாமசிவனிடத்தில அன்பு வழுவாமல
அரசாட்சி செய்துகொணடிருந்தாா. சிலநாள்
சென்று, சுந்தரமூாத்திநாயனா தமமைக் கா
ணவேணடுமெனகிற விருப்பததினால திருவா
ரூரிலநின்றும எழுந்தருளிவர, அதையறிந்த
சேரபெருமான் எதிாகொணடு சென்றுபணி
ந்து மிகுந்தசிறபபுடன அழைத்துக்கொண்டு
வந்து சிஙகாசனததில வீற்றிருககச்செய்து
சோடசோபசாரத்துடன ஆராதிததது அமுது
செய்வித்து, காலநதோறும ஆலயத்திற்செழு
ந்தருளிச் சிவதரிசனமுஞ்செயதுகொண்டு இ
ருக்கையில், ஸ்ரீகயிலாயத்திலிருந்து பரமசிவ
ன் வன்றொணடரைத்தமமிடத்துக்கு அழை
த்துக்கொண்டுவருமபடி திருமாலமுதலியதே
வர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்ப, அவாகள்
வெள்ளையானையுடன் வந்து சுந்தரமூாத்திநா
யனார் திருவஞ்சைக் களததில் பரமசிவனைத்
தரிசித்துப்பதிகமோதித் துதித்துக்கோபுரவா
யிலின் புறத்தில் வரக்கணடு வணங்கித் தாங்

கள் வந்தகாரியத்தைச்சொல்ல, வன்றொண்டர் வணங்கி, அந்தயானையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, சேரமான்பெருமாணாயனாரிடத்தில் ஞாபகத்தைவைத்து எழுந்தருளுகையில், திருமஞ்சனங்கொண்டிருந்த சேரமான் பெருமாளுக்குத்தெரிந்து, உடனே குதிரையிலேறி, அதன் செவியில் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யோதினவளவில், அந்தக்குதிரை ஆகாயத்திற்செல்லச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடன் கலந்துகொண்டு கைலாயத்திற்சென்று, நந்திதேவரால் சந்நிதானத்தில் தடைப்பட்டு நின்று, திருக்கைலாயஞானவுலாவை ஓதிப் பரமசிவன் திருவருளால், சிவகணநாதராய் வீற்றிருந்தார். அவர் அருளிச்செய்த திருவுலா மாசாத்தாவென்பவரால் உலகில் விளக்கமுற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணநாதநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, சீகாழியில், பிராமணர் குலத்தில், கணநாதநாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருத்தோணியப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினோடு தினந்தோறும் திருப்பணிகள்செய்பவர். தம்மை விரும்பி வந்தடைபவர்களை, திருநந்தனவனம் வைத்தல், பூக்கொய்தல், திருமாலைகட்டல், திருமஞ்சன

பெடுத்தல், திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், திருவிளக்கேற்றல், திருமுறையெழுதல், திருமுறைவாசித்தல் முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள், அவரவாகசேற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயிலவித்து, அவர்களைச் சிவனடியார்களாக்குவார். கிருக்த தாச்சிரமத்திலே இருந்து சிவனடியார்களை வழிபடுவார். அவர் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுரைத்தினந்தோறும் பேராசையோடு முப்பொழுதினும் விதிப்படி பூசைசெய்துகொண்டு வந்தார். அந்தப்பூசாபலத்தினலே திருக்கைலாயமலையை அடைந்து, சிவகணங்களுக்கு நாதராயினர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவநாயனூர்புராணம்.

களந்தை யென்னும் பதியிலே, குறுநிலமன்னர்குலத்திலே, கூற்றுவநாயனுரெனபவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர். சிவனடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவர். அவர் திருவருள் வலியினலே பெருஞ்செல்வமுடையராகி, கச ரத துரக பதாதியென்னுஞ் சதுரங்கங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினர். பலவரசர்களோடு யுத்தஞ்செய்து, அவர்களை

வென்று, அவாகளுடைய நாடுகளெல்லாவற்றையும கவாநது, அரசா திருவில் முடி ஒன்று தவிர மற்றவைகளெலலா வற்றையும உடையராயினா. உலகத்தை ஆளுதற்குத்தமக்கு முடிசூட்டுமபொருட்டுத் தில்லைவாழநதணாகளைவேணட, அவாகள் நாங்கள் சோழகுலநதாருக்கேயன்றி, மற்றவாகளுக்கு முடிசூடடோம என்று மறுதது, தங்களுள் ஒருகுடியை முடியைக் காத்துங்கொள்ளுமபடி இருநதி, சேரமணடலததுக்குப போயினாகள்.

கூற்றுவ நாயனா ஐயுரவினுலே மனநதளாந்து நிததிரைசெய்ய; அனறையதினம இரவிலே எமபெருமானுகிய சபாநாயகா அவருக்குச் சொாப்பனத்தில தோன்றி, தமமுடைய திருவடிகளை திருமுடியாகச் சூட்டியருளினா. கூறறுவநாயனா அவைகளையே முடியாகச் சூடி, பூமி முழுதையும பொதுநீக்கி ஆணடாா. சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்கின்ற முக்கிய சிவஸ்தலங்களெங்கும சென்று வணங்கித் திருப்பணிகள்செய்து, சிவபதம் அடைநதாா்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாாகொண்டவனமுலையாள் சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவது

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்சருக்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர் புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, சிறந்து விளங்குகின்ற துவாதசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரியில், சோம சுந்தரக்கடவுளிடத்தே சதுரமாய் இரண்டுசா ணளவினதாகி மெய்ப்புலவர்களுக் கெல்லாம் முழுமவளாந்து இருந்தற்கு இடங்கொடுக்கின் ற சங்கப்பலகையைப்பெற்று, அதனில் இரு ந்துகொண்டு தமிழ்மொழியைவளர்த்த கடை ச்சங்கப்புலவர்கள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர்மு தலாக நாற்பத்தொன்பதின்மர். அவர்கள் வி பூதி ருத்திராக்ஷதரர்களாய் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜ பபரர்களாகி, அகத்தியம், தொல்காப்பியம், என்னும் இலக்கணநூல்களின்படி, ஆசு, மது ரம், சித்திரம், வித்தாரம், என்னு நாற்கவிகளி னுலும் மெய்யன்போடு பரமசிவனையேபாடி, பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனப்பெ யர்பெற்று, சிவபதம் அடைந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, உறையூரில, புகழ்ச்சோழநாயனா ரெனபவா ஒருவா இருந்தாா அவா மற்றையாசர்கள் பணிகேட்க, உலகத தழைக்க அரசியற்றினா சிவாலயங்களெல லாவற்றிலும நித்திய நைமித்திகங்களை வழுவின்றி நடததுவிபபார் சிவனடியாாகளுக்கு வேணடுவனவற்றைக்குறிபபறிந்து கொடுபபா ா இபபடியிருக்குநாளிலே, கொஙகதேசத்தா சருமம குடகதேசத்தாசருமம தருந திறையை வாங்குமபொருட்டு, தங்கள் குலத்தாாகளுக்குரிய கருவூா என்னுமம இராஜதானியிலே அரசுரிமைசசுற்றத்தோடு வந்தணைந்தார். அங்குள்ள ஆனிலை எனனுந திருக்கோயிலில எழுந தருளியிருக்கினற பாமசிவனை வணங்கி, மாளிகையிலேபுகுந்து, அத்தாணி மணடபத்திலே சிங்காசனத்தில வீற்றிருந்துகொண்டு, அவ்விரண்டு அரசர்களுங்கொணாந்த திறைகளைக்கண்டு, அவாகளுக்கு அருள்புரிந்து மந்திரிமாரைநோக்கி, நமமுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு அமையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில் தெரிந்துசொலலுங்கள் என்றாா. இபபடி நிகழுநாளிலே, சிவகாமியாண்டாா கொணாகின்ற புஷ்பங்களைச் சிதறிய தம்முடையயானையையும் பாகாகளையுமகொன்ற எறிபத்தநாயனாரை அணைந்து, என்னையுங்கொன்றருளும் என்று தமதுவாளைக்கொ

டுத்து, திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கினார். மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழ நாயனாரை வணங்கி, திறைகொணராத அரசன் ஒருவன் உள்ளான் அவன் அதிகன் என்பவன் அவன் சமீபத்திலே மலையரணத்துள்ளே இருப்பவன் என்றார்கள். அதுகேட்ட புகழ்ச்சோழநாயனார் நீங்கள் படைகொண்டுசென்று அவ்வரணத்தைத் துகளாகப் பற்றுத்து வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, மந்திரிமார் சேனையோடு சென்று, அம்மலையரணைப் பொடிபடுத்தி அதிகனுடையசேனைகளை வதைத்தார்கள். அதிகன் அஞ்சி, ஓடிப்போய்ச் சுரங்கத்திலே ஒளித்துவிட்டான். புகழ்ச்சோழநாயனாருடைய படைவீரர்களிற்பலர், அதிகனுடைய படைவீரர்களின் தலைகளையும், மற்றவர்கள் நிதிக்குவைகளையும், யானை குதிரைகளையுங் கொண்டு, மந்திரிமாரோடு கருவூரிலேவந்து சேர்ந்தார்கள்.

புகழ்ச்சோழநாயனார், தமக்குமுன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்துவைத்த தலைக்குவைகளுள் ஒருதலையின் நடுவிலே ஒருபுன்சடையைக்கண்டார். கண்டபொழுதே நடுங்கி, மனங்கலங்கி, கைதொழுது பெருமபயத்துடனே எதிர்சென்று, அத்தலையிற் சடையைத் தெரியப்பார்த்து, கண்ணீர்சொரிய அழுது, நான்சைவநெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்

ழியபடி மிக அழுகிது சடைமுடியை யுடைய வர பரமசிவன அருளிச்செய்த மெய்ந்நெறி யைக்கண்டவா. அவருடைய சடைத்தலையை த்தாங்கிவரக் கண்டும, அதிபாதகனாகிய நான பூமியைத்தாங்குதற்கு இருந்தேனே எனறு சொலலி, ஒன்றுசெய்யத்துணிந்து, மந்திரிமா ரைநோக்கி, பூமியைக்காதது அரசளித்து பர மசிவனுக்கு வழித்தொணடுசெய்யும பொரு ட்டு, என்னுடையகுமாரனுக்கு முடிசூட்டுங்க ள் என்று விதித்து, அக்கினிவளாபபிதது, விபூ தியை உத்தூளனஞ்செய்து, சடைச்சிரத்தை ஒருபொறகலததில ஏநதி, தமமுடைய திரு முடியிலேதாங்கி, அவ்வக்கினியை வலஞ்செ ய்து, உயிா த்துணையாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரததை ஓதிக்கொணடு, அதனுள்ளே புகுநது பரமசி வனது திருவடிநீழலில் அமாநதிருநதார்

திருச்சிற்றமபலம்.

நரசிங்கமுனையரையநாயனார் புராணம்.

திருமுனைபபாடி நாட்டிலே, குறுநிலமன் னாகுலத்தில், நரசிங்க முனையரைய நாயனா ரென்பவா ஒருவா இருநதாா. அவர் தமக்கு ப பெருஞ்செலவமாவது விபூதியே என்னுஞ்

சிந்தையுடையவர் சிவனடியார்களது திருவ
டியை அடைதலே தமக்குப் பெறும்பேறெ
னத் துணிந்தவர். அநித்தியமுந் துக்கமுமாகி
ய அரசியற்கையில்வைத்த விருப்பத்தாலன்
றி, சர்வான்மாக்களுஞ் சற்சமயமாகிய சை
வத்தைக் கைக்கொண்டு முத்தியின்பத்தை
அடைதல்வேண்டு மென்னும் பெருங்கருணை
யினாலே பலசத்துரு முனைகளைக் கடந்து,
சைவநெறி வாழும்படி திருவருளை முன்னிட்
டு நின்று அரசாள்வார் சிவாலயங்கடோறும்
நித்திய நைமித்திகங்களை ஒழுங்குபெற நடத்
துவிப்பார் திருவாதிரை நக்ஷத்திரந்தோறும்
விசேஷபூசை செய்வித்து, தம்மிடத்தில் எழு
ந்தருளிவரும் சிவனடியார்களைத் திருவமுது
செய்வித்து, அவர்களுக்குத் தனித்தனியே
நூறுபொன் கொடுப்பார். ஒருதிருவாதிரை
நக்ஷத்திரத்தில் அப்படியே அடியார்களுக்
குப் பொன் கொடுக்கும்பொழுது, தூர்த்த
வேடமுள்ள ஒருவர் விபூதி அணிந்துகொண்டு
வந்தார். அவருடைய வடிவு இருந்தபடியைக்
கண்டு, பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் இகழ்ந்து ஒ
துங்க, நரசிங்கமுனையரையர் அதுகண்டு, எ
திரே சென்று அவரை அஞ்சலிசெய்து, அழை
த்துக்கொண்டுபோய், அவரை மிக உபசரித்
து, சீலமில்லாதவர்களாயினும் விபூதியை அ
ணிந்தவர்களை உலகத்தார் இகழ்ந்து நரகத்தி

ல வீழாவணணம அவருக்கு இருநூறுபொ ன்கொடுதது அனுபபினூா. இநதபபிரகாரம அருமையாகிய திருந்தொணடுகள் பலவற் றைச் செய்து, சிவபதம அடைநதாா.

திருச்சிற்றமபலம.

அதிபத்தநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, நாகபட்டணத் தில், சமுத்திரதீரத்தில உள்ள, நுளைபபா டியிலே, பாதவாகுலத்தில, அதிபத்தநாயனு ரென்பவர் ஒருவா இருநதார். அவாபாதவர் களுக்குத்தலைவராகி, அவாகள் வலைவீசிப்பி டித்து விற்கும மீன்குவைகளைப பெற்றுவாழ் வாா. அவா சிவபத்தியில் மிகச்சிறநதவராத லால், அகபபடும மீன்களிலே ஒருதலைமீனை "இது பரமசிவனுக்கு" என்று மிகுநத அன் பினூேடு எப்பொழுதும விட்டுவநதாா. ஒருநா ளிலே ஒருமீனேவரினும், அதனைப் பரமசிவ னுக்கு என்றுவிடுவார். இபபடி ஒழுகு நாட் களில, அடுத்தடுத்து அனேக நாட்களில் ஒவ்வொருமீனே அகப்பட, அதனைக்கடலிலே விட்டுவநதாா. மீன் வலையினுலே மிகுஞ்செ ல்வம மறுத்தமையால், தமமுடைய சுற்றத் தார்கள் உணவின்றி வருநதவும, தாம வருந் தாது பட்ட மீனைப் பரமசிவனுக்கு என்றே

விட்டு மகிழ்ந்தார் இப்படி நெடுநாள்வர, உணவின்மையால் திருமேனிதளரவும், தம்முடைய தொழிலிலே நிலைநிறைமையைப் பரமசிவன் அறிந்து, அவரது அன்பென்னும் அமுதை உண்பாராயினார். இப்படி நிகழுநாளிலே, வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் ஒவ்வொருமீனையும் அவ்வாறேவிட்டு, விலைமதிப்பில்லாத மகாதிவ்விய பிரகாசங்கொண்ட நவரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த அற்புதமாகிய ஒருபொன் மீனை வலைப்படுத்தி, கரையில் ஏறியபோது, அம்மீன் சூரியன் உதித்தாற்போல உலகமெல்லாம் வியக்கும்படி மிகப்பிரகாசிக்கக்கண்டு, அதனை எடுத்து ஒருமீன்பிடித்தோம் என்றார்கள் அதிபத்தநாயனார் அம்மீனைக்கண்டு, இது இரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொன்மீனுதலால், என்னை ஆட்கொண்டருளிய பரமசிவனுக்கு ஆகும் என்று கடலிலேவிட்டார். அப்பொழுது, பரமசிவன் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள, அதிபத்தநாயனார் ஆனந்தவருவி சொரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து, சிரசின்மேலே அஞ்சலிசெய்தார். சிவபெருமான் தமது உலகத்திலே அடியார்களோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அருள்செய்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலிக்கம்பநாயனார்புராணம்.

நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடத்திலே, வைசியர்குலத்திலே, கலிக்கம்ப நாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத்திருப்பதியில் உள்ள, திருத்தூங்கானை மாடமென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவர். சிவலிங்கத்தை வழிபடினும் சிவனடியார்களை வழிபடாதொழியின் அவ்வழிபாடு சிறிதும் பயன்படாதென்று சிவாகமஞ் செப்புதலால், தினந்தோறும் சிவனடியார்களைப் பேராசையோடு திருவமுது செய்வித்து, அவர்களுக்கு வேண்டுந்திரவியங்க ளெல்லாவற்றையுங் கொடுப்பார்.

இப்படி யொழுகு நாளிலே, ஒரு நாள் தமது வீட்டிலே, திருவமுது செய்யவந்த சிவனடியார்களெல்லாரையும் பழையமுறைப்படி திருவமுது செய்யத்தொடங்குவித்தற்கு, அவர்களை முன்பு அழைத்து, தமது மனைவியார் கரகநீர்வார்க்க அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கும் பொழுது, முன்பு தமக்குப் பணிவிடைக் காரராய் இருந்து பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவேடந்தாங்கிவர, அவருடைய திருவடிகளையும் விளக்கப்புகுந்தார். மனைவியார் இவர் நம்மிடத்திலே பணிவிடைக் காரராய் இருந்து போனவர்போலும்

என்று சிந்தித்தலால் கரகநீர்வார்க்கத்தாழ்க்க, கலிக்கம்பநாயனார் அதுகண்டு, இவள் இந்தச் சிவனடியாருடைய முந்திய நிலையைக் குறித்து வெள்கி நீர் வாராதொழிந்தாள் என்று துணிந்து, வாளை எடுத்து, மனைவியார் கையிற் கரகத்தை வாங்கிவைத்துவிட்டு, அக்கையைத்தறித்து, அக்கரகநீரை எடுத்து தாமே அவருடைய திருவடிகளைவிளக்கி, அத்தியந்த ஆசையோடு தாமே வேண்டுவனவெல்லாஞ்செய்து, அவ்வடியாரைத் திருவமுது செய்வித்தார். அந்நாயனார் பின்னுஞ் சில காலம் திருத்தொண்டின்வழி நின்று, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலியநாயனர்புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருவொற்றியூரில் உள்ள சக்கரப்பாடியில், செக்கார்குலத்தில, கலியநாயனரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்பெருஞ்செல்வராகி, சிவபுண்ணியஞ் செய்தல்வேண்டுமெனத் தெளிந்து, அந்தத்திருப்பதியில் உள்ள சிவாலயத்தின் உள்ளும் புறமும் அல்லும் பகலும் எண்ணிறந்த திருவிளக்கேற்றுவாராயினர். பரமசிவன் நெடுங்காலம் இந்தத்திருத்தொண்டைச் செய்து

வரும் அவ்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப் பிறர்க்குப புலப்படுத்தும் பொருட்டு, அவரிடத்துள்ள செல்வமெல்லாங்குன்றும்படி அருள்செய்தார். அவர் தாம வறுமையெய்தியும், தமது மரபில உள்ளோர்தரும எண்ணெயை வாங்கிக் கூலிக்கு விற்றுக்கொண்டு, கூலி பெற்று, தாமசெய்யும் திருத்தொண்டை வழுவாது செய்தார். சிலநாளாயினபின், அவர்கள் கொடாதொழிய, அவாமனந்தளாந்து, எண்ணெயாட்டும இடத்திற்சென்று, தொழில செய்து கூலிவாங்கி, திருவிளக்கிட்டார். பின்பு அத்தொழில செய்வோர்கள் பலராய்ப் பெருகினமையால், அத்தொழிலாலவருமபேறுங் கிடையாது முட்ட, ஒருநாள் கவலைகொண்டு தம்முடையமனைவியாரை விற்பதற்கு நகரெங்குங்கூறி, வாங்குவார் இன்மையால் மனந்தளர்ந்து, ஆலயத்தை அடைந்து, திருவிளக்கேற்றுஞ் சமையத்திலே, "திருவிளக்குப்பணிமாறில் நான் இறந்துவிடுவேன்" என்று துணிவுகொண்டு, திரியிட்ட அகல்களைப்பரப்பி, எண்ணெய்க்குப பிரதியாகத்தமது இரத்தத்தை நிறைக்கும்பொருட்டு, ஆயுதத்தினாலே கழுத்தை அரிந்தார். அப்பொழுது, கிருபாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் நேர்வந்து, அவருடைய கையைப்பிடித்து, அவருக்குமுன்னே இடபாரூடராய்த்தோன்றியருள, அவர்தாம் உற்ற

ஊறு நீங்கி, சிரசின்மேல அஞ்சலிசெய்துகொ ண்டு நின்றார். சிவபெருமான் அவரைத்தமது திருவடியில சேரத்தருளினார.

திருச்சிற்றம்பலம.

சந்திநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, வரிஞ்சியூரில, வேளாளகுலத்தில, சந்திநாயனாரெனபவா ஒருவா இருந்தார. அவா பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமரைகளைச் சிறிதும மறவாது திருத தொணடுசெய்பவா. அவா சிவனடியாரகளை இகழ்ந்து பேசும அதிபாதகர்களுடைய நாவைத் தணடாயுதத்தால் இடுக்கித் தமது கையிலுள்ள கத்தியினால் அரிதலாகிய அரிய பெருந்தொண்டினை நெடுங்காலம அன்பினோடு செய்துகொணடிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றமபலம்.

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார் புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சிபுரத்தில்,பல்லவர்குலத்தில,திருவவதாரஞ்செய்து

சைவத்திருநெறி வாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள்காடவர்கோ னாயனாரெனபவர் ஒரு வர் இருந்தார். அவர் எவ்வுயிர்களும இம்மை மறுமை இன்பங்களையும முத்தியையும அடைதல வேண்டுமெனவிரும்பி, பிறதேசங் களையுந் தமக்கு ஆதீனப்படுத்திச்சைவந்தழைத் தோங்க, அரசர்களும பணிசெய்ய அரசியற் றினார். சிலகாலஞ் சென்றபின்னர், அரசாட்சி துனபமயமெனக்கருதி, அதனைவெறுத்து, அப்பாரத்தைத் தன்புத்திரனமேல ஏற்றி, பூமியின்கணுள்ள சிதமபரமுதலிய சிவஸ்தலஙக டோறுஞ் சென்று, சுவாமிதரிசனம பணணி, திருப்பணிசெய்து, ஒவ்வொருதிருவெணபாப பாடினார். இவ்வாறு நெடுங்காலந் திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்து, சிவபதம அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்சருக்கம முற்றுப்பெற்றது.

கறைக்கண்டர்சருக்கம்.

கணம்புல்லநாயனார்புராணம்.

வடவெள்ளாற்றுத் தென்கரையிலே உள்ள, இருக்குவேளூரிலே, சிவபக்தியிற் சிறந்தவரும், பெருஞ் செல்வருமாகிய அன்பர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் செல்வம்பெற்றதினால் அடையும் பயன் இதுவே என்று, சிவாலயத்தினுள்ளே திருவிளக்கேற்றித் தோத்திரம் பண்ணுவாராயினார். நெடுங்காலஞ்சென்றபின், வறுமையெய்தி, சிதம்பரத்தையடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, தம்முடையவீட்டிலுள்ள பொருள்களைவிற்று, அங்குள்ளதிருப்புலீச்சரமென்னும் ஆலயத்திலே திருவிளக்கேற்றிவந்தார். இப்படிப்பொழுகு நாளில், வீட்டுப்பொருள்களும் ஒழிந்துவிட, கணம்புற்களை யரிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்கித் திருவிளக்கெரித்தார். அக்காரணத்தால், அவருக்குக் கணம்புல்ல நாயனார் என்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் தாம் அரிந்துகொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படாதொழியவும், தம்முடைய பணிதவறுமல அப்புல்லையே மாட்டி விளக்கெரித்தார். முன்பு விளக்கெரிக்கும் யாமம் வரைக்கும் எரித்

தற்கு அப்புல் போதாமையால், அடுத்தவிள க்கிலே தமமுடைய திருமுடியை மடுதது எ ரித்தார அபபோது, பரமசிவன் சகிக்காமல, திருவுளமிரங்கிப பெருங்கருணை செய்தருள, கணமபுலலநாயனா சிவலோகத்தை அடைந தார.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரிநாயனார்புராணம்.

திருக்கடவூரிலே, தமிழ்மொழியில மிக வலல காரிநாயனுரென்பவா ஒருவர்இருந்தார. அவா சொலவிளங்கிப பொருள் மறைநதுகிட க்குமவண்ணம தமபெயரினாலே தமிழ்க்கோ வைபாடி, தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரிடத்துஞ் செ ன்று, அவாகள் மகிழுமாறு அதற்குப் பொரு ள்விளங்கக்கூறி, அவாகளிடத்திற் பெற்ற திர வியங்களைக்கொணடு, பலசிவாலயங்கள் கட் டுவித்தும், சிவனடியாாகட்கு வேண்டுந்திரவி யங்களைக் கொடுததும், திருக்கைலாயமலையை மறவாத கருத்தினராகி, உலகமெங்குந் தம்மு டைய புகழை நிறுத்தி, பரமசிவனுடைய திருவருளைப் பெற்று, உள்ளம்போலுடலும் ஸ்ரீகைலைமலையை அடையப்பெற்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெடுமாறநாயனார்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மதுராபுரியில், கூன்பாண்டியரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையினால், பொய்ம்மார்க்கமாகிய ஆருகத மதத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜனுடைய திருக்குமாரத்தியும், சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க்கரசியாரை மனைவியாராகவும், குலச்சிறைநாயனாரை மந்திரியாராகவும் பெற்றிருந்த புண்ணியமேலீட்டால், சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருக்கரத்தினால் தீண்டி விபூதிசாத்தப்பட்டு, அவரருளிய மெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று, பிறவிக்கூன் நிமிர்ந்து நெடுமாறநாயனாரென்னும் பெயர்பெற்றார். தம்மோடு பொருதற்கு வந்த வடபுலத்தரசர்களோடு திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்தில் யுத்தஞ்செய்துவென்று, சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து, சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாயிலார்நாயனார்புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருமயிலாப்பூரில், வேளாளர்குலத்தில், திருவவதாரஞ்செய்த வாயிலார் நாயனாரென்பவர் ஒருவர்

இருந்தார். அவர் பரமசிவனை மறவாத மனமாகிய திருக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்து, ஞானமாகிய திருவிளக்கேற்றி, ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனமாட்டி, அன்பாகிய திருவமுதை நிவேதனஞ்செய்தலாகிய ஞானபூசையை நெடுங்காலஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனையடுவார்நாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, திருநீடூரிலே, வேளாளர்குலத்திலே, சிவனடியார்களிடத்தே மிகுந்த பத்தியுடைய ஒரு பெரியவர் இருந்தார்.

அவர் சத்துருக்களுடைய போர் முனையிலே தோற்றவர் யாவரேனுந் தம்மிடத்திலே வந்து கூலிபேசினால், அவர் பொருட்டுப்போய்ப் போர்செய்து வென்று, பொருள்சம்பாதித்து, சிவனடியார்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்துக் கொண்டிருந்தார். அக்காரணத்தாலே, அவர்க்கு முனையடுவார் நாயனாரென்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று. அவர் நெடுங்காலம் இவ்வரிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டிருந்து, சிவபதம் அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கறைக்கண்டன்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஒன்பதாவது

கடல்சூழ்ந்தசருக்கம்.

கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.

காடவர்குலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையே யன்றி மற்றொன்றையும் அறியாத கழற்சிங்கநாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபெருமானுடைய திருவருள் வலிமையால், வடபுலத்தரசர்களை யுத்தமுகத்தில் வென்று, அவர்கள் நாடுகளைக் கவர்ந்து, எங்குஞ் சைவசமயந் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார்.

இவ்வாறொழுகுநாளிலே, தன் தேவியோடு சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று, சுவாமிதரிசனம் பண்ணித் திருத்தொண்டு செய்வாராகித் திருவாரூரை அடைந்து திருக்கோயிலிலே பிரவேசித்துச் சுவாமியை வணங்கினார். அப்போது, அவருடைய தேவி திருக்கோயிலை வலஞ்செய்து, அங்குள்ள சிறப்புக்களெல்லாவற்றையும் தனித்தனியே பார்த்துக்கொண்டுவந்து, திருமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே வீழ்ந்துகிடந்த ஒருபுதுமலரையெடுத்து மோந்தனள். உடனே செருத்துணை நாயனார் இதனைப் புஷ்பமண்டபத்துள் எடுத்து மோந்

தனள் என்று நினைத்து, விரைந்தோடிவந்து, கூந்தலைப் பற்றி யிழுத்து வீழ்த்தி, அவள் மூக்கைக் கத்தியினாலே அரிந்தார். அவள் சோர்ந்து புலம்பாநிற்கையிலே, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்த கழற்சிங்க நாயனார் சமீபத்திலே வந்து பார்த்து மிகக்கோபித்து "இக்கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தவர் யாவர்" என்று வினவ, செருத்துணைநாயனார் "இவள் சுவாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை யெடுத்து மோந்தமையாலே நானே யிங்ஙனஞ்செய்தேன்" என்றார். அப்பொழுது, கழற்சிங்கநாயனார் அவரைநோக்கி, "புஷ்பத்தை எடுத்த கரத்தையன்றோ முன்னே துணித்தல்வேண்டும்" என்று தம்முடைவாளை யுருவிக்கையைத் துணித்தார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். இவ்வரிய திருத்தொண்டுசெய்த கழற்சிங்க நாயனார் நெடுங்காலஞ் சைவநெறி தழைத்தோங்க அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடங்கழிநாயனார்புராணம்.

கோனாட்டிலே, கொடும்பாளூரில், குறுநிலமன்னவர் குலத்திலே, கனகசபையின் மு

கடவைப பசும பொன்னல வேய்ந்த ஆதித் தன்குடியில் இடங்கழி நாயனரென்பவா ஒருவா இருந்தாா. அவா சைவவைதிக மாாக்கங்கள் தழைக்கவும், நித்திய நைமித்திகங்கள் சிவாகம விதிபபடி நடக்கவும, அரசியற்றுங் காலத்தில, சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்குமோ ரடியவா, ஒருநாள் அமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் எஙகும அகபபடாமையா ல் மனந்தளர்ந்து, செயற்பால தின்னதென்பது தெரியாமல, அவ்விடங்கழிநாயனருடைய பண்டாரத்தில, நெற்கூட்டு நிரைகள் நிறைந்தகொட்ட காரத்தில் அர்த்தராத்திரியில புகுந்து முகந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு, அவரைபபிடித்து இடங்கழிநாயனர் முன்கொண்டு வந்தாாகள்.

நாயனர் அவ்வடியவரைபபார்த்து "நீர் ஏன் நமமுடைய நெற்பண்டாரத்தைக் கவர்ந்தீர்" என்று வினவ, அவ்வடியவா "நான் சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்தற்குப் பொரு ளின்மையால இங்ஙனஞ் செய்தேன்" என்ருர். இடங்கழிநாயனர் அதுகேட்டு மிகவிரங்கி "எனக்கு இவரன்றேபண்டாரம" என்று சொல்லி, 'சிவனடியார்க ளெல்லாரும் நெற்பண்டாரத்தைமாத்திர மன்றி மற்றை நிதிப் பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்க" என்று எங்கும் பறையறைவித்தார். பின்னும் நெடுங்

காலம் திருநீற்றுநெறி தழைக்கும்படி தண்ணளியோடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செருத்துணைநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, தஞ்சாவூரிலே, வேளாளர்குலத்திலே, சைவசிரோமணியாகிய செருத்துணைநாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருவாரூரையடைந்து, காலந்தோறும் வன்மீகநாதரை வணங்கித் தொண்டுசெய்து கொண்டிருந்தார். இவ்வாறிருக்குநாளிலே, அங்கே சுவாமி தரிசனஞ்செய்யவந்த கழற்சிங்கநாயனாருடையமாதேவி பூமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே வீழ்ந்துகிடந்த ஒருபூவையெடுத்து மோந்ததைக்கண்டு, மண்டபத் [illegible] என்று நினைந்து, கத்தியினாலே அவளுடைய மூக்கை யரிந்தார். பின்னும் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்.

செருவிலிபுத்தூரிலே, ஆதிசைவர்குலத்தில், புகழ்த்துணைநாயனாரென்பவர் ஒருவர்

இருந்தார். அவர் சிவாகமவிதிப்படி பரமசிவ
னை அருச்சனைசெய்துவருங் காலத்தில், பஞ்
சம் உண்டாயினமையால் பசிமிகப்பெற்றும்,
"அருச்சனையை விடுவேனல்லேன்" என்று,
அல்லும்பகலும் அருச்சிப்பார். ஒருநாள் திரு
மஞ்சனமாட்டும்பொழுது, மிகுந்தபசிநோயி
னால் கைசோர்ந்து கலசந்திருமுடிமேல் விழ,
தாம் திருவடியில் விழுந்து அயர்ந்து, திருவ
ருளினாலே நித்திரை அடைந்தார். அப்பொ
ழுது, பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்தி
லே தோன்றி, "பஞ்சம் நீங்குமவரைக்கும் உன
க்குத் தினந்தோறும் இங்கே ஒவ்வொருகாசு
வைப்போம்" என்று அருளிச்செய்தார். புக
ழ்த்துணைநாயனார் விழித்து எழுந்து, பீடத்தி
னகீழே ஒருகாசு இருக்கக்கண்டு, அதனைக்
கைக்கொண்டு வாழ்ந்தார். அந்நாளைப்போல
எந்நாளிலும் அப்படியே ஒவ்வொருகாசுபெற்
று, பஞ்சம் நீங்கியபின்னும் நெடுங்காலம் மெய்
யடிமைத் தொழில்செய்து, பரமசிவனது தி
ருவடி நீழலை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோட்புலிநாயனார்புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, நாட்டியத்தான்
குடியில், வேளாளர் குலத்தில், சிவபத்தியிற்

சிறந்த கோட்புலிநாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அரசனிடத்திலே சேனாபதித் தொழில் பூண்டு, அதனாலே தமக்குக் கிடைக்கும் வேதனத்தைக் கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவமுதின் பொருட்டு, நெல்லுவாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பணியை நெடுங்காலஞ் செய்துவந்தார்.

இப்படியொழுகுநாளிலே, அரசனது பகைவினைப் போர்முனையிற் செல்லவேண்டி, சுவாமிக்குத் திருவமுதின் பொருட்டுத் தாந் திரும்பி வருமவரைக்கும் வேண்டும் நெல்லைக் கட்டி, தம்முடைய சுற்றத்தாரெல்லாருக்குந் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச்செலவழியாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டுக்கூறிப் போருக்குப்போயினார். சிலநாளிலே பஞ்சம் வந்தமையால், அந்தச் சுற்றத்தார்கள் "நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதினுஞ் சுவாமிக்குத் திருவமுதின் பொருட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கும் இந்நெல்லைக் கொண்டாயினும் பிழைத்து, பின்பு கொடுத்துவிடுவோம்" என்று நெல்லைக்கூடுகுலைத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள்.

அப்போது, கோட்புலிநாயனார் அரசனுடைய பகைஞரைவென்று, அரசனிடத்தில் நிதிக்குவை பெற்றுக்கொண்டு, வந்து தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் அதிபாதகஞ்செய்தமையைக்கண்டு, ஒன்று செய்யத்துணிந்து, தம்மு

டையவீட்டிலே புகுந்து அவர்களெல்லாரையும் அழைப்பித்து, தமது கோட்புலியென்னும் பெயரையுடைய காவலாளன் கடைகாக்க, சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாதகர்களாகிய தந்தை, தாய், உடன்பிறந்தார், மனைவி முதலிய சுற்றத்தாரெல்லாரையும், பணிவிடைக்காரரையும் வாளினாலே துணித்தார். அப்பொழுது, காவலாளன் அங்கே பிழைத்த ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பார்த்து, "இக்குழந்தை அவ்வன்னத்தை உண்டதன்று, இது அக்குடிக்கு ஒரு பிள்ளை; இதனைக் கொல்லாதருள்செய்யும்" என்று வேண்ட; கோட்புலிநாயனார் "இது இந்நெல் உண்டவளுடைய முலைப்பாலுண்டது" என்று, அதை எடுத்து எறிந்து, வாளினாலே துணித்தார். உடனே சிவபெருமான் கோட்புலி நாயனாருக்குத் தோன்றி, "அன்பனே, உன்கை வாளினாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தார் சுவர்க்கத்தை அடைய, நீ இந்தப்படியே நம்முடன்வருவாய்" என்று கருணை செய்து எழுந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடல்சூழ்ந்தசருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

பத்தாவது

பத்தராய்ப்பணிவார்சருக்கம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

சிவனடியார்களைக் கண்டால், அவர்களுடைய ஜாதியை விசாரியாமல், அவர்களைச் சிவபிரானெனப்பாவித்து நமஸ்கரித்து, குதுகுலித்துக்கொண்டாடி மனமகிழ்ந்து அதிபந்த ஆசையுடன் பசுவுக்குப்பின் கன்று அணைதல்போல அணைந்து, அவர்களுடன் பேசுங்காலத்து அவர்களைப் பேசும பூச்சியவசனமுந்தப்புமோ என்னுங் கூச்சத்துடனேபேசி, அவர்களுக்கு வேண்டுங் கருமமே தங்களுக்கு வேண்டுங்கருமமாகச் செய்தலும், சிவபெருமானை மிகுந்த அன்பினோடு எவ்விடத்தும யாவர்களும விதிப்படி அருச்சித்தலைக்கண்டால மனமகிழ்தலும், சிவபெருமானையும அவருடைய அடியார்களையும் தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்தலும, தங்கள் உடம்பினாலே செய்யும புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் சிவபெருமானது திருவடிக்கே கொடுத்தலும, சிவ சரித்திரங்களையே அன்பினோடு கேட்டலும, சிவபெருமானையே வணங்கி மன நெக்கு நெக்குருகிச் சரீரநடுக்குற்று உரோம புளகம் உண்டாக மத

கினிற்புறப்படுஞ் சலைபோல ஆனந்தபாஷ்ப
ம பொழிய நாததழும்பப பரவசமாதலும், நி
ன்றாலும இருந்தாலும் கிடந்தாலும நடந்தா
லும உணடாலும துயின்றாலும் விழித்தாலு
ம சிவபெருமானை ஒருபோதும மறவாதிருத்
தலும, சிவவேடந்தரித்தது திருத்தொண்டர்
போல நடிதது அதனாற் சீவனஞ்செய்யாமை
யும ஆகிய இவ்வெட்டினையும உடையவர்க
ளே பததராய்ப பணிவார என்று சொல்லப்
படுவாரகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

சமஸ்கிருதம தமிழ் என்னும் பாஷைகளை
க்கற்று வலலவர்களாகி, சனனமரணப்பட்டு
உழலகின்ற பசுக்களாகிய பிரமன் முதலியதே
வாகளையும் மனிதாகளையும் மதித்து, அவர்க
ளுக்குக்காமானுகுணமாகக் கிடைத்த அநித்
தியமுந் துக்கமுமாகிய வாழ்வை மெய்யென
க்கருதி, அவர்களைப்பாடி வாணாளை வீணாக
ப போக்காது, பதியாகியசிவபெருமானது ம
கிமையை வேதசிவாகம புராணவழியால உ
ள்ளபடி அறிந்து, அவருடையதிருவடிகளை அ
டைந்து, மனங்கசிந்துருக உரோமஞ்சிலிர்ப்ப
ஆனந்த வருவிசொரிய அவரையே மெய்யன்

போடு பாடி, "நாம சுவதந்திராகிய பரமசி
வனுக்கே ஆளாயினேம் பரதந்திரராகிய ம
ற்றுள்ளோர்களில் ஒருவருக்கும் குடியல்லோ
ம். அவர்களெல்லாருக்கும் மேலானேம்" எ
ன்று இறுமாப்பு அடைந்து திரிகின்றவர்களே
பரமனையே பாடுவார் என்று சொல்லப்படுவா
ர்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார் புராணம்.

உச்சுவாசநிச்சுவாசம் இரண்டையும் அ
டக்கி, சுழுமுனைமார்க்கத்தில் பிராணவாயு
வைநிறுத்தி, விஷயங்களின் வழி மனத்தைப
போகவொட்டாமல் திருப்பி ஒருகுறிப்பிலே
நிறுத்தி, மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணி
பூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை யென
னும் ஆறாதாரங்களின் அந்தரமாதிருகாக்கிர
மத்தை அறிந்து, அவ்வவ்வாதாரங்களின் அ
திதேவதைகளைத் தியானித்து, அவ்வாறாதா
ரங்களினும் அசபாசத்தி சிவானமிக்கையாய் நி
ற்கும் முறைமையைப்பார்த்து, மூலாதாரந்
தொடங்கி விநாயகர் முதலாகிய தேவதைக
ளைப்பொருந்தி, அபிமுகம் பண்ணிக்கொண்டு
ஆறாதாரத்துக்கும் மேலாகிய பிரமரந்திரமள

வும் அசபையுடனே சென்றணைந்து, அந்தப் பிரமரந்திரத்திலே அதோமுகமாய்ச் சகஸ்ரதளமாய் இருக்கிறதாமரை முகையைச் சோதிசோதிப்பிரசாரணத்தால் உதிக்குஞ்சிவார்க்கனாலே அலரச்செய்து, அந்தத் தாமரைப்பூவின் கேசரக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ்செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அங்கிரிபிரசாக்க உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி, நாதசக்கரத்தைப் பேதித்து, அவ்வக்கினியினாலே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணி, அந்த அமிர்தத்தைச் சர்வநாடிவழியாக நிரப்பி, அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்தில், அந்த மயமான ஞானாமிர்தவத்தையை அடைகின்றது, சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய பிரத்தியேகப்பிரகாசங்களெல்லாஞ் சூரியோதயத்திலே நக்ஷத்திராதிப்பிரகாசங்கள் அடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்தடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வயம்பிரகாசகமாய் இருக்கின்ற பூரணப்பிரகாசத்தைப் பாவிக்கின்றவர்களே சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினாலே, திருவாரூரென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திலே சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தாராயினும், சங்கரசாதியாராயினும், பரமசிவனுடைய திருவருளை அடைதலால், சிவகணநாதர்களாய் இருப்பார்கள். திருவாரூர்ப்பிறந்தாரெல்லாருஞ் சிவகணநாதர்கள் என்று சிவபெருமானே நமிநந்தியடிகணாயனாருக்கு அருளிச்செய்தனர். அந்நாயனாரும் அவர்களெல்லாருஞ் சிவகணநாதவடிவினராய்த் தோன்றக் கண்டனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பொழுதுந்
திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

சிருட்டிகாலத்திலே, அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்னும் பஞ்சவத்திரத்தினின்றுந் தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சருஷிகோத்திரத்தில் ஜனித்த சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவரென்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களுள்ளே சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை,

ஆசாரியாபிஷேகங்களைப் பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகளென்றும், உத்தமோத்தமசிவாசாரியாரென்றும், சிவாகமங்கள் செப்பும். பரார்த்தப்பிரதிட்டை, பரார்த்த பூசைகள் செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையர்கள் உரியர்களல்லர். அதனால் அவர்களே சிவாகமவிற்பன்னர்களாகிக் கிருதகிருத்தியர்களாய் முப்பொழுதினுஞ் சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள் ஆதலால், அவர்களே முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்.

உற்பத்தியினாலே கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என மூவகைப்படும் விபூதியையாயினும், நித்தியாக்கினியில் எடுத்த விபூதியையாயினும், சிவபெருமான்முன்னும், அக்கினிமுன்னும், குருமுன்னும், அசுத்தநிலத்தும், வழிநடக்கும்போதும் பூசாது, உத்தூளனம் திரிபுண்டரம் பிறைவடிவம் முக்கோணம் வட்டமாகச் சிவாகமவிதிப்படி அன்பொடு பூசுகின்றவர்களே முழுநீறுபூசிய முனிவர் என்று சொல்லப் படுவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் புராணம்

சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தருக்கும் உரிய தமிழ்நாட்டுக்கு அப்புறத்திலே சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய திருத்தொண்டத்தொகையிலே சொல்லப்பட்ட திருத்தொண்டர்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும், அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது

ஒன்பதாவது
மன்னியசீர்ச்சருக்கம்.

பூசலார்நாயனார்புராணம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, திருநின்றவூ
ரிலே, பிராமணகுலத்திலே, திருவவதாரஞ்செ
ய்த பூசலார்நாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்
தார். அவர் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவன
வற்றை எப்படியுந் தேடிக்கொடுத்து, பரமசிவ
னிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவராய்ச் சிவால
யங்கட்ட எத்தனித்துப் பொருளில்லாமையி
னாலே, மனத்தினாலே ஆலயஞ் சமைப்பதே துணி
வென்று அவ்வாலயஞ் சமைத்தற்குவேண்டி
யகருவிகள் முதலியவைகளெல்லாம் மனத்தினா
ற் சேர்த்துக்கொண்டு, சிற்பிகளையும் அவ்வா
றே யேற்படுத்தித் தாம் குறித்த பிரமாணத்
துக்குக்கட்டி நிறைவேறுதற்கு எவ்வளவுநாள்
செல்லுமோ அந்தப் பிரமாணப்படியே நினை
வினால் அமைத்துத் தூபியும் நிறுத்தி, கிணறு,
தடாகம், திருமதில் முதலியவைகளும் ஏற்ப
டுத்திக் கும்பாபிஷேகத்துக்கு நாளும் நியமித்
திருந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில், காடவர்கோனென்
னும் அரசன் கச்சியில் ஆலயஞ்சமைப்பித்து,
ஸ்தாபனஞ் செய்யக் குறித்த நாளின் முன்

னாள், பரமசிவன் அவ்வரசன் கனவில எழுந்த
ருளி, “திருநின்றவூரில பூசலென்னும ஒரு
தொண்டன் நெடுநாளெண்ணி ஆலயஞ்சமை
த்திருக்கின்றான். அவ்விடத்துக்கு நாமெழுந்
தருளுவோம. நீ நியமித்திருக்கும நாளையொ
ழித்து மற்றொருநாளில வைத்துக்கொள்” எ
ன்றுசொல்லித் திருநின்றவூருக்கெழுந்தருள,
அரசன நித்திரைநீங்கி அற்புதங்கொண்டு, அந்
தத் தொண்டுசெய்கின்றவரை நாமகண்டுதொ
ழவேண்டுமென்று திருநின்றவூரிற்சென்று, பூ
சலாரநாயனாரைக் கண்டு தரிசித்து, ஆலயப்
பணி நிறைவேற்றிய முறைமையினையும தெரி
ந்து, அதிசயங்கொண்டு, அவரைவணங்கித் தன
பதியிற்சேர்ந்தான. அதன்பின், நாயனார தாம
மனோபாவனையினாலே கட்டிய ஆலயத்தில சி
வப்பிரதிஷ்டைசெய்து, நித்திய நைமித்திய பூ
சைகளும் நடத்தி, நெடுநாள் பூசைசெய்து
கொண்டிருந்து, சிவபதத்தை அடைந்தார.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

பாண்டிநாட்டிலே, மதுரையில இருந்தநெ
டுமாறநாயனாருக்கு மனைவியார் சோழராஜாவு
டைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார்.
அவர் சைவசமய குரவராகிய திருஞானசம்

பந்தமூர்த்திநாயனாரால் திருப்பதிகத்திலே சி றப்பித்துப் பாடப்பட்டவர். அந்தப் பரமாசா ரியருடைய திருவருளினாலே, நெடுங்காலம் தம் முடைய நாயகருக்குச் சைவவழித்துணையா கி, பாண்டிநாடெங்கும் சைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, அந்நாய கரோடு சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேசநாயனார்புராணம்.

காம்பீலிநகரத்திலே, சாலியாகுலத்துக்கு த்தலைவராகிய நேசநாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய மனத்தின் செ யலைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக் கி, வாக்கின் செய்கையை ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்து க்கு ஆக்கி, கையின்செய்கையைச் சிவனடி யார்களுக்கு ஆக்குவாராகி, வஸ்திரமுங் கீளுங் கோவணமுஞ் செய்து, தம்மிடத்தில் வருஞ் சிவனடியார்களுக்கு இடையறாது கொடுத்து, நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டிருந்து, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புராணம்.

சோழமண்டலத்திலே, காவேரிநதிக்கு அருகிலிருக்கும் சந்திரபுஷ்கரணிக்கு அடுத்த ஒருவனத்திலே, வெண்ணாவல் மரத்தின்கீழ் சுயம்புமூர்த்தியாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை அந்தவனத்திலிருக்கும் ஒரு வெள்ளையானையானது பூர்வபுண்ணியவசத்தினாலே, நாள்தோறும் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தது. அதனாலேயே அந்தவனத்துக்குத் திருவானைக்காவென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்நாளில், முன்செய்த தவவலிமையினாலே, ஒரு சிலந்திப்பூச்சியானது, அந்தச் சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியில் சருகுதிராவண்ணம் தன்வாய் நூலினாலே மேல்விதானங் கட்டியது. மறுநாள் பூசைசெய்ய வந்த யானை அதனைக்கண்டு, இது அநுசிதமென்று சிதைத்துவிட்டது. சிலந்தியானது மறுபடியும் அவ்வாறே செய்ய, யானை மறுநாளும் அதைச் சிதைத்துவிட்டது. சிலந்திகோபித்து, அதன் துதிக்கையுள் நுழைந்து கடித்தவளவில், யானை தனது துதிக்கையை நிலத்தில்மோதி இறக்க, சிலந்தியும் இறந்தது. அப்போது, வெள்ளையானை சிவகணநாதராகித் திருக்கைலாயமலையை அடைந்தது. அச்சிலந்தியானது, சுபதேவனென்னும் சோழராஜனுடைய மனைவியாகிய கமலவதியின் வயிற்றில் சிசுவாகத்தங்

கிப பதருமாசமும் நிறைந்து புத்திரோற்பத்தி யாகுஞ சமையத்தில, இனனம ஒரு நாழிகை கழிநது இநதக்குழநதை பிறக்குமாகில, திரிலோகங்களையும ஆளுமென்று சோதிடாசொலல, அப்படியானால, அநத ஒரு நாழிகைவரைக்கும என இரணடு காலையும மேலே தூக்கிக்கட்டிவையுங்களென்று கமலவதிசொலல, அவ்வாறே செய்து, மேற்சொலலிய காலம்வநதபோது, அக்கட்டை யவிழ்த்து விட்டாரகள கமலவதிகுழநதையைப பெற்றெடுத்து, "என்கோச்செங்கணணனே" என்றுசொலலி உடனே உயிர நீங்கினள். பின்பு, சுபதேவனெனனும சோழராஜன் தன்புத்திரனாகிய அநதக்குழந்தையை வளர்த்து, சகலசாஸ்திரங்களையும கற்பித்து மகுடாபிஷேகமுஞ்செய்து, தான்தவமியற்றிச் சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். பின்பு, கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் பரமசிவனருளால், முன் பிறப்பை அறிந்து, அரசாட்சிசெய்யும்போது, பரமசிவனுக்குப்பல ஆலயங்கள் சமைக்கவேண்டுமென்கிற யெண்ணங்கொண்டு, ஆதியில் திருவானைக்காவில்செய்த தொண்டின் செயலை யுணார்ந்து, அங்கிருக்கும வெணணாவல் மரத்தையுள்ளமைத்துச் சிவாலயங்கட்டுவித்து, சோழநாட்டில் பல சிவாலயங்களைக் கட்டும்படி மந்திரிகளுக்கு உத்திரவு செய்து, அந்த ஆலயங்களில் சிவபெருமானு

க்கு நடக்கும் நித்திய நைமித்திகபூசைகளுக்கு வேண்டும பொருள்களையெல்லாம ஏற்படுத்தி வைத்து, சிதம்பரத்துக்குப்போய் நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அங்கிருக்கும நாளில, தில்லைவாழந்தணாகளுக்குத் திருமாளிகைகள கட்டிக்கொடுத்து, இவ்வணணம சிவநேசமும, இராசநீதியும் வழுவாமல அரசு செலுத்தியிருந்து, சபாநாயகர் திருவடி நீழலை அடைநதாா

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் புராணம்.

நடுநாட்டிலே, திருவெருக்கத்தம்புலியூரில் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரென்பவா ஒருவர் இருந்தார். அவர்பரமசிவனுடைய திருபபுகழை யாழில் இட்டுப் பாடுவாராகி, சோழநாட்டில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டுசென்று, பாண்டிநாட்டிற் சேர்ந்து, மதுரையில் இருக்கின்ற சொக்கநாதசுவாமியினுடைய திருக்கோயில்வாயிலை அடைந்து நின்று, பரமசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யாழில் இட்டு வாசித்தார்.

சொக்கநாதசுவாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துட்கொண்டு, அன்றிரவில், தம்முடைய அடியார்களெல்லாருக்கும் சொர்ப்பனத்திலே

தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் மற்றைநாள் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணரைச் சுவாமி திருமுன்பே கொண்டுவந்தார்கள். திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் அது சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞை என்று தெளிந்து, திருமுன்பே இருந்து யாழ்வாசித்தார். அப்பொழுது "இந்தப்பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலே உள்ளசீதம் தாக்கினால் வீக்கு அழியும்; ஆதலால், இவருக்குப் பொற்பலகை இடுங்கள்" என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஒ ரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட அடியார்கள் பொற்பலகையை யிட, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில் ஏறி யாழ்வாசித்தார்.

பின்பு, பலஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரிற்சேர்ந்து, திருக்கோயில்வாயிலை அடைந்து, யாழ்வாசிக்க, பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒரு திருவாயில் வகுக்க; திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதன்வழியாகப் புகுந்து, திருமூலட்டானப்பெருமானாகிய வன்மீகநாதரை வணங்கினார். நெடுநாளாயின பின், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சீர்காழியை அடைந்து, சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு, அவரை ஒருபொழுதும் பிரியாது அவர் பாடியருளுந் திருப்பதிகங்களை யாழில் இட்டு வாசிக்கும் பெரும் பேற்றைப்பெற்று,

திருநாவலூராய பெருமணத்தில, அவருடனே சிவபதத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையநாயனார்புராணம்.

திருநாவலூரிலே, ஆதிசைவகுலத்தில, சடையநாயனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் உலகமெல்லாம மெய்ஞ்ஞானவொளியைப்பெற்று உய்யும்படி, சமயகுரவராகியசுந்தரமூர்த்திநாயனாரைப புத்திரராகப்பெற்ற பெரும் பேற்றை உடையவர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இசைஞானியார்புராணம்.

சடையநாயனாருடைய மனைவியார் இசைஞானியாரென்பவர். எமபிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பெற்றருளிய அவருடைய பெருமைகளைச் சிறியேனுடைய புன்மொழியினால் புகழ முடியுமோ! முடியாது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணியசீர்ச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

விருத்தம்

தில்லைவாழந்தணரே முதலாகச்சீர்படைத்த, தொல்லையதாந்திருத்தொண்டத் தொகையடியார்பதம் போற்றி, யொல்லையவர்புராணகதை யுலகறியவிரித்துரைத்த, செல்வமலிகுன்றத்தூர்ச் சேக்கிழாரடி போற்றி.

வாழ்த்து

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்ய விரும்பிய வன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தானதழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

திருத்தொண்டர்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளர்-துதி

ஆனைமுகத் தனையாறு முகத்தனையைம் முகத்த னைபா லவனைப்பூதச், சேனைமுகத் தலைவனைச்சண் டேசுரனைக் கவுணியர்கோத் திரனக்கோவைச், சோனைமுகத் தருடிருத்தாண் டகம்புனைந்த வப்ப னைவன் றொண்டத்தேவை, வானைமுகத் தவாவுபூத்தும் வாதவூ ரடிகளையாம் வணங்கி வாழ்வாம்.

ஸ்ரீ-மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

மாணிக்கவாசகரென்பவர் சைவசமயாசாரியராயுள்ள நால்வர்களில் ஒருவர். அவரைத் தேவாரமாகிய தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், இம்மூவரோடுசேர்த்துத் துதிசெய்துவரப்படுகின்றது. அவராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாசகமானது, அநேகருக்குப் பத்திவைராக்கிய ஞானங்களை உண்டாக்குகின்றது. அவருக்கு சிவ

ஸ்தலங்களிலெல்லாம் மாசகழிமாதத்திலே திருவிழா நடத்தபபடுகின்றது.

அமமாணிக்கவாசகர், அரியர்த்தன பாண டியராசன் காலத்திலே, பாணடிநாட்டில் வைகை யாற்றங்கரையில, திருவாதவூரில், அமாத்தியா என்கிற அந்தணர்குலத்தில, திருவவதாரஞ்செய்தருளினா. ஆதியிலே வாதவூரரென்பது, அவருக்குத் தந்தையாரால் கொடுக்கப்பபட்ட பெயராயிருந்தது. அவா இளமைப்பருவங் கடப்பதன் முன்னுகவே தமமரபுக்குரிய வேதாகமமுதலியவற்றையும், பிறநூல்களையுங்கற்று வலலராயினர்.—அவர் குணங்களெலலாம் மதுரை அரிமர்த்தனபாண்டியராசன் செவிக்குப்புலமாயின. அவ்வரசனுவெனில, உடனே வாதவூரரை வருவித்துக் குணங்களையெல்லாம் ஆராய்ச்சிசெய்து வியந்து மேலான சிறப்புகள்செய்து, தென்னவன் பிரமராயனென்னும் பெயருங்கொடுத்துத் தன்னிடத்தே முதன்மந்திரியாக்கினன்.

அவர் அரசனுக்கு இனியராகியும், சிவபத்தி அடியார்பத்திகளில் சிறந்தவராகியும், இப்படிபபட்ட பெருஞ்செல்வத்தோடுகூடி வாழ்ந்திருக்கையில், இந்த மண்ணுலகவின்பமும், அந்தவிண்ணுலகவின்பமும்; அநித்தியங்களென்கிற விவேகந்தோன்றலால், அலைவெறுக்கப்பட்டன. ஆகையால், பேரின்பவீட்டுக்கு

ஏதுவாகிய தத்துவஞானத்தைப் போதிக்க வல்ல ஞானசாரியரைக்காணுதற்கு வேட்கை கொண்டிருந்தார் அப்படியிருக்கையில், அரசன் கீழ்க்கடற்றுறையிலே சென்று குதிரைகள் வாங்கிவரும்படி அவரையேவினன். ஏவப்பட்ட அம்முதன்மந்திரியார் அளவிறந்த பொற்குவைகளைக் கைக்கொண்டு, நால்வகைச்சேனைகளாலுஞ் சூழப்பட்டுச்சென்று, வழிநடுவிலே திருப்பெருந்துறை யென்னும் பதிக்குச் சமீபித்தார். அப்போது, படைத்தல் - காத்தல் - அழித்தல் - மறைத்தல் - அருளல் என்கிற ஐந்தொழில் நடாத்தும் ஆதிபகவனாகிய பரமசிவனார் அவருடைய மலபரிபாகமும், சத்திநிபாதமும், இருவினையொப்பும்நோக்கி, அவருக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டுத் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமரத்தடியில் தமது கணங்கள் மாணாக்கராய்ச் சூழ்ந்திருக்க, நடுவே தாம் ஒரு ஞானசாரியராய்த் திருவுருக் கொண்டு வீற்றிருந்தருளினார்.

அம்முதன்மந்திரியார் குருமூர்த்தியைக்கண்ட பொழுதோவெனின், வெங்கொடுஞ்சுரத்து வெயிலிடை வருந்தியோன், தண்மலர்த் தருவைத் தன்னெதிர்கண்டென, விரைந்து செலவேட்கை பொருந்தினராகி, அழலிடைபட்ட மெழுகெனவுருகி, அழுதகண்ணுந் தொழுதகையுமாய்ச் சென்று திருவடிகளிலே

வீழ்ந்து, தேவரீர் அடியேற்கு அருள்செயல வேண்டுமெனறார். அவரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக்கண்ட தேசிகோத்தமரானவர் திருவருள்கூர்ந்து ஞானதீக்ஷைசெய்து, பதி பசு பாசம் எனகிற முப்பொருள்களினியல்புகளும் ஐந்தெழுத்தடைவால் உபதேசித்தருளினார். அவ்வுபதேசப்பொருளை ஐயந்திரிபின்றி அநுபவித்தலைப்பெற்ற மாணாக்கரான திருவாதவூரர், அனபுமேலிட்டு அற்புத சின்மய வாசகங்களை சொந்தபாடலகளைப் பாடத்தொடங்கினார். அப்பாடலகளைக்கேட்ட சிவபெருமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து, அவர் திருவாயமலரின்றும் பிறந்தவாசகங்கள் மாணிக்கங்கள்போல விலையேறபபெற்றவைபயிருக்கையால், அவருக்கு மாணிக்கவாசகரென்னும் திருப்பெயரைக்கொடுத்து, அவரை அங்கேயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். பின்புமாணிக்கவாசகர், குதிரைகள் வாங்குதற்பொருட்டுக் கொணர்ந்த பொன்னையெல்லாம் அந்தப்பதியிலே சிவாலயத்திருப்பணியிலும், மற்றும் பலவகையறங்களிலுஞ் செலவுசெய்துவிட்டு, நிரதிசயானந்த நிட்டானுபூதியிலே சுகித்திருக்கையில, இதுவரையிலே குதிரைவாங்கிக்கொணடு வாராமைக்குக் காரணம என்னென்று அரசனிடத்திருந்து திருமுகம் வந்தமையால, சுவாமி சந்நிதியிலே

போய்த்தொழுதுநின்று, ஆண்டவனே, அடியேன் இதற்குச் செயக்கடவது யாதென்றுவினவி, அதற்கு அசரீரிவாக்காகக்கிடைத்த கடவுளுத்தரப்படி மதுரைக்கு எழுந்தருளி, அரசனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக இத்தனை நாளிலே உமக்கு குதிரைகள்வருமென்று காலவரையறைகூறினா. அரசன் அந்நாளளவும வரவுபாத்திருந்து, குதிரைகள் வாராமையால கோபங கொண்டு, அவரைவருத்தி முனகொணடுபோன தன்பொருள்களையெலலாம வாங்குமபடி சேவகரைவிட்டான. அன்பா அவ்வருத்தம பொறுத்து சிவபெருமானைநோக்கி முறையிடடுப்புலம்பினார். அப்போது, சிவபிரானவா, காட்டிலேதிரிகின்ற சிறியநரித்திரள்களை, நாட்டிலே திரிகின்ற பெரிய பரித்திரள்களாக்கி, அரசனிடத்தில் தாமே செலுத்தி, அவனைக் கரைகாணாத களிப்புக்கடலுள் முழுகுவித்தது தந தொண்டரைச் சிறைக்காவலில நின்றும விடுவித்தார். அன்றிரவிலேதானே, அப்பரித்திரள்களெல்லாம் பழையபடி நரித்திரள்களாய், முன்னுள்ள குதிரைகளுக்கும ஊறுசெய்து படடணமெங்கும பெரியதோா கூக்குரலுணடாகத் தமபழைய இடங்களைச்சேர்நதன. விடிநதபின்பு, அரசன் அது செய்தியைக்கேட்டுப பெருங்கோபமுடையனாய்த் தனது மந்திரி தன்னை மாயவித்தையினால் வஞ்சித்தானென்று

சேவகரைவிடுத்து முன்னைநாளினும் அதிகமாக ஒறுக்கும்படி செய்தான். அவ்வேதனை பொறுக்கமாட்டாத அன்பருக்கு இரங்கிச் சோமசுந்தரக் கடவுளானவர், வையையாற்றை மதுரைப் பட்டணத்தின்மீது பெருகிவரச்செய்து, தாமே மணசுமந்தும, பிரம்படி தாஙகியும அவ்வன்பரது மகிமையை அரசனுக்கறிவித்தார். அதன் பின்னர், மாணிக்கவாசகர் தமது தொழின் முறைமையைக் கைவிட்டுத் திருப்பெருந்துறைக்கு எழுந்தருளிச் சில திருப்பாடல்கள்செய்து, மற்றுஞ்சில சிவஸ்தலங்களிற்சென்று வணங்கி, பூலோககைலாயமாகிய சிதம்பரமென்னும் தலத்துக்கு வந்து நடேசரைத்தொழுது பல திருப்பாடல்கள்செய்து, பின்பு வேதமார்க்கத்துக்கு மாறுபட்ட புத்தரை வாதில்வென்று, ஒரூமைப்பெண்ணை ப பேசும்படி செய்து, பினபு சிலநாள் அத்தலத்தில இருந்தருளினா. அப்போது, சிவபெருமானனவர், ஓரந்தணரா அவரிடத்திலே சென்று, அவர் அத்தலத்திலும் மற்றும்பலஸ்தலங்களிலுஞ்செய்த திருப்பாடல்களை யெல்லாம் தொகுத்துத் திருவாசகமாகக்கூறவுந் திருக்கோவையார் பாடவுங்கேட்டு, அவர் திருவாய் மலர்ந்தவண்ணந் தமது அருமைத்திருக்கரத்தினாலே எழுதி, அப்புத்தகமுடிவில் திருச்சிற்

றம்பலமுடையாரெனக் கையொப்பமும் வைத்து மறைந்தருளினார்.

அத்திருமுறை சிற்சபையிலே வைக்கப்பட்டிருந்ததைக்கண்ட தில்லைவாழந்தணர் முதலியோர் அதனை எடுத்து, அதன் பொருளை உணர்த்தும்படி மாணிக்கவாசகசுவாமிகளை வேண்ட, அவர் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டினது உண்மைப்பொருள் ஸ்ரீநடராஜப்பெருமானே என்று சுட்டிக் காட்டிச் சிற்சபையிலேபோய் அருட்பெருஞ் சோதிமயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சரித்திரம

முற்றிற்று.

விருத்தம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி, யாழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்த பிரானடிபோற்றி, வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி, ஊழிமலி திருவாத வூரர்திருத் தாள்போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சற்குருதுணை.

விக்டோரியா ஜுபிலி பிரஸ்

சென்னை தங்கசாலை வீதி.

புத்தகவிளம்பரம்.

	ரூ. அ. பை.
தேவாரம்ஸ்தலமுறை - திக்குறிப்புடன் காலிகோ பயின்டு.	5—0—0
ஷை ஷை இன்கடிதம் காலிகோ பயின்டு.	5—0—0
திருக்குறள் கருத்துரையும், திருவருட் பயன் கருத்துரையும் சேர்ந்த காலிகோ பயின்டு.	1—0—0
தோத்திரக்கோத்து (72) புத்தகம் அடங்கியது காலிகோ பயின்டு.	[illegible]
ஷை மாாபில் பயின்டு.	[illegible]
பெரியபுராண வசனச்சுருக்கம் மார்பில் பயின்டு.	0—10—0
திருவிளையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம் மார்பில் பயின்டு.	0—10—0
ஷை இரண்டு புத்தகங்களும் ஒன்றாகக்கட்டிய காலிகோ பயின்டு.	1— 0—0
சிற்றம்பலசேகரம் இது தங்கள் தங்கள் தசாபலன்களை தாங்களே எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படியான சிறந்த சோதிட நூல்.	0—10—0

சைவதூஷணபரிகாரம்-இது கிறிஸ்துமதகண்டனம், ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள்செய்தது.	0—4—0
ஆதிசைவப்பிரபாவம் - சிவாலயங்களில் பூஜிக்கும் ஆதிசைவர்களுடைய சிறப்பைவிளக்கும்.	0—3—0
சிவபோகசாரம், சொக்கநாதவெண்பா-இவ்விரண்டு நூலும்,தருமபுர ஆதீனம் பிரதம குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ-ஞானசம்பந்தசுவாமிகளால் அருளிச்செய்தது.	0—2—0
பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சரித்திரமும், திருப்பாடற்றிரட்டு உடற்கூற்று வண்ணமும் சேர்ந்தது.	0—2—0
சிவபுண்ணியத்தெளிவு	0—1—0
திருத்தொண்டர்புராணசாரம்	0—1—
பசுபதிபாசவிளக்கம்.	0—1—0
எரெழுபது.	0—1—0
விவேகசிந்தாமணி.	0—1—0
பத்திரகிரியாரமெஞ்ஞானப்புலம்பல்.	0—0—9
சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.	0—0—9
தத்துவக்கட்டளை.	0—0—6

வேண்டியவர்கள், இன்னும் சுத்தப்பிரதிகளாயுள்ள பல தமிழ்ப்புத்தகங்களை ஷை அச்சுக்கூடத்தில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். வி - சு.

